

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/19 • 20 Mayıs 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Baskı, kölelik ve tasfiye
ittifakına karşı,**

**İşçilerin birliği
halkların kardeşliği!**

İÇİNDEKİLER

Kürt halkına karşı kirli ittifak!	3
Düzen partilerinin ortak eksen	
emperyalizme uşaklıktır!.....	4
CHP sosyal demogojiyle yelkenlerini	
şişirmeye çalışıyor.....	5
İrkçı-faşist MHP'nin seçim yalanları . .	6
Kürt halkı gerillalar için ayakta!	7
Kürt halkı hayatı durdurdu	8
Kürt halkına dönük baskı ve	
terör dinmiyor.	9
Kürt halkıyla dayanışmaya!	10
Yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya	
ölümsüzdür!	11
Devrimci seçim kampanyası	
çalışmalarından.....	12
Birleşik Metal Kocaeli Şube Sekreteri	
Telat Çelik ile konuştuk...	13
MİB MYK Mayıs ayı toplantısı	
gerçekleştirildi	14-15
Ontex/Canbebe ve PTT işçileri	
direnış süreçlerini anlatıyor... .	16-17
Ontex ve PTT işçilerinden	
Boğaz Köprüsü eylemi.	18
Kubatoğlu'nda direniş ateşi	19
İşçi sınıfının düşmanlarına	
oy yok! / TMMSP	20
Binlerce emekçi hakları ve gelecekleri	
için Ankara'da buluştu	21
Kirli ellerinizi üniversitelerimizden	
çekin! / Ekim Gençliği	22
Ekim Gençliği seçimleri tartıştı... . . .	23
Yemen'de isyan sürüyor...	24
Bahreyn despotundan Siyonist	
yöntemler...	25
Nakba sürüyor,	
direnış de!.. - E. Bahri	26
Nakba gününde öfke sokaklara taşı... .	27
Eğitim Sen'de eylem ve etkinlikler . . .	28
Paşalı'nın katiline ceza vermekle	
düzeninizi aklamayamazsınız!	29
Geç olmadan dünyayı kapitalislerin	
elinden kurtaralım!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/19 * 20 Mayıs 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Önümüzdeki dönem mücadelenin hararetinin artacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü seçim oyunu gibi tezgahların kurularak emekçilerin ilgisinin mücadeleden alıkonulduğu şu dönemde dahi, yaygın ve militan bir sokak hareketliliği tablosu var. Düzen güçleri bu mücadele dinamiklerini yatıştırmak için manevra yapma imkanlarına da sahip değildir. Bu nedenle de tüm olanaksızlıklarına rağmen sınıf ve kitle hareketi istikrarlı ve kararlı bir biçimde yolundan gitmektedir.

Mevcut sokak hareketliliği içerisinde en ileri odağı hiç kuşkusuz Kürt halkı oluşturmaktadır. Hak ve özgürlük talepleri, geleneksel inkar ve imha politikasıyla ile karşılanan Kürt emekçileri, tam bir isyan ruhuyla sokakları doldurmaktadırlar. Geçtiğimiz günlerde de devlet terörü karşısında sinmeden, geri adım atmadan bu kez katledilen gerillalara sahip çıktılar. Kurulu düzeni fazlasıyla zorlayan eylemleriyle, Kürt sorununu çözmekte aciz olan devlete teslim olmayacaklarını gösterdiler. Halihazırda eylemler yatışmış gibi görünse de, Kürt halkı büyük bir mücadele azmi özgüveni ve düzenle köprüleri atabilecek bir güce sahip olduğunu da göstermektedir. Dolayısıyla bu gibi ara soluklanmalara rağmen hareket istikrarlı bir çizgide ilerlemektedir. Bu haliyle de mücadele gücü ve ruhuyla Ortadoğu'daki halk isyanlarının ruhunu ülke topraklarına taşımaktadır.

İşçi sınıfı cephesinden ise mevzi direnişler devam etmektedir. Yaygın ve militan biçimler kazanan eylemleriyle direnişçiler sınıfın bugünkü dağınık tablosuyla gelecekteki birleşik-militan hareketi arasında köprü rolü oynamaktadırlar. Mevzi mevzi direnerek sermayeye ve uşaklarına karşı, anlamlı bir mücadele deneyimi yaratmakta, arkadan gelecekler için yol açmaktadırlar. Direnişçi işçilerin eylem ve etkinliklerinin ancak bir kısmını gazetemizden yer verebildik. Ama bu kadarı dahi oldukça geniş bir yer tutuyor. Bu kadarı dahi sınıfın en zor şartlarda dahi bir direnme kapasitesinin olduğunu gösteriyor.

Diğer taraftan ise faşist baskı ve teröre karşı mücadele de sürüyor. AKP ve düzenin diğer efendileri iktidarlarını korumak ve toplumu dizginleyebilmek

üzere baskı ve terör cenderesini her geçen gün daha da sıkıyorlar. Yaygın ve sınırsız polis terörüne cüppeli terör eşlik ediyor, her türlü demokratik hak ve özgürlük kaba biçimde çiğneniyor. Ancak birçok örnekte olduğu gibi baskı ve terörün artması, mücadeleyi boğmaya yetmiyor. Aksine sokaklara daha kararlı çıkılıyor, polisin üzerine daha kararlıca gidiliyor. Düzenin koyduğu sınırlar aşıyor, yasaklar çiğneniyor. En önemlisi devrimci değerlere güvenle sahip çıkılıyor, bu değerler düzenin baskısına rağmen kararlıca savunuluyor. Gazetemizde bu gündemle bağlantılı eylem ve etkinlik haberleriyle birlikte çeşitli makalelere yer verdik.

Son olarak belirtelim, tüm bu tablo rüzgarın devrimden yana estiğini gösteriyor. Kararlılık, direnç, değiştirme isteği, azmi ve umudu büyüdükçe, tüm bunların gereği sokakta yapıldıkça bu rüzgar daha da güçlenecektir. Bu bilinç ve ruhla döneme yüklenmeliyiz.

H. Fırat
**Seçimler
ve sol hareket**

H. Fırat
**Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Kürt halkına karşı kirli ittifak!

Şırnak Uludere’de gerçekleştirilen askeri operasyonlarla 12 gerillanın katledilmesi, devlet tarafından Kürt halkına yönelik açık bir meydan okumanın, aynı zamanda kapsamlı bir tasfiye operasyonunun önemli bir işareti oldu. Bu saldırı, militan eylemlerle YSK darbesini püskürten Kürt halkının mücadele kararlılığını boğmak doğrultusunda son MGK toplantısında alınmış kararların bir gereği olarak gerçekleştirildi.

Ancak bu saldırı ters tepmekle kalmadı, Kürt halk kitlelerinin daha büyük bir öfke ve kararlılıkla devletin karşısına dikilmesine yolaçtı. Kurşunlara göğsünü gererek operasyon bölgesine giden binlerce insan, gerillalara sahip çıkarak devletin savaş makinasına karşı durdu. Hemen ardından Kürt illerinden batıdaki metropol kentlere kadar yayılan kitlesel ve militan halk gösterileri dalgası ortaya çıktı. Devletin tüm baskı ve terör aygıtlarını kullanarak üzerine gelmesine rağmen, Kürt halkı kararlılığından ve mücadelesinden geri adım atmadı. Bir yandan çatışmaların ortasında dağlarda öldürülen gerillaları almasını bildi, diğer yandan öfkelerini militan ve kitlesel sokak eylemleriyle ortaya koydu. Kürt halkının her geçen gün büyüyen öfke ve tepkisi karşısında düzen cephesi tam bir acz ve çaresizlik içerisinde kaldı.

Düzen güçleri Kürt halkının bu görkemli ayağa kalkışını yok saymak ve gözden düşürmek için elinden geleni yaptı ve yapıyor. Bu bakımdan medyanın tutumu oldukça dikkat çekici. Yandaş ve muhalifiyle tüm düzen medyası Kürt halkının bu haklı isyanını görmezden gelmek için olağanüstü bir çaba sergiliyor.

Özellikle dinci gerici medya AKP hükümetinin askeri operasyonlardaki sorumluluğunu saklamak ve yaşananları AKP’ye yönelik bir komplo gibi göstermek için gerçekleri çarpıtmaya çalışıyor. Ancak bu çabalarında başarılı olmaları mümkün değil. Çünkü orduyu dize getirmekle övünen AKP şeflerinin açıklamaları henüz tazeliğini korurken, başlatılan saldırganlığın MGK merkezli planlandığı da yeterince açıktır.

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerine yanıt veremeyen, “Kürt açılımı” politikası çöken düzen güçleri, çareyi baskı ve zorun dozunu arttırmakta bulmaktadır. Böylece Kürt halkının son dönemde kazandığı politik moral gücü zayıflatmayı hedeflemektedir. Savunma konumundaki gerilla güçlerine yönelik sınır ötesi bir saldırının başka bir açıklaması yoktur. Aylardır kesintisiz bir biçimde süren devlet terörü daha da boyutlandırılarak, kapsamlı bir savaş hazırlığının işaretleri verilmektedir. Erdoğan ve bakanları peş peşe tehditler savurmakta ve dış göstermektedirler. Böylece kurulu düzeni fazlasıyla zorlayan Kürt halkının isyan havasındaki hareketini bastırabilmeyi ummaktadırlar. Ancak baskı ve zorun yetmediği, oyalama ve kandırma amaçlı politikaların da hükmünün ve inandırıcılığının kalmadığı koşullarda, giderek daha büyük bir batağın içerisine saplanmaktadır.

AKP şefleri bu zor durumdan çıkabilmek için çareyi Amerikan emperyalizminde arıyorlar. Çünkü AKP’nin iflas etmiş bulunan “Kürt açılımı” politikasının gerisinde ABD bulunuyor, 5 Kasım 2007’de Bush’la yapılan görüşmede kararlaştırılan çizgi uygulanmaya çalışılıyordu. Yeni dönemde ise, ABD Ankara’daki işbirlikçilerinin önüne yeni bir talepler listesi koyduğu için, PKK’nin tasfiyesi için efendinin desteğini almak istiyorlar. ABD emperyalizminin Ortadoğu’ya yönelik hazırladığı yeni karanlık planlarında üstlenilecek rolün karşılığında masaya Kürt hareketinin tasfiyesini koyuyorlar.

Son günlerde gerçekleştirilen iki “diplomatik”

görüşme, AKP şefleri eliyle sermaye devletinin böyle bir yolda olduğunu alenen ortaya koymuştur. CIA başkanının birkaç ay önce gizlice Ankara’ya gelip beş gün kalmasının ardından Amerikan ordusunun iki numaralı ismi de ordunun üst düzey yöneticileriyle günler süren görüşmeler yaptı. Amerikan Büyükelçisi de aynı sıralarda Tayyip Erdoğan’la bir helikopter pistinde apar topar biraraya geldi. Bu görüşmelerdeki gündemin Suriye ve bölgesel gelişmeler ile “terörle mücadele” olduğu duyurulurken, Amerikan büyükelçisi Beyaz Saray’ın isteklerini ilettiğini açıkladı.

Tüm bunlar AKP’nin, hem Kürt halkının mücadelesini bastırabilmek hem de bir uşak olarak başka bir çaresi olmadığı için, ABD hesabına büyük bir batağın içerisine girmeye hazırlandığını göstermektedir. Kürt hareketinin tasfiyesi de bu ağır suç ortaklığının karşılığı olarak ABD’nin önüne bir pazarlık malzemesi olarak konulmaktadır. Dolayısıyla, bölgeye yönelik kirli planlarında uşağını daha etkin bir biçimde kullanmak isteyen ABD emperyalizminin Kürt halkına yönelik baskı ve terörün, gerisinde durduğuna şüphe yoktur.

ABD ile süren pazarlıklar üzerinden Ankara’daki uşaklar bölgede yeni roller üstlenmeye, “etkin taşeronluk” hizmetini daha ileri düzeyde yerine getirmeye hazırlanmaktadır. İçeride Kürt halkına yönelik topyekün baskı ve teröre dışarıda kardeş halklara karşı Amerikan hesabına saldırı ve savaş politikalarında koçbaşılık eşlik edecektir. Emperyalistlerin ve tekelci burjuvazinin açık desteğiyle ve türlü düzenbazlıklarla seçimlerden konumunu koruyarak çıkmanın hesabını yapan AKP

hükümetinin, önümüzdeki dönemde baskı ve terörü daha da yoğunlaştıracığı açıktır.

Gerek Kürt halkına yönelik pervasız saldırganlığın gerekse bölge halklarına yönelik kirli emperyalist planlara suç ortaklığının bu denli rahat hayata geçirilebilmesinin gerisinde, işçi sınıfının siyasal mücadele alanına çıkamamış olması vardır. Bu durum şovenizmin toplumu yönetmede etkili bir silah olarak kullanılmasını kolaylaştırmaktadır. Bir yandan Kürt halkına yönelik kirli bir savaş yürütülürken, diğer yandan şovenizmi tırmandırmak yoluyla Kürt düşmanlığı körüklenerek toplumu yönetme olanakları artırılmak, emperyalizme uşaklık çizgisi engelsizce icra edilmek istenmektedir.

Bu hesapları boşa çıkarmak, emperyalizmin desteğinde devletin yoğun saldırısına uğrayan Kürt halkıyla tam bir dayanışma içerisinde olmak, bunun için dayanışma duygusu ve bilincini işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde yaymak büyük bir önem taşımaktadır. Bu çerçevede Kürt halkına yönelik saldırganlığı, bu saldırıların gerisindeki gerici hedefleri ve işbirliğini teşhir etmek, genelde siyasal sınıf faaliyetinin, özelde de devrimci seçim kampanyasının en önemli görevlerinden biridir. Yanısıra, ileri ve öncü güçlerinden başlayarak işçi sınıfını Kürt halkıyla eylemli dayanışma içerisine sokmak, ertelenemez bir diğer görevdir.

Düzen partilerinin ortak eksenini emperyalizme uşaklıktır!

Seçim meydanlarında nutuk atma yarışını sürdüren sermaye partilerinin liderleri, olmadık vaatlerle işçi sınıfı ve emekçileri aldatmak için çırpınıp duruyorlar. Birbirlerine ağır ithamlarda bulunuyor, mevcut tüm sorunlardan kişi veya partileri sorumlu tutuyor, sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme ilişkin ise tek kelime etmiyorlar. Oysa tüm sorunları üreten bizzat sistemin kendisidir.

Parti liderlerinin meydanlarda attıkları nutuklarda kullandıkları her söz, verdikleri her vaat, emekçileri aldatıp oylarını devşirmeyi hedefliyor. Bu uğursuz çabanın bir diğer hedefi ise, bu kokuşmuş Amerikancı düzen dışında bir seçeneğin bulunmadığı safsatasını yaymaktır. Zira bu partilerin tümü burjuvazinin şu veya bu kesiminin temsilcileri oldukları için, işçi ve emekçilerin düzen dışı alternatif arayışından büyük bir korku duyuyorlar.

Kapitalist asalakların siyasal temsilcisi olmak, sadece sömürü ve köleliği savunmayı değil, yanı sıra emperyalist güçlere yarıdakçılık yapmayı da zorunlu kılıyor. İşbaşındaki AKP'nin icraatları her gün bu gerçeği yeniden teyit ederken, CHP ile MHP'nin AB, ABD ve NATO'ya ilişkin yaklaşımları veya kritik olaylar karşısında takındıkları tutumlar da, emperyalizme uşaklık etme konusunda aralarında kayda değer bir fark olmadığını gözler önüne seriyor.

Hepsi Amerikancı, AB'ci, NATO'cu!

Erdoğan ve AKP'nin Amerikancı olduğu kimse için bir sır değil. Hiçbir sıfatı yokken bile dönemin ABD Başkanı Bush'la Beyaz Saray'da görüşme ayrıcalığına nail olan Erdoğan, sıkıştığı her anda yüzünü Washington'a dönüyor.

AKP şefinin, tezkere kazasından sonra danışmanlarını Washington'a gönderip, "çukura süpüreceğinize kullanın" mesajını Beyaz Saray'daki efendilerine iletmesi hafızalardan silinmiş değil. O zaman yüzüne kapanan Beyaz Saray'ın kapılarını açmak için, dönemin İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un ayağına gitmesi de, Erdoğan ile müritlerinin emperyalizme hizmet etme noktasındaki sadakatlerinin ibret verici göstergelerinden biri olmuştur.

AKP hükümeti döneminde öne çıkarılan "bölge lideri", "bölgede etkin güç" olma söylemi de Amerikancılığın bir diğer göstergesidir. Bölgede "etkin taşeron" olmak, özünde ABD emperyalizminin Ortadoğu planlarına hizmet ederken, bölgedeki zenginliklerin yağmalanmasından pay alma çabasından ibarettir.

Tezkere kazasına rağmen Irak işgaline verilen çok yönlü destek, Afganistan işgaline etkin katılım, Lübnan'a asker göndermek, son olarak savaş aygıtı NATO'nun Libya saldırısında suç ortaklığı yapmak... Tüm bunlar, sermaye devleti ile AKP hükümetinin Pentagon'daki savaş baronlarına hizmet ettiğinin somut kanıtlarından bazılarıdır.

Emperyalist savaş aygıtı NATO'nun Türkiye topraklarında "füze kalkını" kurmasına onay veren kararın altına imza atan da AKP hükümetidir. Ülkenin Ortadoğu halklarına karşı savaş üssü olmasına onay vererek, emperyalist güçlerle suç ortaklığını daha da pekiştirdiler.

Ortadoğu'daki halk isyanları karşısında aldığı tutum, AKP ve Erdoğan'ın Beyaz Saray'ı "esas kible" kabul ettiklerini kanıtlayan bir başka örnektir. İsyancı

dünya gündemine yerleştiği halde tek kelime edemeyen Erdoğan, Obama'dan "vahiy" gelince, medya karşısına geçip Hüsnü Mübarek'e nasihat çekmeye başlamıştır, elbette Washington'daki efendileriyle aynı telden çalarak. Libya konusunda ise, "NATO'nun Libya'da ne işi var" diye üst perdeden nutuk atan AKP şefi, on gün sonra İzmir'i Libya'ya saldıran NATO'nun üssü haline getirdi. Bahreyn, Yemen ve Suriye konusundaki tutumları da, Beyaz Saray'la uyum içindedir.

Başta AKP olmak üzere sermaye adına siyaset yapanların tümü, hükümeti kuracak partinin Washington'dan destek almak zorunda olduğunu bilirler. Üçüncü kez hükümet kurmak için çırpınıp duran AKP şeflerinin Amerikancılığa dört elle sarılmalarının önemli nedenlerinden biri de budur.

Seçim meydanlarında AKP hükümeti ve Erdoğan'a etmedik laf bırakmayan Kemal Kılıçdaroğlu ile Devlet Bahçeli ise, sıra emperyalizme hizmet etmeye geldiğinde ya sus-pus oluyor ya da AKP'ye destek veriyorlar. Zira, dış politika alanına girildiğinde, esas muhatap özelde ABD genelde emperyalist güçlerdir. Emekçiler karşısında demagoji yapıp sahte vaatlerde bulunmak kolay, ama emperyalist efendiler karşısında "dürüst" olmak zorundadırlar. Aksi halde Washington'dan onay ve destek almaları söz konusu bile olamaz. Dolayısıyla tüm sermaye partileri Amerikancılık, NATO'culuk, AB'cilik konusunda birbirleriyle yarışmaktadırlar. AKP hükümetinin emperyalistlerle giriştiği suç ortaklıkları CHP ve MHP tarafından da onaylanmaktadır. Ermenistan ve Kıbrıs'la ilgili bazı tumturaklı laflar dışında AKP'yi eleştirmekten kaçınan ırkçı-şoven MHP, "AB'ye tam üyelikten aşağısını kabul etmeyiz" havalarındadır.

AKP-CHP-MHP üçlünün emperyalistlerle suç ortaklığı yapma konusunda mutabık olduklarını anlamak için salt NATO'nun Libya saldırısına bakmak bile yeterlidir. Kirli emperyalist çıkar hesaplarının yanı sıra, Arap dünyasındaki halk isyanlarını yozlaştırmak, hedeflerinden saptırmak ve giderek etkisizleştirmek amacıyla Libya'ya karşı girişilen NATO saldırısına "banko destek" vermeleri, düzen partilerinin emperyalistlerle giriştikleri alçaltıcı suç ortaklığını tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Sahte vaatler ve AKP'ye muhalefet üzerinden seçim

propagandası yürüten CHP ve MHP, hükümetin emperyalistlere sunduğu etkin hizmete bu nedenle değinmiyorlar. AKP'ye saldırmak için epey malzeme olduğu halde, böyle bir tutumun bindiği dalı kesmek olacağını biliyorlar.

Varlık gerekçeleri içeride sermayeye dışarıda emperyalistlere hizmet etmek olan düzen partilerinin emekçilere yönelik tüm vaatleri sahtedir. Zira hem sermaye ve emperyalistlere hem emekçilere aynı anda hizmet edilemez. Birine hizmet etmek diğerine karşı mücadele etmek anlamına gelir ki, sermaye ve emperyalistlere hizmet eden düzen partilerinin kuracağı hükümetin işçi sınıfı ve emekçilere saldıracağından zerre kadar kuşku duyulmamalıdır.

"En büyük körlük bilinçsizliktir!"

Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın görme engelli bir işçiye "Gözlerin görmediği halde sana iş vermişiz, daha ne yapalım? Para kazanmak istiyorsan müteahhit şirketlerin yanında çalışmaya devam edeceksin" sözleri 17 Mayıs günü SES İzmir Şube tarafından protesto edildi.

İzmir il Sağlık Müdürlüğü önünde yapılan eylemde "En büyük körlük bilinçsizliktir. Ayrımcı-lutufçu-tüccar Sağlık Bakanı istemiyoruz / SES İzmir Şube" pankartı açıldı.

Görme engelli SES İşyeri Temsilcisi Fatih İyibaşlar'ın konuşmasıyla başlayan eylemde İyibaşlar, AKP'nin acımacı, lutufçu, himayeci, sadakacı bir zihniyete sahip olduğunu söyledi. Konuşmasının sonunda bakanı istifaya çağırıldı.

Ardından SES Şube Başkanı Veli Atanır'ın okuduğu basın açıklamasında görme engelli geçici işçi Nurullah Mehmetoğlu'nun Akdağ'a yönelttiği "Biz burada asgari ücretle çalışıyoruz. Koşulların iyileştirilmesini istiyoruz. Müteahhit şirketlerin elinden ne zaman kurtulacağız?" sorusu hatırlatıldı. Ortaya dökülen cümlelerin, "Yaşamak istiyorsan taşeron firmalara kul köle olacak, iş güvencesiz ortamda taşeronu daha da zengin edeceksin" anlamı içerdiği söylendi.

CHP sosyal demogojiyle yelkenlerini şişirmeye çalışıyor...

Sermaye uşaklarından emekçiye hayır gelmez!

Düzen partileri şu günlerde varını yoğunu ortaya koyarak seçim çalışması yapıyorlar. Esasında daha bugünden aşağı yukarı belli olan oy oranlarını ve seçmen desteklerini bir parça daha arttırmak böylece meclisten birkaç koltuk daha fazla kapmak için söylenmedik yalan bırakmıyorlar. Emekçi kitleleri kandırmak için yalan söylemek ve sahte vaatlerde bulunmak seçimlerde adettendir. Dönemin öne çıkardığı ve toplumun en fazla duyarlı olduğu sorunlar nelerse düzen partileri de yalan vaatlerini ona göre sıralıyorlar. Etkileri hala daha geride bırakılamayan ekonomik kriz ve AKP'nin 9 yıllık hükümeti döneminde uygulanan sömürü programları zaten temelde var olan kronik sosyal sorunları daha da boyutlandırdı. Bu nedenle emekçiler bu seçim döneminde özellikle işsizlik, yoksulluk ve güvencesizlik temel başlıkları üzerinden yedeklenmeye çalışılıyor.

AKP, CHP ve MHP tarafından sosyal sorunlar üzerinden ifade edilen yalan ve demogojide gözle görülür bir yarış içinde olmalarına karşın bu alanda CHP herkesten hızlı ve daha fütursuz davranıyor. Daha seçim tarihi resmi olarak netleşmemişken CHP seçim programını şatafatlı gösteriler ve medyanın parlatmalarıyla parça parça açıklamaya başlamıştı bile. En başta aile sigortası, yoksullara 600 liralık yardım ve taşeronluğu bitirecekleri iddiası geliyordu. Bunları esnafa, çiftçiye, örgenciye ve başka kimin neye ihtiyacı varsa onu vaadeden söylemlerle tamamlıyorlardı. Seçim atmosferinin güçlenmesine paralel olarak bu söylemler şimdi daha da yaygınlaşıyor. Burjuva medyanın bir kısmının da desteğiyle gündemde tutulmaya ve emekçilerde beklentilerin karşılanacağı yanılsaması güçlendirilmeye çalışılıyor.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun başkanlığına gelmesiyle başlayan CHP'deki değişim süreci seçim döneminde atılan güçlü adımlarla devam ettiriliyor. Yoksulluğu tarihe gömeceğiz vaadi, temiz siyaset söylemi ve başka toplumsal sorunların çözümüne dönük aldatıcı vaatler sistematik biçimde kullanılıyor. Kılıçdaroğlu; "Her yoksula 600 lira vermek devlet harcamalarının 1.7'si demektir, bu devlet kendi halkına bunu veremeyecek de ne yapacak, yoksulluğu çözmek için uğraşmıyorsan o paraları nereye harcıyorsun" diye soruyor AKP'ye. Taşeronluğu bitireceğini söylüyor. Elbette sözkonusu siyasal hasmı olunca laf söylemek kolay ve bunun bir ölçüsü de yok. Nasılsa herkes birbirine demediğini bırakmıyor ve kimse de kimseye niye böyle dedin diye sorma ihtiyacı duymuyor. Çünkü herkes birbirinin söylediğinin yalan ve aldatmacadan öteye gitmediğini, ancak yalana dayalı olarak emekçilerin desteklerini alıp oturacakları koltuk sayısını biraz daha arttırabileceklerini biliyor.

Emekçilerin sosyal taleplerinin seçim vesilesiyle istismar edilmesi ve ölçsüz bir demogoji malzemesi haline getirilmesi elbette tek başına bir amaç değildir. Bu yalnızca düzenin CHP'ye biçtiği rolün yerine getirilmesi açısından mevcut koşullarda en uygun ve en sonuç verici alandır sadece. Zira AB'ye girme hayalleri, düzenin demokratikleştirilmesi safsatası ve ileri demokrasi

propagandası ömrünü tüketmiş bulunuyor. Katmerli sömürü, çıplak devlet terörü tırpanlanan haklar ve bunun üstüne eklenen ekonomik krizin emekçilerde biriktirdiği tepki bunların kullanılmasına artık pek imkan vermiyor. Buna karşın emekçilerde biriken öfke ve tepkinin açığa çıkmadan, sosyal sorunların istismarı üzerinden ve CHP aracılığıyla düzen kanallarında tüketilmesi işin önemli bir yanını oluşturuyor. Elbette bunların yanında bugünlerde kısık sesle tartışılabilir daha güçlü geleceği tahmin edilen ekonomik krize karşı CHP gibi "sol kimliğiyle" pazarlanan bir partiyle şimdiden hazırlanmak da var. Yukarıda saydıklarımızla birlikte bütün bunlar sosyal sorunların CHP tarafından

yoğun bir biçimde kullanılmasına olanak veriyor ve düzen de buna şimdilik pek ses çıkarmıyor. Nihayetinde işler onların istediği gibi yürüyor onlar açısından önemli olan da bu.

Düzenin empoze ettiği ortalama bilincin ilerisinde muhakeme yeteneğine sahip olan emekçiler açısından CHP'nin gerçek kimliğine dair bir bilinç açıklığı vardır. Ancak bu açıklık, sınıfın ileri ve sınırlı bir kısmı tarafından gösterilebiliyor şimdilik. Burjuva bilincin prangalarıyla zihinleri kuşatılmış milyonlarca emekçi ise bu partiden medet umuyor. Hele hele de söz konusu sosyal ve sınıfsal sorunlara dair çözüm umutlarıysa CHP'nin de parlatılmasına paralel olarak bu beklenti daha da güçleniyor. Düzenin emekçilerde yarattığı geleneksel halkçı CHP algısı eskisi gibi güçlü ve kolay yutturulur değilse bile gücünü hala önemli oranda koruduğu da somut bir olgu.

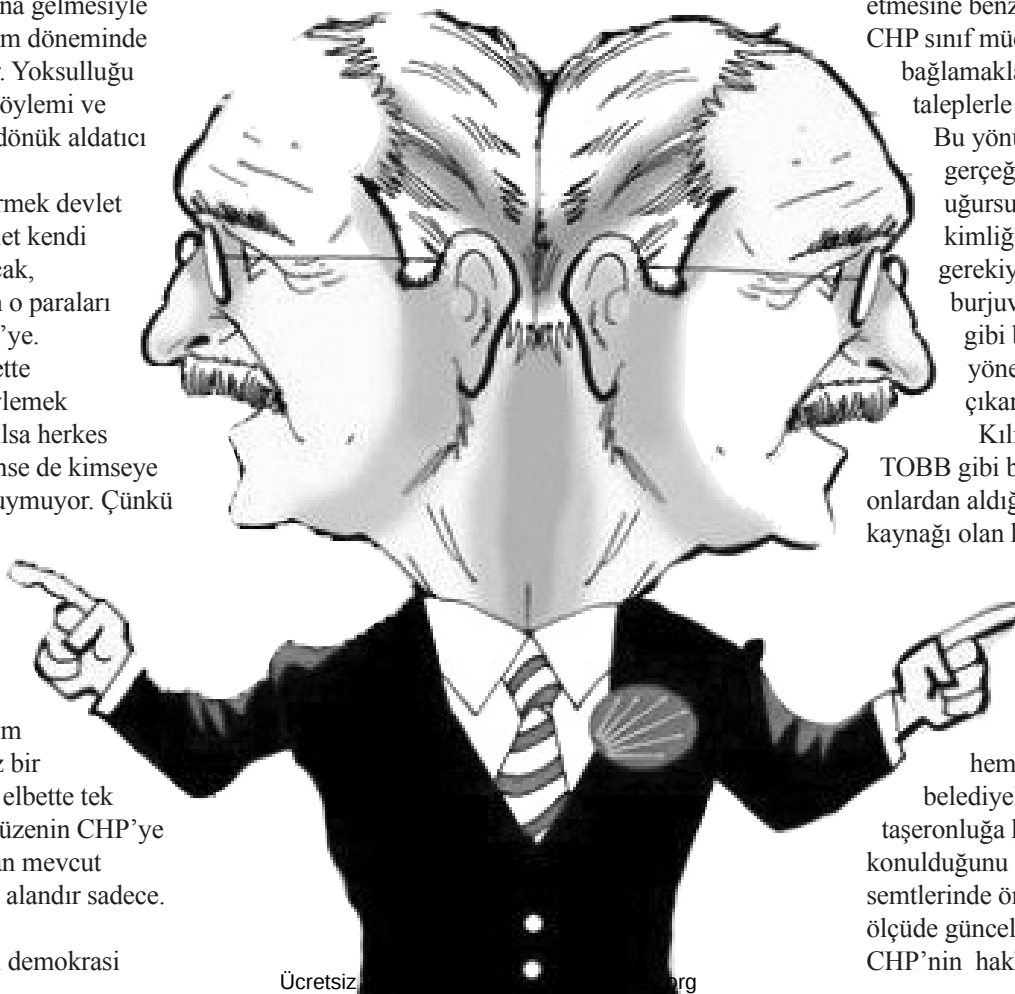
Sorun verilen vaatlerin gerçekte yapıp yapılmayacağı ya da bunların mümkün olup olamayacağı değil emekçilerde yarattığı temelsiz umutlardır. Düzenin esas kaygısı beklentiye sokulan emekçinin haklarını söke söke alabileceği bilincinin dumura uğratılmasıdır. Yarın kendi talepleri uğruna sokakları doldurma potansiyeline sahip öfkenin CHP'ye bağlanan umutlar sayesinde yatıştırılabilesidir. Düzenin CHP'yi bu amaçla kullandığı ve bir hayli de sonuç alabildiğini tarihsel deneyimlerimizden yeterince biliyoruz.

İşte bu nedenlerle, sürdürdüğümüz seçim çalışması içerisinde CHP'yi etkili bir teşhir ve mücadelenin konusu haline getirmek biz sınıf devrimcileri açısından özel bir önem taşıyor. Sosyal reformizmin devrimci potansiyel ve imkanları düzen içi kanallarda heba etmesine benzer bir rolü CHP de oynamaktadır. Üstelik CHP sınıf mücadelesinin çeşitli imkanlarını düzene bağlamakla da sınırlı kalmayıp emekçilerin gündelik taleplerle sokağa çıkmasının da önüne geçmektedir.

Bu yönüyle CHP'nin düzenin has partisi olduğu gerçeğini emekçilere anlatmak, oynadığı uğursuz rolleri teşhir etmek ve emekçi düşmanı kimliğini güncel veriler üzerinden de anlatmak gerekiyor. ATO başkanı Sinan Aygün gibi bir burjuvanın CHP adayı olduğunu, Umut Oran gibi bir tekstil patronunun CHP'nin tepe yöneticisi olduğunu, iki karşıt sınıfın çıkarlarının uzlaşamayacağını ifade etmeliyiz.

Kılıçdaroğlu'nun taşeronluğun kaynağı olan TOBB gibi bir burjuva örgütlediği toplantıları, onlardan aldığı alkış ve sömürü ve yoksulluğun kaynağı olan kapitalistlere dair tek söz etmediğini

emekçilere hatırlatmalıyız. Bunların yanı sıra halkçı CHP'nin Mısır, Tunus, Libya ve Lübnan da direnen halklara karşı ikiyüzlü tutumu ve emperyalistlere uşakça sadakatini teşhir etmeliyiz. Daha da somutlanacak olursa hemen yanı başımızda CHP'ye bağlı belediyelerde sendikal haklar talep eden ve taşeronluğa karşı mücadele eden işçilerin kapı önüne konulduğunu işçi ve emekçilere anlatmalıyız. Emekçi semtlerinde önemli muhataplarımızdan biri olacağı ölçüde güncel verilerimizi daha da çeşitlendirerek CHP'nin hakkında gelmeliyiz.

İrkçı-faşıst MHP'nin seçim yalanları

MHP'nin seçim hazırlıkları sürüyor. Faşist parti bir yandan şovenizmden oy devşirmeye çalışırken, bunun yetersiz kalması ölçüsünde de diğerk düzen partileri gibi sosyal demagojiye başvuruyor. Öyle ki MHP seçim bildirgesinde bolca vaatte bulunuyor. **“Hilal kart”** vb. projeleri öne çıkararak oy oranını artırmaya çalışıyor.

MHP'nin seçim bildirgesinde “Bağımsız ve Milli bir ‘Üreten Ekonomi Programı’ uygulamaya konulacağı, küresel rekabet gücünün yükseltileceğı, küresel rekabet gücünün yükseltildiğı koşullarda, aynı zamanda emek-sermaye arasında ‘hakkaniyetli paylaşım’ sağlanacağı” iddia ediliyor.

Her yıl 700 bin işsize iş verileceğı belirtiliyor. İşsizlik ve yoksulluğun azaltılacağı, istihdam dostu sürdürülebilir bir büyümenin sağlanacağı sözü veriliyor. Rekabet gücü yüksek bir üretim ekonomisi tesis edileceğı, sermaye piyasalarının gelişiminin destekleneceğı iddiasında bulunuluyor.

MHP, **‘hilal kart’** ile her tür alışverişı bedava yapabilecekleri vaadi ile işçi ve emekçileri kandırmaya çalışıyor.

MHP'nin bu söylemleri koca bir yalandan ibarettir. İtalyan ve Alman faşist partileri gibi faşist MHP de bu söylemleri demagojk bir çerçevede, geniş emekçi kesimlerin desteğini almak için kullanmaya çalışmaktadır.

MHP'nin Dokuz Işık Programı da sermayenin korunması programıdır. Çünkü bu program mülkiyet ilişkilerine dokunmaz. Farklı sınıf ve katmanları “millet” söylemi adı altında tek bir potada eritir. Toplumsal eşitsizlikleri meşru görür.

Özel mülkiyetin kutsanması yanında, MHP'nin programı sınıfların varlığını kabul etmez. Faşist MHP'ye göre sömürücü asalak ve alinteri göz nuru ile yaşayan ağır sömürü altında bulunan sınıflar arasında herhangi farklılaşması söz konusu değildir. Onlar bir milletin organik parçasıdır. Milletin çıkarları öndedir, sınıfların çıkarları diye bir şey yoktur. İşçi ve emekçilerin haklarını almak için örgütlenmesi, sendika kurması, grev yapması en büyük suçtur.

MHP seçim bildirgesinde ulusal sanayi ve ulusal sermayenin önündeki tüm engelleri kaldıracağını vaat etmektedir. Faşist MHP hiçbir zaman kapitalizme gerçek anlamda karşı çıkmayı aklından bile geçirmemiştir. Türkiye’de egemen olan sermaye düzeni tarafından emeğın korunması mücadelesine karşı saldırı gücü olarak kullanılmıştır. Faşist sermaye devletinin sağladığı finansmanları kullanarak

mücadele eden birçok işçi bölüğüne saldırmıştır. Grev ve direniş kırılcılığı için maşalık yapmıştır.

MHP seçim bildirgesinde hükümet olduğı koşullarda zam ve soygun politikalarına geçit vermeyeceğini, IMF paketlerine karşı çıkacağını, özelleştirme yapmayacağını, yapılan özelleştirmelerin bir kısmını erteleyeceğini belirtmektedir. MHP'nin bu vaatlerinin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Zira MHP'nin 1999-2002 yılları arasında koalisyon ortaklığı yaptığı dönemdeki icraatları ortadadır. Hükümet ortağı olduğı dönemde MHP IMF'nin ekonomik-sosyal yıkım programlarını uygulamak için üzerine düşen bütün görevleri harfiyen yerine getirmiştir. Zam soygun paketlerinin uygulanması için çaba göstermiştir. Tahkim’e onay vermiş, tüm özelleştirmeleri onaylamış, dahası savunmuştur. Telekom özelleştirmesine karşı tutum alıp, IMF memuru Kemal Derviş ile tartışan bakanını istifa etmeye mecbur bırakmıştır. Tüm bu olaylar MHP'nin seçim bildirgesinde yer alan geniş emekçi kesimlerin sorunlarına çözüm bulma vaadinin ne denli sahte olduğunun en açık kanıtıdır.

MHP seçim bildirgesinde başı dik dış politika söylemleri öne çıkmaktadır. AKP'nin ABD'nin desteğı ile ayakta durduğı vurgusu kapalı ifadelerle dile getirilmektedir. Fakat MHP'nin ipleri hep ABD'nin elinde olmuştur. NATO eliyle örgütlenen kontr-gerillanın toplumsal mücadeleyi bastırmak için yaptığı saldırıların en önemli ayaklarından biri olarak CIA tarafından organize edilmiştir.

Faşist partinin seçim bildirgesinde yer alan “Bağımsız ve egemen devlet”, “Milli ekonomi”, “Milli ordu” söylemlerini boşa çıkaran birçok olayın altında imzası bulunmaktadır. MHP her dönem bağımsızlık mücadelesini sürdüren devrimci güçlere saldırmış, bu doğrultuda birçok katliamın altına imza atmıştır.

IMF'nin hükümranlığına, emperyalist kapitalistlere yer altı ve üstü kaynakların peşkeş çekilmesine yönelik pek çok anlaşmanın altında MHP'nin imzası bulunmaktadır.

Faşist partiye verilen her oy, emekçilerin köleleştirilmesi ve halkların kırılması politikasına güç kazandıracaktır. Kapitalist sömürünün devamına, emeğın örgütsüzlüğe mahkum edilmesine dayanan burjuva sömürü düzenine güç katacaktır.

12 Haziran seçimlerinde özelde MHP'nin genelde tüm düzen partilerinin yüzündeki maskeleri yırtıp, işçi ve emekçilere kurtuluşun biricik yolunun devrim ve sosyalizm olduğunu göstermek sınıf devrimcilerinin en temel görevidir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kürt halkı sınır ötesinden gerilla cenazelerini aldı

Kürt halkı gerilla cenazelerinin kendilerine verilmemesi üzerine sınırı geçerek cenazelerini aldı. Türk ordusunun ateş açarak, taş atarak ve tehdit ederek cenazeyi almaya gelen kitleyi sindirmeye çalışması ise ters tepti. Kürt halkı oldukça militan bir şekilde cenazelerini sahiplendi ve ölüm pahasına onları bırakmadı.

15 Mayıs günü sınırı geçen kitle ayaza rağmen geceyi dışarıda geçirdi. Sabahı sloganlarla karşılayan kitle gün doğumuyla birlikte Bilican tepesinden sınırı aşarak cenazeleri aramaya koyuldu. Yol üstünde bulunan Bilica Komanda Taburu arasında tartışma yaşandı. Köy korucularıyla cenazelerin gönderilmesi teklifini reddeden kitle gerilla cenazelerine işkence yapıldığını hatırlatarak “onları kulaklarını kestikten sonra mı göndereceksiniz” tepki gösterdi. Bu tartışmanın ardından yaklaşık 200 kişi cenazeleri almak için çatışmanın olduğı bölgeye ilerledi.

Askerler ise tepelerde bulunan askeri mevzilerden ateş açarak kitleyi geri döndürmeye çalıştı. Ayrıca askerler tepeden kitlenin üstüne büyük taşlar yuvarladı. Cenazelere 30 metre kala ilerlemeyi başaran kitle askerlerin yoğun taşlı saldırısı sonucu cenazeleri alamadı.

Bir süre beklendikten sonra yeniden harekete geçen kitle 50’şer metre ara ile 3 gerillanın cenazesine ulaştı. Cenazeleri battaniyeye sararak geri getiren halk asker ve korucuların saldırısına maruz kaldı. Saldırı nedeniyle yavaş ilerleyen kitle, sık sık askeri barikat ile durdurulurken 3 cenazeyi alarak, geri dönen halk asker engeline takıldı. Cenazeyi vermeyen kitleye askerler havaya ateş açarak ve gaz bombası atarak saldırdı. Saldırıya rağmen yüzlerce kişi omuzlarına aldıkları cenazeyi Yemişli Köyü’ne getirmek için yürüdü.

Aroş’ta sınırı geçen kitle bir gerillanın daha cenazesine ulaştı.

Kürt halkı gerillalar için ayakta!

Kürt halkı Türk devletinin operasyonları sırasında katledilen gerillalarına sahip çıktı. Gerilla cenazelerinin geçtiği güzergahta çeşitli ilçe ve illerde cenazeler onbinlerce kişi tarafından karşılandı, kitlesel yürüyüşlerle memleketlerine uğurlandı. Aynı biçimde gerillalar onbinlerin katılımıyla “Şehîd namirin!” sloganları eşliğinde defnedildi.

Canşêr’i 30 bin kişi uğurladı

Adem Aşkan’ın (Canşêr Çempîrî) cenazesi 17 Mayıs günü 30 bin kişi tarafından “Şehîd namirin!” sloganları eşliğinde toprağa verildi. Hakkari’de kepenkler tamamen kapatılırken cenaze töreninde büyük bir öfke vardı.

Canşêr’in cenazesini Hakkari Devlet Hastanesi morgundan alan 30 bin kişi, Solan Mezarlığı’na kadar sloganlarla yürüdü. “Katil Erdoğan biz de puşili teröristiz”, “Kıryar dewlet e, dewlet dê hesab bide” pankartların açıldığı yürüyüşte “İntikam” sloganı yankılandı. Yürüyüş güzergahı boyunca mahallelerden sürekli katılım sağlandı. Yürüyüşe katılanları, olası bir müdahaleye karşı yüzleri puşili olan ve kendilerine “öz savunma güçleri” diyen gençler korumaya alırken, polis ise kitlenin yürüyüşe geçmesinin ardından geri çekilerek sokakları boşalttı.

Mezarlık girişinde cenazenin araçtan çıkarılması sırasında onbinlerce kişi hep bir ağızdan “Şehîd namirin!”, “İntikam!”, “Katil Erdoğan!” sloganlarını attı. Sarı, kırmızı ve yeşil renkler ile PKK bayraklarının sarıldığı Aşkan’ın cenazesi omuzlarda taşındı. Defin işlemi sonrasında saygı duruşunda bulunuldu ve hep bir ağızdan “Çerxa Şoreşê” marşı okundu.

Aşkan’ın ailesi oğullarıyla gurur duyduklarını belirterek, başlarının dik olduğunu söylediler. Aşkan’ın Kürt halkının şehidi olduğunu dile getirdiler. BDP’li yöneticilerin konuşmalarının ardından uğurlama sona erdi. Onbinler kent merkezine kadar yürüdükten sonra dağıldı.

Berxwedan’a militan uğurlama

Hanefi Aydın’ın (Berxwedan Malazgirt) cenazesi Muş’un Malazgirt İlçesi Hasretpınar (Tendurek) Köyü’nde 20 bin kişi tarafından toprağa verildi.

Malazgirt girişinde binlerce kişi tarafından karşılanan cenaze Aydın’ın doğduğu köy olan Hasretpınar (Tendurek) Köyü’ne götürüldü. Yürüyüş yol boyunca katılımlar olurken köye ulaşıldığında kitlenin sayısı 20 bini buldu. Konvoy köye vardığında köyün girişinde toplanan binlerce kişi Aydın’ı “Çerxa Şoreşê” marşı ve “İntikam!” sloganıyla karşıladı. Buradan köy mezarlığına “AKP polisini sokaktan çek. Ordu askerini dağdan çek” pankartı, Aydın’ın ve Aydın’la beraber yaşamını yitiren 4 HPG gerillasının fotoğraflarıyla yüründü.

Ancak mezarlığın etrafında askerlerin beklediğini gören kitle, yürüyüşü durdurarak askerlerin çıkmasını istedi. Kısa süreli görüşmenin ardından askerler, köyün dışına çekilerek beklemeye başladı. Askerlerin çıkışının ardından yürüyüş devam etti.

Aydın’ın defnedileceği mezarın başına gelindiğinde saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından Aydın’nın cenazesi defnedilirken annesi ve kız kardeşleri gözyaşlarına boğuldu. Aydın’ın bir kız kardeşi ise baygınlık geçirdi. Baba Faruk Aydın da, defin işleminin ardından mezarın üzerine kapanarak ağlamaya başladı.

Cenaze töreni sürerken köy dışında bekleyen askerler ve cenazeye katılan gençler arasında çatışma yaşandı. Askerler kitlenin üzerine gaz bombası atarak üzerlerine gerçek mermilerle ateş açtı. Uzun süreli çatışmanın ardından kitle askerlerin üzerine taş atarak köyün 6 kilometre dışına çekilmesini sağladı. Köy savaş alanına döndü.

“O haklı bir dava için canını verdi”

HGP gerillası Sami Piranoğlu (Dijwar Guyi) Uludere’de toprağa verildi. Şırnak’ta binlerce kişi Piranoğlu’nu “Şehîd namirin” sloganlarıyla uğurladı. Cenaze ilçe girişinde alkış, zılgıt ve sloganlarla karşılandı.

Kitle, mezarlık güzergahında bulunan devlet hastanesi yanında polisleri taş yağmuruna tuttu. Bu sırada polis gaz bombaları ile kitleye müdahale etti. Kısa süreli çatışmaların ardından yola devam eden binlerce kişi mezarlığa geldi.

Piranoğlu sloganlarla toprağa verildi. Piranoğlu’nun annesi Naciye Piranoğlu, “Oğlumla gurur duyuyorum, o haklı bir dava için canını verdi. Tüm Kürdistan’ın başı sağolsun” dedi.

Cenaze törenine BDP Eş Genel Başkanı Filiz Koçali, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu adayları Gültan Kışanak, Hasip Kaplan, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, BDP Şırnak İl Başkanı Abit İke, BDP il ve ilçe belediye başkanları da katıldı.

“Abdulkadir Ay tüm Kürt halkının şehididir”

Abdulkadir Ay’ın (Kahraman Rodi) cenazesi Bingöl’de binlerce kişi tarafından defnedildi.

Konvoy Bingöl-Genç yolu üzerinde binlerce kişi tarafından “Şehîd namirin!”, “İntikam!” sloganlarıyla karşılandı. Konvoy Bingöl merkezden geçtiği sırada polis barikatıyla durdurulmak istense de kitlenin kararlı tutumu ile yoluna devam etti. Konvoyun geçtiği güzergahta bulunan köylerden çıkan emekçiler cenazeyi alkış ve zılgıtlarla selamladı. Konvoy Ay ailesinin evine getirildi.

Cenaze binlerce kişi tarafından mezarlığa getirildi. Ay, 2008 yılında çatışmada yaşamını yitiren 2 gerillanın yanına gömüldü ve defin işlemi tamamlandıktan sonra saygı duruşu gerçekleştirildi.

Ardından konuşan Selahattin Demirtaş, AKP’nin gençlerin kanı üzerinden oy almak istediğini belirterek “Burnundan gelsin. Haram, zehir, zıkkım olsun” dedi. Demirtaş’ın konuşması sık sık “Katil Erdoğan!” sloganlarıyla kesildi.

Demirtaş’ın ardından anne Ayten Ay, güçlükle yaptığı konuşmasında “Abdulkadir sadece benim değil, tüm Kürt halkının şehididir” diyebildi.

İstanbul’da polis terör estirdi

12 HPG gerillasının katledilmesini protesto etmek için 16 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan öfkeli kalabalığın üç tarafı polis barikatıyla kapatıldı. Taksim ve Tünel taraflarında yer alan TOMA’lar sürekli çalıştırılarak kitle provake edilmeye çalışıldı. İstiklal Caddesi’nin Tünel ile Taksim yönüne bakan iki tarafının yanı sıra Galatasaray Lisesi tarafında kurulan polis barikadı arasında başlayan oturma eylemi yaklaşık 2 saat sürdü. İstanbul’un birçok ilçesinden yüzlerce kişi polis engellemesine rağmen Taksim’e akın etti.

Aralarında BDSP’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçlerin de destek verdiği oturma eylemi uzun süre devam etti. “AKP’nin siyasi ve askeri operasyonlarını özgürlük mücadelemizle yeneceğiz” pankartının açıldığı eylemde üzerinde 12 karanfilin bulunduğu siyah bir pankart da taşındı.

Oturma eylemi sırasında Emek, Barış ve Demokrasi Bloku milletvekili adaylarından Mustafa Avcı, Sırrı Süreyya Önder, Levent Tüzel ve Sebahat Tuncel kitleye seslenerek konuşmalar yaptılar.

Gençler ve kadınların katılımının göze çarptığı oturma eyleminin ardından BDP İstanbul İl

Başkanlığı binasının bulunduğu Tarlabası civarında uzun süre devam eden çatışmalar yaşandı. Sokak aralarına kadar yayılan çatışmalar sırasında onlarca kişi yaralanıp gözaltına alındı. Hızını alamayan polis, Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürlüğü’nün bulunduğu sokaktaki BDP binasını gaza boğdu. Binanın içerisinde bulunan yüzlerce kişi gazdan etkilendi. Kolluk güçleri ayrıca BDP’nin seçim otobüsünün de lastiklerini patlattı. Üzerine kazıyarak “TC” yazdı.

Polisin azgın terörüne molotoflarla karşılık veren kitle polisle çatıştı. Birçok görgü tanığı polis saldırısı sırasında gerçek mermilerin kullanıldığını ifade ederken, evlerin pencerelerinden olayları izleyen emekçiler de polisler gaz bombalı saldırısından etkilendi.

BDP binası önünde oturma eylemi başlatan kitle, polis saldırısını protesto etti. Sırrı Süreyya Önder ve Sebahat Tuncel bina önünde yaptıkları konuşmalarda polis terörünü kınadılar. Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesinin süreceğini belirttiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kürt halkı hayatı durdurdu

18 Mayıs 2011 İzmir

Şırnak'ın Uludere ilçesinde 12 HPG gerillasının katledilmesinin ardından Kürt halkı öfkelerini sokak eylemleriyle gösterdi. Azgın polis terörüne konu olan eylemlerde Kürt halkı gerillalara sahip çıktığını göstererek, devletin katliamcı yüzünü ve imha-inkar politikalarını lanetledi.

15 ve 16 Mayıs günlerinde Kürdistan genelinde hayat adeta dururken, birçok kentte kepenkler kapatıldı. Öğrenciler okulları boykot etti, araçlar kontak kapattı.

Diyarbakır

Diyarbakır genelinde eczane ve fırınların dışında esnaf kepenk açmazken, çok sayıda öğrenci okulları boykot etti. Kontakların da kapatıldığı kent genelinde adeta yaşam durdu.

Taziye evleri olarak kullanılacak seçim bürolarına 12 HPG'liyi simgeleyen 12 gülün üzerinde yer aldığı siyah bezler asıldı. Öğrencilerin okulları boykot etmesinin yanı sıra belediye ve özel kişilere ait otobüsler de kontak kapattı. Seçim büro açılışlarına ara verildi. Emek Caddesi üzerinde binlerce kişi oturma eylemi gerçekleştirdi.

Diyarbakır'ın **Hani, Silvan, Viranşehir** ilçelerinde eylemler de gerçekleştirildi. **Silopi**'de ise askeri araçların geçişi sırasında yolda bulunan bir grup genç konvoyu taş yağmuruna tuttu.

Çınar'da askeri operasyonları gece yürüyüşle protesto eden kitleye polis gaz bombaları, tazyikli su ile müdahale ederken, gerçek mermi kullanılması dikkat çekti.

Antep

Yaşamını yitiren gerillalar için Antep'te başta BDP il ve ilçe binaları olmak üzere birçok eve siyah bez asıldı.

Batman

Batman'da tüm il ve ilçelerde bulunan seçim büroları siyah bezler asılarak taziye evine çevrildi. Batman'da banka şubeleri dahil esnaf kepenkleri açmadı. Hasankeyf, Gercüş'te basın açıklaması ve yürüyüşler yapıldı.

Siirt

Siirt'te Gap, Ulus, Alan, Affetevler, Yeni, Çakmak, Conkbayır, Helvacılar Çarşısı ve Eruh durağında bulunan bütün esnaflar kepenklerini açmadı. BDP il binasına siyah bez asılırken, ilçe minibüsleri de kontak kapattı.

Siirt ve Batman minibüs durakları da kontak kapatarak esnafa destek verirken, okullardaki boykot oranı da yüzde ellinin üstünde oldu. İlçe genelindeki

tüm düğünler iptal edilirken, çarşı merkezi başta olmak üzere tüm mahallelerdeki kepenk kapatma eylemi 90'lı yıllardaki günleri hatırlattı.

Mardin

Mardin ve ilçeleri Nusaybin, Mazıdağı, Midyat, Dargeçit'te BDP binalarına ve seçim irtibat bürolarına siyah bezler asıldı. Kentlerde 3 gün boyunca yapılacak olan tüm düğün ve eğlenceler iptal edildi. Özellikle Nusaybin, Kızıltepe ve Derik ilçelerinde eczane ve fırınların dışında esnaf kepenk açmadı.

Midyat ilçesinde 15 Mayıs günü 10 bini aşkın kişi "Şehid namirin" sloganlarıyla yürüyüş düzenleyerek oturma eylemi yaptı. Kızıltepe ve Derik ilçelerinde de 15 Mayıs Kürt Dili Bayramı kapsamında yapılan yürüyüş operasyonların kınandığı mitinge dönüştü. Yürüyüşlere onbinlerce kişi katıldı.

Şırnak

İl merkezi ile Beytüşşebap, Güçlükönak ve Uludere'de 3 günlük yas ilan edildi. Hayatın durduğu Şırnak ve ilçelerinde kepenkler açılmadı. Öğrenciler

derse girmeyerek okulu boykot ederken, ilçede bütün araçlar da kontak kapatma eylemi başlattı.

15 Mayıs günü İdil'de demokratik çözüm çadırında buluşan binlerce kişi yürüyüş ve oturma eyleminin ardından tekrar çadıra dönerken polisin saldırısına uğradı. Yürüyüşe gaz bombaları ile müdahale eden polis kitle arasında çatışma çıktı.

Silopi ilçesinde esnaflar kepenk açmadı. Cizre'de esnafın tümünün kepenk kapatması, araçların kontak kapatması ve öğrencilerin okulları boykot etmesi nedeni ile ilçe hayalet kente dönüştü. Yüzlerce kişi BDP ilçe binası önünde bir araya geldi. Polisin kitlenin yürüyüşüne izin vermemesi üzerine çatışmalar çıktı. İdil-Cizre yolu gençler tarafından trafiğe kapatıldı.

Van

Van'da esnafların büyük bölümü kepenk açmadı. Kepenklerin kapatıldığı kentte, okullar da boykot edildi. Bostaniçi Beldesi ve Başkale ilçesinde esnaf kepenk açmadı. Belediye binasına siyah bez asıldı.

Hakkari

Hakkari merkez, Yüksekova, Şemdinli ve Çukurca ilçelerinde kepenkler açılmadı. Araçların kontak kapattığı ve çocukların ders başı yapmadığı merkez ve ilçelerde hayat tamamen durdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Muş

Kepenklerin açılmadığı Muş'un Malazgirt ilçesinde, yaşamını yitiren gerillalar için yüzlerce kişi yürüyüş düzenledi.

İzmir

BDP İl İzmir Örgütü, askeri operasyonları protesto etmek için 18 Mayıs günü Fuar Basmane Kapısı önünden Konak eski Sümerbank önüne yürüyüş düzenlemek istedi. Ancak, yürüyüş için Basmane Meydanı'na iki koldan giden kitle, polis tarafından abluka altına alındı.

12 HPG'liyi temsilen üzerinde 12 gül bulunan siyah pankart taşınan eylemde, ölüm yıldönümleri olan İbrahim Kaypakkaya ile Haki Karer de anıldı.

Bu arada Basmane tarafında kitle ile polis arasındaki gerginlik çatışmaya dönüştü. Polis biber gazı sıkarken, kitle ellerindeki pet şişelerin ve pankart sopalarıyla polise karşılık verdi.

İzmir 2. Bölge Milletvekili Avcı, Basmane'de yaptığı açıklamada, halkın demokratik taleplerini dile getirme haklarının zorla ellerinden alındığını söyledi. Avcı "Polis kitlenin birleşmemesi basın açıklamasını yapmaması yönünde tutum sergiliyor. Üçüncü kez basın açıklamamız sağlıklı içeriğini dolduracak şekilde yapmamız engelleniyor. Bu sebepten dolayı basın açıklaması yapmaktan vazgeçtik. İzmir valiliği ile emniyetinin bu tutumunu protesto ediyoruz" dedi.

Daha sonra kitle gözaltına alınan kişinin serbest bırakılması için tekrar oturma eylemi başlattı. Gözaltına alınan kişi götürüldüğü karakolda serbest bırakıldı.

Ayrıca eyleme katılmak üzere Kadifekale'den Basmane Meydanı'na yürüyen yüzlerce kişi de polis tarafından abluka altına alındı. Kitle burada da sloganlarla polis engelini protesto etti. Yürüyüşe izin verilmemesi üzerine kitle sloganlarla yeniden Kadifekale'de yürüdü.

Mersin

Mersin'de HPG gerillalarının öldürülmesini protesto eden binlerce kişi Toroslar ilçesi Kurdali Mahallesi'nde bir araya geldi. Kitle buradan Akdeniz ilçesi Güneş Mahallesinde bulunan Demokratik Çözüm Çadırlarına meşalelerle yürüdü.

Polis ablukasının yoğunluğu dikkat çekerken kitle çadıra yaklaşık bir buçuk saate ancak varabildi.

Yürüyüş boyunca gruplar şeklinde yeni gruplarında katılımı ile birlikte, kitlenin öfkesi giderek daha da sertleşmeye başladı. Tahammülsüzlüğünü burada da gösteren polis çadırlara yakın bir yerde gaz ve biber bombaları ile TOMA'lar eşliğinde kitleye saldırmaya başladı. Gençlerin taş ile karşılık vermesi üzerine kısa süreli bir çatışma yaşandı. Çatışmada 10 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Kitlenin öfkeli tepkisini gören polis geri çekilmesi üzerine, kitle alkışlar arasında çadır alanına girdi.

Burada çeşitli konuşmalar yapıldı. Gruplar halinde dağılan kitleye polis ikinci kez saldırdı. Saldırıda yaşları 18'den küçük 15 kişi gözaltına alındı. Kalabalık kitle saldırının düzenlendiği alana doğru yönelince polis geri çekildi ve bunun üzerine olaylar sona erdi.

Kürt halkına dönük baskı ve terör dinmiyor

Kürt çocukları özel hedef

Türk sermaye devletinin imha-inkar politikaları ve dizginsiz terörüne karşı örülen militan eylemlerde yerlerini alan Kürt çocukları, azgın polis saldırılarının özel hedeflerinden oluyor.

Mardin'in Nusaybin ve Kızıltepe ilçelerinde 17-18 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 3 çocuk polislerin attığı gaz bombasıyla ağır yaralandı.

Nusaybin 27 Mayıs Caddesi'nde yola barikat kuran gençler ile polisler arasında çıkan çatışma sırasında 15 yaşındaki Muğdat Muğdatoğlu başına isabet eden gaz bombasından ağır yaralandı. Demiryolu bölgesinde evlerinin önünde oynayan 3 yaşındaki Zehra Altun da polislerin hedefi oldu. Altun başına aldığı gaz bombası fişegi yüzünden ağır yaralandı.

Kızıltepe Tepebaşı Mahallesi'nde yapılan eylemlerde ise polislerin gençlere gaz bombalarıyla müdahale etmesi üzerine çatışma çıktı. Demokratik Çözüm Çadırı'na gaz bombasının atılmasıyla çadırda bulunan 12 yaşındaki Roni İldem yüzünden yaralandı. Yaklaşık 10 metreden atılan gaz bombası İldem'in sağ gözüne çarptı.

1 günde 253 gözaltı

Uludere'de HPG gerillalarının katledilmesinin ardından sokaklara çıkan Kürt halkına azgınca saldıran düzen güçleri, ev baskınları ve bunları takip eden gözaltı-tutuklama terörünü de tırmandırıyor.

ANF ve DiHA'da çıkan haberlerden yapılan derlemeye göre yalnızca 16 Mayıs günü 253 kişi ev baskınları ve gösterilere yapılan saldırılar sonucu gözaltına alındı.

17 Mayıs günü ise İstanbul'un Bağcılar ilçesindeki birçok mahallede ev ve işyeri baskınları gerçekleştirildi. Terörle Mücadele Şubesi polislerince gerçekleştirilen baskınlarda 22 kişi gözaltına alındı. Adliye sevk edilenlerden bir Kürt çocuk tutuklandı.

Urfa'nın Eyyubiye Mahallesi ve merkeze bağlı Örbek Köyü'nde jandarma ve polis tarafından birçok eve baskın yapıldı. Baskınlarda aralarında 6 çocuğun da bulunduğu 11 kişi gözaltına alındı.

Katiller serbest, protestoculara ceza

Muş Bulanık'ta 15 Aralık 2009 tarihinde Turan Bilen adlı JİTEM bağlantılı bir kişinin DTP'nin kapatılmasını protesto eden kitleye açtığı ateş sonucu 2 kişi hayatını kaybetmişti. Türk devleti, gönüllü köy korucusu Turan Bilen ve kardeşi Metin Bilen'in yargılandığı davada katillerini aklamıştı.

Bu kararıyla ulusal haklarına sahip çıkan Kürt emekçilerinin katlinin vacip olduğunu bir kez daha gösteren devlet, gösteri organize ettiği iddiasıyla tutuklanan Adem Artıkboğa ile Ercan Kocamış'a ise 12'şer yıl hapis cezası verdi.

Gerekçeli kararda sanıkların, PKK'nın şehir yapılanması olan KCK'nın Muş'ta oluşması için kente gönderildikleri iddia edildi.

Polis dipçikle katletti!

2009 yılında DTP'nin kapatılmasının ardından başlayan eylemler sırasında katledilen Seyfullah Turan'ın polis tarafından dipçikle katledildiği belgelendi.

23 Nisan 2009'da, kafasına Özel Harekât polisince dipçikle vurulan ve o dönem 17 yaşında olan Seyfullah Turan'la ilgili Adli Tıp raporunda, ölümün dipçik darbesine bağlı olarak gerçekleştiği yazıldı.

Raporda, Turan'ın yaralarının basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olmadığı, vücudundaki kemik kırıklarının da hayat fonksiyonlarını orta derecede etkileyecek nitelikte olduğu vurgulandı.

Turan ailesinin avukatı Münip Ermiş konuyla ilgili şöyle konuştu: "Sanık polisin eylemi hem 'adam öldürmeye teşebbüs' hem de 'çocuğa karşı nitelikli işkence' suçunu oluşturmaktadır. Yargılamayı yapacak mahkeme Isparta Ağır Ceza Mahkemesi'dir."

Turan'ı katleden polisle ilgili açılan dava da benzer davalarda olduğu gibi sürüncemede bırakılıyor. Olayın yaşandığı ilde değil, güvenlik gerekçesiyle Isparta'da görülüyor.

HPG'den açıklama

HPG yaptığı açıklamayla Uludere kırsalında son günlerde yaşanan çatışmalarla ilgili bilgilendirmede bulundu. HPG Anakarargah Komutanlığı tarafından yapılan açıklamada, çatışmanın Türk ordusunun sınırı geçerek düzenlediği kapsamlı saldırının sonucunda gerçekleştiği bilgisi verildi. Çatışmalar sırasında 10 gerillanın hayatını kaybettiğini açıklayan HPG, çatışmalar sırasında 8 askerin de öldüğünü duyurdu. Ayrıca hayatını kaybeden gerillaların kimliklerine ilişkin ayrıntılı bilgiler verdi.

Açıklamada halkın duruşunun gerillaların en büyük güç kaynağı olduğu şu şekilde ifade edildi:

"Bu süreçte halkımızın en değerli evlatları olan böylesine kahraman on yoldaşımızı şehit vermenin en derin acısını halkımızla paylaşıyoruz. Bu şehit yoldaşlarımıza bağlılık onların gösterdikleri büyük direnişe sahip çıkmaktan geçtiğinin bilinciyle bu yoldaşlarımıza layık bir pratiğin sahibi olacağız.

Yine başta evlatlarının cenazesini alabilmek için Kürdistan dağlarına ve düşmanın mevzisine

kahramanca yürüyen başta Botan halkımız olmak üzere, günlerdir sokaklarda şehidine layık olmanın, onu sahiplenmenin en anlamlı duruşu olan serhıldanlarla şehidini karşılayan halkımızı selamlıyor, şükranlarımızla birlikte onların bu duruşunun gerilla mücadelemizin en büyük güç kaynağı olduğunu belirtiyoruz"

Polise 'örtülü' takviyesi

Polis rejimi uygulamalarına hız veren sermaye devleti, baskı ve zora o kadar fazla başvurdu ki, emniyet teşkilatının gaz bombası ve mühimmatı tükendi.

Geçtiğimiz yıl yaptığı ihaleler sonucunda 2011'de kullanılacak yeterli miktarda gaz bombası ve mühimmat satın alan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün stokları azalınca, teşkilatın yardımına Başbakanlık koştu. Başbakanlığın, "örtülü ödenekten" verdiği yaklaşık 2.3 milyon liralık destek ile Emniyet Genel Müdürlüğü, 170 bin gaz bombası ve yangın söndürme aparatı satın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

almak için harekete geçti.

Eğitim ve sağlık gibi temel alanlara yeterli kaynak aktarmayan Başbakanlık, koyu polis rejimini daha koyu hale getirmek için kesenin ağzını açtı.

Sermayenin kolluk gücünün yaşadığı mühimmat sıkıntısı, son dönemde artan polis terörü uygulamalarının da boyutunu gösterdi. Özellikle sivil itaatsizlik eylemlerine azgınca saldıran kolluk güçlerinin kullandığı gaz bombası ve aparatlarının büyük bölümününün Kürt illerinde oluşturulan bölge depolarına aktardığı öğrenildi.

Kürt halkıyla dayanışmaya!

Türk sermaye devleti Kürt halkına yönelik yeni bir topyekün saldırı başlatmış bulunuyor. Bu saldırı için bir süredir yoğun bir hazırlık yapılıyordu. Nihayet son yapılan MGK toplantısı ile birlikte saldırının startı verildi. Katliamcı Türk ordusu hiç vakit geçirmeksizin, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın "Kürt sorunu yoktur" söylemi eşliğinde Kürdistan'da operasyonlara başladı. Operasyonlar her geçen gün biraz daha yoğunlaşıyor. Bunu polisin dur durak bilmeyen gözaltı ve tutuklama terörü izliyor. Her yerde yaşlı-genç, kadın-çocuk, neredeyse her Kürt gözaltına alınıyor, tutuklanıyor.

Sözkonusu olan giderek acımasız boyutlar kazanan bir devlet terörüdür. O kadar ki, son dönemlerde özgürlük ve eşitlik istemi ile yapılan hemen her eyleme azgınca saldırılıyor. Kürt milletvekilleri de dahil, insanlar acımasızca coplanıyor, yer yer de hedef gözetilmeksizin halka ateş açılıyor. Yani, Kürdistan'da yeniden yaygın biçimde kan akıtılmaya başlanmıştır. Şırnak-Uludere'de 12 gerillanın alçakça katledilmesi ile bu kanlı saldırılar iyiden iyiye tırmandırılmıştır.

İşçiler, emekçiler!

Sermaye devleti uzun yıllar zulüm ve zorbalıkla sorunu çözmeye çalıştı, ama başaramadı. AKP hükümetinin işbaşına gelmesi ile bu kez Osmanlı'ya özgü hileye, riyakarlığa ve aldatmacaya başvurdu. Doğrusu ilk başlarda dayanaksız hayallere yol açan ve adına "Kürt açılımı" denen bu saldırının ömrü de uzun sürmedi. Zamanla bunun gerçekte tam bir oyalama ve tasfiye planı olduğu anlaşıldı. Gelinek yerde, bizzat kendi deneyleri ve sezgileriyle, Kürt emekçileri de bunu anlamış bulunuyor.

Kürt halkı bugüne dek ne kazandıysa olağanüstü bir fedakarlığın ürünü ve ifadesi olan militan mücadelesi sonucunda kazandı. Olaylar ve gelişmeler bugün onu yeniden bu çizgiye getirmiş bulunuyor. Kürt halkı günümüzde, üstelik de her gün ve her saat sokaklardadır. En önemlisi de bu kez ardı arkası gelmeyen operasyonlara, gözaltı ve tutuklama terörüne, işkence ve sürgünlere ve katliamlara rağmen sokağı terketmiyor. Büyük bir direnme iradesi ortaya koyuyor. Sömürgeci sermaye devletini çılgına çeviren budur. Onun acımasızlığının gerisinde de, yine, kendisini tam bir acz ve çaresizlik içinde bırakan bu durum yatmaktadır.

Kürt emekçileri, kardeşler!

Türk sermaye devleti bölgenin İsrail'den sonraki en Amerikancı devletidir. İşbaşındaki AKP hükümeti gelmiş geçmiş en Amerikancı hükümettir. Dahası o, bugüne kadarki en sinsi ve en kalles bir kirli savaş hükümetidir. Düne kadar açılım adı altında bir

oyalama politikası izliyorlardı, onların bugün buna dahi tahammülleri kalmamıştır. En sıradan bir hak talebi dahi azgın bir devlet terörü ile ezilmeye çalışılmaktadır.

Öte yandan ne seçim, ne meclis ve ne de yeni bir oyalama ve aldatmaca manevrası olan anayasalarının da bir hükmü yoktur. Ne o, ne bu, bunların hiçbirisi çözüm değildir. Çözüm TEKEL direnişi sırasında ve en son 1 Mayıs'ta, iki ulustan işçi ve emekçiler arasında kurulan kardeşlikten, demek oluyor ki, ezilenlerin ve halkların sermaye düzenine karşı gerçekleştirdikleri büyük buluşmadan geçmektedir. Meclisleri de, seçimleri de, sözde yeni anayasaları da onların olsun. Çözüm sokakta ve militan mücadeledir. Çözüm devrimdedir, kurtuluş sosyalizmedir.

Avrupa'daki tüm uluslardan işçiler, emekçiler ve devrimciler!

Gerçek şu ki, sermaye devleti yine başa dönmüştür. O günümüzde, bir kez daha, Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesi karşısında tam bir acz ve çaresizlik durumunu yaşamaktadır. Bu nedenledir ki bugün yine inkar, imha ve tasfiye politikasına geri dönmüş ve bunda ısrar etmektedir. Öte yandan, sermaye devleti bu çabasında yalnız değildir. Tam tersine, dün olduğu gibi bugün de, başta ABD olmak üzere tüm emperyalistler, sömürgeci Türk devletini desteklemektedir. ABD Genelkurmay İkinci Başkanı James Cartwright'in alelacele Türkiye'ye yaptığı ziyaret ve bu esnada yaptığı açıklamalar da bunun en yeni kanıtıdır.

Kardeş Kürt halkı tüm bu güçlerin çok yönlü kuşatması altındadır. Buna karşın, gerçekten boğucu olan bu kanlı ve kirli kuşatmaya karşı, onurlu ve hayranlık verici bir militan mücadele ve direnme kapasitesi ortaya koymaktadır. Bunun kendisi, kardeş Kürt halkıyla enternasyonal tam bir dayanışma çağrısıdır.

BİR-KAR olarak, bir kez daha, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının kayıtsız koşulsuz savunucusu olduğumuzu ilan ediyor, yerli-göçmen, doğulu-batılı tüm uluslardan işçi, emekçi, ilerici ve devrimci güçleri, sömürgeci Türk devletinin saldırı ve katliamlarını protesto etmeye ve Kürt halkıyla tam dayanışmaya çağırıyoruz.

Kahrolsun sömürgecilik!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Kahrolsun emperyalizm ve her türden gericilik!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

BİR-KAR (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Bielefeld'de Mayıs şehitleri anması

BİR-KAR Bielefeld gerçekleştirdiği etkinlikle Mayıs şehitlerini andı.

Mayıs ayında ölümsüzleşen devrimcilerin anıldığı etkinlikte, onların bıraktıkları mirasa sahip çıkma çağrısı yapıldı. Etkinlikte kapitalist sistemin yıkılması gerekliliği bir kez daha vurgulandı.

40 kişinin katıldığı anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. Sonrasında günün anlam ve önemine kapsamlı bir şekilde değinen konuşma metni okundu. İlgiyle dinlenen konuşmanın ardından iki yoldaşımız, Nazım Hikmet'in Nazi faşizmine karşı şanlı bir direniş sergileyen 28 Sovyet askerinin öyküsünü anlatan "28'lerin Türküsü" okundu.

ADHK (Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu) adına da bir konuşmanın yapıldığı etkinlik türkü ve marşların ardından sona erdi.

BİR-KAR / Bielefeld

Binler Haki Karer'i andı

PKK'nin öncü kadrolarından Haki Karer, binlerce kişi tarafından vurulduğu yerde anıldı. Anmada, katledilen HPG gerillaları da anıldı, operasyonlar protesto edildi.

Haki Karer'in ölüm yıldönümü nedeniyle Antep'in Şahinbey İlçesi'nde BDP binası önünde on bini aşkın kişi toplandı. Kitle buradan Karer'in vurulduğu Cengiz Topel Caddesi'ne Haki Karer posterleri, "PKK intikam", "İntikam", "Katil TC" pankartlarıyla yürüdü. Yürüyüşte Türk ordusunun operasyonu sırasında katledilen HPG gerillalarının fotoğrafları ve Abdullah Öcalan'ın posterleri de taşındı.

Karer'in vurulduğu yerde kitleye seslenen Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Antep Milletvekili Adayı Akın Birdal "Burası 34 yıl önce Haki Karer'in katledildiği yer. Karer ve Kemal Pir, Türk ve Kürt halklarının kardeşliğinin sembolüdür. Bugün onları burada anıyoruz halkımız yapılan katliamları unutmaz, bu halkı görsünler şimdi" dedi. Konuşmadan sonra Karer'in vurulduğu yere karanfiller bırakıldı.

Yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür!

“Çelik aldığı suyu unutmayacak!”

Kaypakkaya mezarı başında anıldı

Devrimci önder İbrahim Kaypakkaya 14 Mayıs Çorum'un Sungurlu ilçesi Karakaya Köyü'ndeki mezarı başında anıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı anma BDSP, DHF, Partizan, BDP Ankara İl Yönetimi, SDP, TÖP, Alınteri, Ankara 78'liler Girişimi tarafından örgütlendi. Çorum PSAKD, Karakaya köylüleri de anmaya destek verdi.

Otobüslerden inildikten sonra en önde “İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür” pankartının arkasında kortejler oluşturuldu. Jandarma bölgeyi abluka altına alırken anma öncesinde üst araması ve GBT kontrolü yapıldı. Sloganlarla İbrahim Kaypakkaya'nın mezarına yürüyen ilerici ve devrimci güçler mezar başında anma etkinliği gerçekleştirdi. Önce bir şehit annesi söz alarak duygularını paylaştı ve İbrahim Kaypakkaya'nın mücadelesini sonuna kadar sürdüreceğini vurguladı.

Denizler'in, Mahirler'in, İbrahimler'in, Mazlumlar'ın bayrağının hala dalgalandığının ve bu bayrağın bugün işçi sınıfının, ezilen Kürt halkının, yoksul köylünün ve kadınların ellerinde dalgalanmaya devam edeceği söylendi. Şiirlerin de okunduğu anmada “İbrahime Ağıt” türküsü söylendi.

Ankara

Ankara'da devrimci ve ilerici güçler devrim şehitlerini andı. Anmayı Alınteri, BDSP, BDP Ankara İl Örgütü, DHF, Partizan, 78'ler Girişimi, Sosyalist Parti, Dev-Lis, TÖP, Dev-Genç Birliği, SDP ve ÖGD örgütledi. ESP, EHP, Halkevi, Kızıl Hareket, Kaldıraç ve Odak ise destek verdi.

Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylem için kitle Yüksel Caddesi'nde toplandı. Kitle “Bu çelik aldığı suyu unutmayacak” şiarının yer aldığı pankart arkasına sıralandı. Sloganlarla Yüksel Caddesi'nden Ziya Gökalp Caddesi'ne geçen kitle bir süre bu caddeyi trafiğe kapadı. Oradan etkinliğin yapılacağı Sakarya Caddesi'ne geçildi.

Etkinliğin yapılacağı alana gelince devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşunun ardından devrim şehitlerinin adı okunarak “Ölümsüzdür!” sloganları atıldı. Daha sonra kurumlar adına hazırlanan metin okundu.

Açıklama şu sözlerle son buldu: “İbrahim Kaypakkaya'yı, Haki Karer'i ve Dörtler'i ölümsüzlük yıldönümlerinde özlemle ve saygıyla anıyoruz.

Mayıs ayı şehitlerinin ezilen milyonlara bıraktığı enternasyonalist mücadele bilinci ve kararlılığını onurla taşıyoruz”

Basın metninden sonra şiir dinletisine geçildi. Şiirden sonra Bakış Kültür Sanat Merkezi Müzik Topluluğu sahne aldı.

Müzik dinletisi ile etkinlik son buldu.

İstanbul

DHF ve Partizan'ın çağrısıyla biraraya gelen devrimci ve ilerici kurumlar İbrahim Kaypakkaya'yı andılar. Aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici güçler, Kaypakkaya'yı övmenin suç değil aksine bir onur olduğunu dile getirdiler. Onun devrimci mirasına sahip çıktıklarını vurguladılar.

Tünel Meydanı'nda toplanan devrimci ve ilerici güçler “İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak onurdur!” şiarlı pankart eşliğinde Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Kitlenin “Kaypakkaya'yı savunmak onurdur!” şiarlı İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu ortak dövizler taşıdığı yürüyüşte, pankartın arkasında imzacı kurumların birer flaması da yer aldı.

Oldukça coşkulu bir atmosferde geçen yürüyüş sırasında çevredeki birçok emekçi de eyleme alkışlarıyla destek verdi.

Yürüyüşün ardından Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Kaypakkaya'nın mücadelede yaşamaya devam edeceğine vurgu yapılan açıklama şu sözlerle noktalandı:

“İbrahimleri, Denizleri, Mahirleri katlederek devrimci mücadelelerini bastırabileceğini, yok edebileceğini düşünen sömürü düzeninin sahipleri; yüz binlerce, milyonlarca İbrahim'in, Deniz'in, Mahir'in kavga alanlarını doldurmasıyla gerici emellerine ulaşamadılar. Ulaşamayacaklar”

ulaşamadılar. Ulaşamayacaklar!”

Basın açıklamasının ardından sanatçı Pınar Sağ ve Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu temsilcisi tarafından birer konuşma yapıldı.

Konuşmaların ardından hep bir ağızdan “İbrahim Yoldaş” türküsü söylendi.

Bursa

Osmangazi Metro İstasyonu önünde biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, “Kaypakkaya'yı savunmak onurdur” pankartı arkasında sloganlarla yürüyüşe geçti.

Yürüyüşün sonunda Kent Meydanı'na varıldığında kurumlar adına bir açıklama yapıldı. Kaypakkaya'nın ve diğer devrimci önderlerin “terörist” olmadığının, asıl teröristlerin düzenin efendileri olduğunun belirtildiği açıklama “Kaypakkaya mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak!” sözleri ile bitirildi. Kaypakkaya şahsında tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile eylem sona erdi.

Eylemi DHF, Partizan, BDSP, ESP, SDP, BDP ve SODAP örgütledi.

Adana

18 Mayıs 1973'te faşizmin işkencehanelerinde yiğitçe direnen İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 38. yıldönümünde Adana'da biraraya gelen devrimci ve ilerici güçler ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

5 Ocak Meydanı'nda toplanan kitle sloganlarla İnönü Parkı'na yürüdü. İnönü Parkı'nda okunan basın açıklamasında İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncelerinden ve mücadelesinden bahsedilerek, bugünkü mücadelenin önemine dikkat çekildi. Açıklamada şunlar söylendi: “İbrahimler'i, Denizler'i, Mahirler'i katlederek devrimci mücadelelerini bastırabileceğini, yok edebileceğini düşünen sömürü düzeninin sahipleri; yüzbinlerce milyonlarca İbrahim'in, Deniz'in, Mahir'in kavga alanlarını doldurmasıyla gerici emellerine ulaşamadılar. Ulaşamayacaklar” denildi. Basın açıklaması atılan sloganlarla son buldu.

Eylem, DHF, ÖDP, Halkevleri, Devrimci Yolda Özgürlük, ESP, ÇAĞRI, PARTİZAN, BDP, DİSK, KESK, Sosyalist Yeniden Kuruluş Parti Girişimi, EMEP, Öğrenci Kolektifleri, Liseli Genç Umud tarafından örgütlendi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara - İstanbul Bursa - Adana

Beytepe'de Kaypakkaya ve Dörtler anması

Devrimci önder İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Diyarbakır zindanının karanlığını bedenlerini tutuşturarak aydınlatan Dörtler (Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Mahmut Zengin, Eşref Anyık) Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde gerçekleştirilen ortak bir eylemle anıldı.

İbrahim Kaypakkaya ve Haki Karer'in resimlerinin olduğu “Şehitlere devrim sözümüz var” pankartı açılarak kampüsün merkezi noktaları dolaşıldı. Yürüyüşün ardından yemekhane önüne gelinerek burada devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Daha sonra basın metni okundu.

Açıklamada şehitlerin yarattığı direniş geleneği

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ve siper yoldaşlığı selamlandı. Ardından sermaye düzeninin geçmişte olduğu gibi bugün de haklarını arayan işçi ve emekçilere, geleceği ve özgürlüğü için mücadele eden öğrenci gençliğe ve haklı ve meşru talepleri için mücadeleyi sürdüren Kürt ulusuna azgın bir devlet terörüyle saldırdığı söylendi.

Daha sonra Bakış ve Argon Tiyatro Toplulukları ortak hazırladıkları skeci oynadılar. Tiyatro gösterisinin ardından şiir ve müzik dinletisi de sunuldu. Ayrıca “Diyarbakır 5 No'lu Cezaevi” adlı belgeselin gösterimi de yapıldı.

Eylemi DPG, DYG, EHP, Ekim Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, SGD, YDG örgütledi. Eyleme 80 kişi katıldı.

Devrimci seçim çalışmalarından...

İzmir

İzmir’de seçim çalışmaları 1 Mayıs’ın hemen ardından gerçekleştirilen seçim gündemli seminer ile başladı. Seçim çalışmasını yürütecek güçlerin ağırlığını oluşturduğu seminerde iki sunum gerçekleştirildi.

İlk olarak seçimlere nasıl bir atmosferde girildiği anlatıldı. İkinci sunumda ise seçimlerden devrimci amaçlarla yararlanma perspektifinde sol hareketin ve komünistlerin tutumları tartışıldı. Sunulan perspektifin ardından reformist bloklara ve boykot taktiğine dair tartışmalar yapıldı. Son olarak ise komünistlerin bu seçimlere dair taktiği anlatıldı.

Sunumların ardından soru-yanıt bölümüne geçildi. Ağırlıklı olarak komünistlerin bu seçimlere dair taktiğinin “boykot” ile aynışma tehlikesi üzerine duruldu. Genel olarak ise aday çıkarılsa da çıkarılmasa da esas amacın işçi sınıfını düzen dışı bir mecraya çekmek olduğu belirtilerek adaylı ya da adaysız bu amaçla yol yürüneceği söylendi.

Yine aday çıkarılamamasının yaratacağı zorluklar ve bunları aşma yönlü çabalara dair canlı tartışmalar gerçekleştirildi.

Yaygın bildirge dağıtımları

Seçim bildirgeleri emekçi mahallelerinde ve işçi servis duraklarında, işçi havzalarında dağıtılmaya başlandı.

Buca’da 4 bin kadar bildirge Kürt ve Alevi emekçilerin ağırlığını oluşturduğu **Çamlıkule ve Kuruçeşme** mahallelerine dağıtıldı. Çiğli’de de ağırlıklı olarak işçilerin oturduğu **Küçük Çiğli** Mahallesi’ne de bildirge dağıtıldı.

Bakırçaydaki demir çelik fabrikalarına ve Çiğli organize sanayine çalışmaya giden işçilerin servis güzergahları olan **Serinkuyu, Soğukkuyu, Balatçık, Asarlık ve Atasanayi**’ye gerçekleştirilen dağıtımlarda yüzlerce bildirge işçi ve emekçilere sesli ajitasyonlar eşliğinde ulaştırıldı. Aynı zamanda yine sabah saatlerinde Çiğli merkez ve metro çıkışında yoğun bildirge kullanımı gerçekleştirildi.

Seçim afişlerinin kullanımına da Çiğli merkezde başlandı.

Panel hazırlıkları

29 Mayıs Pazar günü bir panel gerçekleştirilecek.

Seçimlere dair sol hareketin tutumunun ve devrimci görevlerin tartışılacağı panele araştırmacı yazar Volkan Yaraşır ve BDSP temsilcisi katılacak. Ayrıca solun farklı tutumlarının temsilcileri de panele davet edildi. Blok adına bir konuşmacının ve DHF’nin panele konuşmacı olarak katılması bekleniyor.

Panel Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi Ege Salonu’nda gerçekleştirilecek.

Tuzla

Tuzla Evliyaçelebi ve Yayla Mahallelerinde yaygın bir dağıtım yapıldı. Toplam 3 bin bildirge ulaştırıldı. Ardından Pendik Esenyalı bölgesindeki Ahmet Yesevi Mahallesi’ndeki sitelere ve evlere gidilerek bildirge ulaştırıldı. Toplam 2 bin bildirge kullanıldı. Ayrıca Tuzla Aydınli bölgesinde düzenli olarak seçim gündeminin ajitasyon konuşmalarıyla işlendiği gazete satışları gerçekleştiriliyor.

Ümraniye

İstanbul Ümraniye’de 15 Mayıs Pazar günü “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” yazılı BDSP önlüklerini giyen sınıf devrimcileri kitlesel bir şekilde Sarıgazi sokaklarında bildirge dağıtımı gerçekleştirdi. Ayrıca aynı gün öğleden sonra Sarıgazi Meydanı’nda ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildirge dağıtımı yaptı.

Fabrika dağıtımlarına başlanırken önümüzdeki süreçte seçimle ilgili toplantılar ve etkinlikler de yapılacak.

Küçükçekmece

Sefaköy İnönü Mahallesi, Yenibosna Zafer Mahallesi, Yenibosna Pazar pazarı, İkitelli Atatürk Mahallesi ve Bağcılar Yeni Mahalle’de bildirgelerin dağıtımı yapıldı. Mahallelerde devrimci şiarların yer aldığı önlüklerle kapı kapı dolaşarak gerçekleştirilen dağıtımlarda onlarca emekçiyle sohbetler gerçekleştirildi.

Dağıtımlarda aynı zamanda 29 Mayıs günü “Düzenin seçim oyununa karşı devrimci sınıf mücadelesi!” şiarıyla gerçekleştirilecek pikniğin çağrısı da yapıldı.

Kartal

13 Mayıs günü Kartal Meydanı’nda, Ortadoğu’daki emperyalist işgale ve Türkiye’de bulunan ABD ve NATO üslerinin kapatılması için imza standı açıldı. BDSP’nin seçim bildirgesini emekçilere ulaştıran BDSP’liler 19.00-20.00 arasında Kartal Meydanı’nda ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildirgeleri emekçilere ulaştırdılar. İmza standı emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Emekçilerle seçim süreci üzerine tartışmalar yürütüldü. Bildirgeyi alan bir emekçi, maddi destek sunarak devrimci faaliyete katkıda bulundu.

Adana

Şakirpaşa, Uçak ve Ova mahallelerinde 5 bine yakın bildirge emekçilere ulaştırılırken, Meydan ve Gülpınar mahallelerinde 3 bine yakın seçim bildirgesi kullanıldı.

Sincan

16 ve 17 Mayıs günlerinde seçim bildirgeleri Ankara Sincan’da işçi servislerine dağıtılarak işçiler mücadeleye çağırıldı. Dağıtımlarda onlarca emekçi

ölçüde işçilerle seçimler üzerine kısa sohbetler gerçekleştirildi.

Gebze

Gebze Akse Sapağı işçi servis güzergahında seçim önlükleriyle bildirgeleri işçi-emekçilere ulaştıran Gebze BDSP çalışanları, Çayırova Mahsuni Şerif Parkı, Can Emlak işçi servis duraklarında dağıtım gerçekleştirdiler. Ayrıca Sarkuysan ve Kroman Çelik fabrikaları önünde metal işçilerine seçim bildirgeleri ulaştırıldı.

Eskişehir

Adalar Migros önünde yaygın bildiri dağıtımı gerçekleştiren sınıf devrimcileri, “Amerikancı düzen partilerine oy verme hesap sor” çağrısını yükseltti. BDSP önlükleriyle ve sesli ajitasyonlarla yapılan bildiri dağıtımı bir saatten fazla sürdü.

Kızıl Bayrak / İzmir – İstanbul – Adana - Ankara - Gebze – Eskişehir

Grev iradesi zafer getirdi

Pratt&Whitney THY Teknik Uçak Motoru Bakım Merkezi Limited Şirketi’nde (TEC) 13 Mayıs günü başlayan grev patrona diz çöktürdü.

Grev uygulamasının başlamasının hemen ardından sendika ve patron arasında yapılan görüşme sonucunda sendikanın tüm talepleri kabul edildi.

Gazetemize konuşan Hava-İş İstanbul Anadolu Yakası Şubesi Başkanı Sezgin Uzun, “İşçilerin en büyük silahı grevdir. İşçinin başka silahı yoktur. Örgütlenme sürecinde zorlu evrelerden geçtik. İşçilerin dik durmasının sonucu olarak bu kazanımı elde ettik” dedi. Uzun, işçilerin birlik ve beraberlik içerisinde hareket etmeleri durumunda kazanım elde edeceklerini sözlerine ekledi.

Grev nedeni olarak saydıkları taleplerin tamamının kabul edildiği bilgisini veren Uzun, grevin kazanımlarını anlattı.

Şube Başkanı’nın verdiği bilgiye göre şirket yönetimi;

- Kapsam dışı personel sayısının kabul edilemeyecek bir sayıya yükseltilmesi,
- Yeni işe alımlarda şirket kıdemi yerine, alınacak işçinin diğer çalıştığı işlerdeki kıdemi dikkate alınarak ücret verilmesi,
- Ödül ve buna bağlı performans sisteminin toplu iş sözleşmesine girmesi,
- Bakanlıkça bu işyeri için Kasım 2009 tarihinde sendikaya verilen yetki dolayısıyla, hukuken 2009 Kasım ayı olması gereken sözleşme yürürlük tarihi başlangıcının 2011 yılının Ocak ayına ötelenmesi taleplerinden vazgeçti.

Ayrıca örgütlenme sürecinde işten atılan 3 işçinin, işe iade davalarının sonuçlanmasının ardından işbaşı yaptırılmaları kararı da imzalanan anlaşmaya eklendi. İşçilerin ücretlerine ise %6-%7 oranında zam yapıldı.

Diğer yandan, Türk-İş ve DİSK’e bağlı çeşitli sendikaların yöneticileri ile direnişteki Deri-İş üyesi Kampana Deri ve Birleşik Metal-İş üyesi Casper Bilgisayar işçileri de greve destek verdi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Birleşik Metal Kocaeli Şube Sekreteri Telat Çelik ile konuştuk...

“Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!”

- Aylara yayılan MESS grup TİS sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu dönem MESS’le kavga edeceğimizi biliyorduk. Sürecin bizi bir noktaya getireceğinin de farkındaydık. Bu yüzden bir yıl öncesinden hazırlanmaya başladık. MESS süreci işverenler açısından da çok kritik bir döneme denk geldi. Kriz sonrası olması ve bizim süreci uzatmamız (MESS’te greve çıkış tarihleri Türkiye sanayisinin imalat trendinin en yoğun olduğu sürece denk geldi) avantaj yarattı.

İşverenlerin, her dönem olduğu gibi Birleşik Metal’in, yine gürültü patırtı çıkartıp en sonunda Türk Metal’in imzaladığı sözleşmeyi imzalayacağı yönünde kanıları vardı. MESS’in ve işbirlikçi sarı sendikaların da böyle bir kanısı vardı. Gerek işverenler, gerek Türk Metal, gerekse de MESS bütün stratejilerini ve politikalarını; “Birleşik Metal tantana eder. Bağırır çağırır gider imzalar” üzerine kurdular. Bizim stratejimizin temel kaynağı, işverenlerin böyle bir greve hazır olmamaları ve işçilerin kararlılığı oldu. En büyük silahımız buydu.

Nitekim, grev ilanlarını işyerlerine astığımızda işverenlerde bir telaş yoktu. Ne zaman ki, grev uygulama kararlarını alıp işyerlerine asmaya başladık, işte o zaman, 1990 Bahar Eylemleri’ni saymazsak 30 yıldan beri olmayan grevin fabrikaların içerisine girmekte olduğunu anladılar. Grev oylamaları istediler. Bazı işyerlerimizde grev oylamaları oldu. Bu süreçte çeşitli işyerlerinde kısmen sorun yaşandı. Bu işyerlerindeki işçiler diğer işyerlerindeki işçiler gibi düşünemediler. Onlar greve hayır dediler ama büyük çoğunluk “greve evet” çıktı. Eskişehir’deki Süsler Doruk grevi bu anlamda milattır. Eskişehir’de greve çıktığımızda işçiler de işveren de inanmadı. Son gün bile “çıkamazlar” telaşı vardı. Ondan sonra MESS’in politikalarının dışında işverenler bireysel olarak gelmeye başladılar. “MESS’in politikası böyle olabilir ama biz işletmemizi ateşe atamayız” dediler. Bize talebimizi sordular. O dönemde İzmir’de Delphi işyerinde toplu sözleşme yapmıştık. O toplu sözleşmenin bizim isteklerimiz açısından uygun olacağı açığa çıktı. Biz de bunu kanıksadık. İşverenler de 51 kuruşu veriyoruz dediler. Yıllardır işçilere yaptıkları böl, parçala, yönet politikasını bu sefer biz yaptık. İşyerlerinde o bütünselliği bozduk. Birer, birer hepsini kırdık ve sonuçta MESS Grup Toplu Sözleşmesi’nde Türk Metal ve Çelik-İş’in imzalamış olduğu TİS’in tam iki katını imzaladık. Birleşik Metal-İş Sendikası Maden-İş geleneğinden gelmektedir. Maden-İş’in zirvede olduğu dönemlerde “DGM’yi yıktık sıra MESS’te” sloganı vardı.

Bu dönem Birleşik Metal-İş Sendikası, kendinden beklenmeyecek bir hamle yaptı. Bizim imzalamış olduğumuz toplu sözleşmenin bütün metal işçilerine uygulanmasını istedik ve hala istiyoruz. “Çıkamazlar, kandırıyorlar, son dakika imzalarlar, fotokopiye imza atarlar” diyerek politika yapanlar ve kendilerine strateji geliştirenleri hayal kırıklığına uğrattık. Onlarda büyük bir çöküntü yarattık. Şu andaki sessizliğin nedeni de budur.

Bence bu sessizlik, fırtına öncesi sessizliktir. Çünkü artık onların işyerinde de işçiler “başbakan her ne kadar greve çıkmak deli gömleği giymektir” dese de grev, işçilerin en önemli ve onurlu silahıdır. İşçiler gerektiğinde bu silahı kullanmalıdır. Bu dönemki MESS Grup TİS süreci grev silahının aslında ne kadar etkili bir silah olduğunu Türkiye işçi sınıfına öğretti.

Katıldığım panellerde bana, “MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde Türkiye’nin 30-40 yıllık avukatlarının o kalın kitaplarda yazan 2821-2822 sayılı Grev Lokavt Kanunu’nu altüst ettiniz. Herkesin ezberi bozuldu. Demek ki yıllardan beri anlatılan, avukatların dillendirdiği ve mahkeme kararlarına soktukları yasaların hepsi gerçek dışıymış. Bunu neye göre yaptınız?” sorusu yöneltildi. Ben de; “Biz bunu 2823’e göre yaptık” deyince bunun hangi kanun olduğunu sordular. 2823 bir ‘Orman Kanunu’dur. Biz bunu orman kanununa göre yaptık. İşçiler kendi güçleriyle yeni bir kanun yazdı. 2823 Türkiye işçi sınıfına armağan olsun. Bunu Birleşik Metal-İş Sendikası, işçinin gücüyle, inançla yazdı.

“Grev silahının önemi görüldü”

- Grup sözleşmesi sürecinin ardından tarafların durumunu nasıl görüyorsunuz?

- İsmet Sipahi’nin (MESS Genel Sekreteri) imzayı atarken bir sözü var: “Bu 30 yılda bir olacak bir durumdur. Siz 30 yıl sonra bunu başardınız ama önümüzdeki 30 yıl boyunca sıra bizde” Ama yanılacağımı görecektir. Artık Türkiye’de Grup TİS düzeni hiçbir zaman eskisi gibi olmayacak. Artık süreç Türkiye’de işçiler, sendikalar, Metal Sanayicileri Sendikası ve sarı sendikalar açısından da eskisi gibi olmayacak. İşçiler, kararlı olduğunda, mücadele edildiğinde, grevi önüne bir silah olarak koyduğunda açılmayacak kapı olmadığını gördüler. Bize dayatılanı kabul etmek zorunda değiliz ve hak ettiğimizi istemeliyiz. Bunu herkes öğrendi. Bundan sonra sarı sendikaların işi bizden çok daha zor. Onlar her bayram arefesinde imzalayıp, 10 günlük tatili fırsat bilip işçileri sattılar, yarı yolda bıraktılar. Bundan sonra bunu yapamayacaklar. Artık onların da mücadeleyi, grevi, adam gibi sendikacılığı önlerine koymaları gerekiyor. Ya bunu önlerine hedef olarak koyacaklar ya da tarihin çöp sepetinde yerlerini alacaklar.

“En sert yanıtı vereceğiz”

- MESS’in yeni saldırılarına karşı nasıl karşı koyuyorsunuz?

- Bizim üyelerimiz sarı sendikaların üyelerine benzeri birer Bireysel Metal İş Sendikası olarak her

işçiye nasip olmaz. Bu onur, önemli bir mücadeleyi, bedel ödemeyi göze alıp yola çıkan insanlarıdır. Birleşik Metal yeni bir iş başardı. Türkiye işçi sınıfına yeni bir çıkış açtı. Birleşik Metal’in, toplu sözleşme sürecinde göstermiş olduğu performans diğer işkollarındaki toplu sözleşmeleri de etkileyecek. En belirgin örneği Hava-İş’in sağladığı kazanımdır. Dolayısıyla işverenler ve MESS bu başarıyı ortaya çıkartan kadrolara yönelecektir. Bu süreci yöneten ekibe yönelik refleksler ortaya koyacaklardır. Bunu şimdi Bekaert’te deniyorlar.

Biz sendikacılar olarak Türkiye’de ilk defa işçi çıkartılmasıyla karşılaşmıyoruz. Bekaert’te işçi çıkartımı ilk değil, son da olmayacak. Bekaert’te işçi çıkartılmasının denk geldiği zamanlama, bunun, MESS tandanslı operasyon olduğunu çok net olarak gösteriyor. Bizim de, 9 işçinin işten atılmasına gösterdiğimiz tepki abartı olarak algılanabilir ama bu bir abartı değildir. Bu, sürece emek veren süreci yöneten insanlara yönelik saldırılara sendikanın en sert şekilde verdiği cevaptır. Bu saldırıları planlayanlar, bu hain planları ortaya koyanlar bilmelidir ki Birleşik Metal-İş Sendikası, en sert şekilde gerekli yanıtı verecektir. O yüzden Bekaert’teki kavgamız abartılmasın. Buradaki duruş, tamamen bir sınıf duruşudur. İşveren sınıf duruşu sergiliyor, biz de sınıfız ve buna uygun davranıyoruz. MESS sürecinden başarıyla çıkmış sendikanın burnunu sürtme operasyonu yapıyorsanız biz işçileri daha çok kenetleyip başka bir operasyon çekeriz.

“En iyi savunma saldırıdır”

- Bundan sonra hareket nasıl ilerlemeli, nasıl bir hat izlenmeli?

- Sendikada, bu saldırılar karşısında duraklayan, panikleyen, bulunduğum yeri koruyayım ve savunmada kalayım anlayışı yok. Birleşik Metal-İş Sendikası büyüyecek. Grup TİS sürecinden başarıyla çıkan sendika kongreleriyle ve ardından örgütlenmeleriyle büyüyecek. Türkiye’de metal işkolunda belirleyici sendikalardan biri olacak. Büyümekten başka çaresi yok. En iyi savunma saldırıdır. Saldırmadığın sürece sadece pozisyonunu korumaya çalışırsın ve kaybedersin. Ama sen saldırdığında mevcut gücünden bir şey kaybetmezsin ve kendine güç katarsın. Birleşik Metal’in bundan sonraki politikası böyle olacak. Biz daha çok ve Türkiye’nin her yerinde örgütleneceğiz. En büyük fabrikalarda örgütleneceğiz. Gözümüzü daldan budaktan esirgemeyeceğiz.

Biz bundan sonra daha çok mücadele edeceğiz. Başka şansımız yok. Geri durursak bu yaptıklarımızı bizim yanımıza bırakmazlar. Çünkü su uyur düşman uyumaz. Bu yenilgiden ve diz çökmüşlükten sonra mutlaka bir şeyler yapmak isteyeceklerdir. Biz bunu biliyoruz. Bunun farkındayız ve buna göre bir hazırlığımız da var.

- Hazırlıklarınız neler?

- Hazırlığımız var. Kimse bizi hor, hakir, hazırlıksız saymasın. Bizim bir görünen yüzümüz olur, bir de görünmeyen yüzümüz olur. İşverenler bazen görünmeyen yüzümüzü görmek isterler. İsteyenlere de, Bekaert’te, MAS-DAF’ta olduğu gibi gösteriyoruz. Başkası da görmek istiyorsa ona da gösteririz. Doğan gün, batan gün, gece karanlığı, gündüz aydınlığı ne getiriyorsa kabulümüzdür.

MİB MYK Mayıs ayı toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği (MİB) Merkezi Yürütme Kurulu Mayıs Ayı toplantısı gerçekleştirildi.

Toplantıda yapılan değerlendirmeler ile çıkarılan sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

- 1 Mayıs üzerine değerlendirme:

1. 2011 1 Mayısı ülke çapında kitlesel ve coşkulu gösterilere sahne oldu. Taksim 1 Mayısı ise gerek kitleselliği, gerek coşkusu ve gerekse de politik niteliğiyle öne çıktı. Sadece Türkiye’de değil, dünyada da en ileri 1 Mayıs oldu. Tüm bunlardan hareketle söyleyebiliriz ki, işçi sınıfı 1 Mayısı kazanmıştır. 1 Mayıs sermayeye karşı emeğin gücüne ve diğer toplumsal kesimlerle dayanışmasına sahne olmuştur. Görev 1 Mayıs’taki bu dayanışma ruhunu ve coşkusunu sınıf mücadelesinin her anına ve alanına taşıyabilmektir.

2. 1 Mayıslar sınıf mücadelesinin aynasıdır. Mücadelenin o anki düzeyi ve güçler tablosu bu aynadan net biçimde görülebilir. 2011 1 Mayısı aynasına baktığımızda işçi sınıfının bugünkü gerçeği olduğu gibi ortaya çıkmıştır. Öyle ki toplamdaki katılım ne olursa olsun, işçi sınıfı kendi kolektif kimliğini, taleplerini ve mücadele iradesini alana yansıtmaktan uzak kalmıştır. Bu işçi sınıfının bugün sermayeye ve iktidarına karşı birleşik bir mücadele hatından uzaklığına, mücadeleye yön verebilecek bağımsız taban inisiyatiflerinden yoksunluğuna bir gösterge sayılmalıdır.

Diğer taraftan ise 1 Mayıs’ta direnişçi işçi bölükleri bir kez daha sınıfımızın içerisindeki parçalı da olsa güçlü mücadele dinamiklerine sahip olduğunu da göstermiştir. Dolayısıyla bu, işçi sınıfının sermayeye ve sendikal bürokrasiye teslim olmadığına bir kanıttır. Bunun için 1 Mayıs işçi sınıfına gelecek için umut vermektedir.

3. Son olarak 1 Mayıs aynasından işkolumuzda, metal işçilerine baktığımızda, işçi sınıfının genel durumundan farklı bir tablo yoktur. Son derece hareketli ve dahası sendika yönetimi tarafından büyük bir tarihsel zafer olarak gösterilen grup TİS sürecinin ardından, ortaya başka türlü bir sonuç çıkabilmeliydi. Fakat bu da aslında TİS sürecinde yaşananların gerçekliğinin yeni bir doğrulaması olmuştur. Şöyle ki grev sürecine giren metal işçilerinin büyük ölçüde hareketsiz bırakıldığı ve konulan hedeflerin gerisine düşülen TİS süreci sunulanın aksine, metal işçilerinin mücadele gücünü ve iradesini arttıran bir işlev görmemiştir. Bu nedenle de alanlara çıkanların sayısı sınırlı kalmıştır. Türk Metal cephesinden ise Bursa gibi birkaç istisna dışında 1 Mayıs’a katılım sembolik kalmıştır. Olduğu kadarıyla da kortejlerine gerici politik hava egemen olmuştur.

Diğer taraftan belirtmek gerekir ki 1 Mayıs ön sürecinde fabrikalara inen bir çalışma yapılmamıştır. Sendika yönetimleri genellikle kayıtsız kalmışlardır. Öncü-devrimci güçler ise onları aşan bir etkinlik içerisinde olamamışlardır. Bu da haliyle 1 Mayıs havasının fabrikalara taşınmasını güçleştirmiştir.

- İşkolunda durum üzerine değerlendirme:

1. Geçtiğimiz haftalarda sonuçlanan MESS grup TİS süreci, hala da işkolunun ana gündemi durumundadır. Öyle ki yıllar sonra greve çıkılan ve geriye çok önemli dersler ve deneyimler bırakan bu sürecin mücadelenin bundan sonraki seyri üzerinde nasıl etkilerde

bulunacağı ortaya çıkacaktır. Çünkü TİS süreci bitse de sınıf mücadelesi sürmektedir ve böylesi kritik evrelerde alınacak tutumlar mücadelenin geleceğini de belirleyecektir.

Kuşkusuz mücadelenin tarafları ortaya çıkan sonuçları, kendi lehlerine değerlendirebilmek, mevzilerini güçlendirebilmek ve varsa rakibinin elde ettiklerini geri almak için kesintisiz bir mücadele içerisinde olacaktır. Bugün de halihazırda yaşananları bu çerçevede anlayabiliriz.

2. Şu durumda açık olan şudur ki, TİS sürecinde grev kararlılığı gösteren metal işçilerinin sendikasının yönetiminde oturanların iddialarının aksine 30 yıllık bir düzen yıkılmamıştır. Elbette MESS-Türk Metal kirli ittifakı tarafından kuralları belirlenen toplu sözleşme düzenine karşı çıkılmış ve bu düzeni yıkmak için bir irade ortaya konulmuştur. Bu yoldan gidildiğinde nelerin yapılabileceği gösterilmiştir. Fakat sonuna kadar gidilmemiş, düzeni tümenden yıkacak, MESS’i ve Türk Metal’i ezecek güçlü bir irade ortaya konulamamıştır. Bu ölçüde de mücadelenin bu ileri hedeflerinden uzaklaşmış ve çözüm adı altında kısmi bazı kazanımlarla yetinilmiştir. Süreç içerisinde de metal işçileri bu ara çözüme yönlendirilmiş, kararlı bir mücadele içerisinde girmekten alıkonulmuşlardır.

3. İşte bundan dolayı mücadeleyi bazı kırıntılar karşılığında söndürenler köşelerine çekilmişken, MESS cephesi karşı saldırıya geçmiştir. Amaç metal işçilerinin bu süreçte kazandıkları özgüveni yıkmak, moral değerleri çöktürmektir. Kırıntı düzeyinde sonuçlar üretse de, metal işçisinin bu mücadeleyi bir başlangıç haline getirmesinin önüne geçmek, daha ileri mücadele dayanakları oluşturmaya engel olmaktadır. Bunun için de TİS sürecinde güçlü mücadele dinamikleriyle öne çıkan fabrikalara saldırmıştır. Standard Depo’dan sonra Bekaert’te işçi kıyımına girişmiştir. Halihazırda özellikle bu ikincisinde işçiler kararlı biçimde direnmeye çalışıyorlar.

4. Diğer taraftan Birleşik Metal cephesinden sürecin ekonomik bazı kazanımlar karşılığında bitirilmiş olması, Türk Metal cephesini de rahatlatmıştır. Şu durumda Türk Metal’de örgütlü metal işçilerini sarsacak, uyaracak ve ileri çıkmalarını dayanak olabilecek bir sonuç yoktur. Bu nedenle de tabandaki tüm rahatsızlığa ve öfkeye rağmen Türk Metal şimdilik de olsa duruma egemendir.

5. Tüm bunlar olduğu kadarıyla mücadelenin moral ve siyasal kazanımlarını korumak için dişe diş bir mücadele vermek gerektiğini göstermektedir. Aksi halde bu sınırlı kazanımlar da kaybedilecek ve MESS-Türk Metal ittifakı, konumunu sağlamlaştıracak ve yeni mevziler kazanacaktır. Bunun için metal işçilerini

uyarmak, mücadele saflarını toparlamak ve kararlı bir mücadele içerisinde sokmak hedefiyle davranılmalıdır. Bu bakımdan saldırıya uğrayan mevzilerin kararlılıkla ve birleşik bir direnişle sahiplenilmesi büyük önem taşımaktadır. Bunun için seferber olmalı ve kararlı bir mücadeleye hazırlanmalıyız. Eğer başarılı olursak bugün ufuksuz ve iradesiz sendikal anlayışlar eliyle heba edilen olanaklar fazlasıyla telafi edebilir ve mücadelenin geleceği için daha ileri dayanaklar kazanılabilir.

6. İşkolunda ayrıca güçlü örgütlenme eğilimi ve mevzi direnişler sürmektedir. MYK bu direnişlerle dayanışma görevinin altını bir kez daha çizmektedir.

Diğer taraftan ise bu arada mevzi direnişler içerisinde, son yılların en ileri ve militan pratiğine imza atan Çel-Mer mevzisi düşürülmüştür. İşgal gibi militanca bir direniş gerçekleştirerek yaratılan bu mevzi, sermaye ve devletin elbirliğiyle yoğun saldırısına uğrarken, Birleşik Metal yönetimi izlemekle yetinmiş, böylelikle de saldırıya ortaklık etmiştir. Çünkü bu saldırı, bağımsız taban örgütlenmesine dayanan ve bağımsızlığını sendika yönetimine boyun eğmeden koruyan bu işçi bölüğünden kurtulmak için fırsat olmuştur.

Çel-Mer işçileri yaklaşık on günlük yoğun ve kesintisiz saldırı karşısında direnmeye çalışsalar da başarılı olamazken, geriye çok önemli dersler bıraktılar. Bunların başında ise, mevzi kazanmak ve bunu kararlılıkla korumak için, sermayeye, devletine ve sendikal bürokrasiye karşı kesintisiz biçimde örgütlülüğü güçlendirmek ve her an sert bir mücadeleye hazır olma görevi gelmektedir. Tüm bunlarla birlikte MYK, Çel-Mer’in hesabını sormakta kararlıdır ve önümüzdeki dönemde özellikle sendikal bürokrasiye karşı mücadelesinde bunu özellikle gözetecektir.

- Genel kurul süreci üzerine değerlendirme ve planlama:

Bir dizi alanda mücadelenin geleceğini belirleyecek gelişmelerin yaşandığı bir dönemde Birleşik Metal-İş Sendikası genel kurula gidiyor. Sendikaların en ileri karar organları olan genel kurulların, mücadele süreçlerinin deneyimlerinin masaya yatırılması ve geleceğin planlanması bakımından taşıdığı önem açıktır. Elbette hakkıyla değerlendirilebilir ve bürokratların koltuk pazarlıklarının gölgesinden kurtarılabilirse. İşte bu anlayışla genel kurul sürecini değerlendirmelere konu eden MYK, sürece ilişkin politika ve pratik görevlere ilişkin bir dizi sonuç çıkarmıştır:

1. MESS grup TİS sürecinin hemen arkasından

gerçekleştirilecek olan genel kurullar, her şeyden önce bir muhasebe ve hesaplaşma zemini olacaktır. Sürecin tüm olumlu deneyimi irdelenerek özümzenecektir, ama diğer taraftan ise bu süreç içerisinde sergilenen önderlik zaafiyetleriyle, bu zaafiyetin kaynağı olan sendikal anlayışla hesaplaşmak gerekmektedir. Bilinmelidir ki bu hesaplaşma bir sonraki grup TİS sürecini kazanmak için de olmazsa olmazdır. Metal işçileri bu önderlik zaafiyetleri ve ona yol açan anlayışla hesaplaşmadan, gerektiği gibi bir mücadele hazırlığı yapamaz, geleceği kazanamaz.

Hesaplaşmanın konusu sadece MESS grup TİS süreci de değildir. Çel-Mer başta olmak üzere yaşanan sendikal ihanet örnekleri de genel kurulların en önemli hesaplaşma konusu olacaktır.

2. Bununla birlikte MİB bu süreçte sosyal diyalogcu, icazetçi ve işbirlikçi sendikal anlayışlar karşısında devrimci sınıf sendikacılığının ilkelerini bayraklaştıracaktır. Bu ilkelerin kararlı bir savunusuyla birlikte ise ileri ve öncü işçileri bu bayrak altında toplamaya çalışacaktır. Böylelikle yaratacağı sonuçtan bağımsız olarak genel kurul sürecini devrimci bir önderlik iradesini şekillendirmek, bu doğrultuda kazanımlar elde edebilmek üzere değerlendirecektir.

3. Bu süreç aynı zamanda metal işçilerinin tabandan örgütlenmesine, söz-yetki ve karar hakkını kullanarak ileri çıkmalarına, sendikal yaşama etkin biçimde katılmalarına vesile olmalıdır. Eğer bu bakımdan canlı ve dinamik bir süreç işletilebilirse, genel kurullar mücadelenin geleceği bakımdan ileri sonuçlar doğurabilecektir. İşte bundan dolayı MYK, liberal sendikal anlayışın ve sözde muhalefet odaklarının aksine, süreci fabrikalardan başlayarak yürütülecek bir tartışma süreci olarak örgütlemeyi hedeflemektedir.

4. Bu anlayış ve hedeflerle genel kurul hazırlıkları başlatılacaktır. Hazırlıklar kapsamında ileri-öncü metal işçilerinin katıldığı tartışma zeminleri oluşturulacak, böylelikle genel kurul süreci olabildiğince canlı ve aktif bir tartışma süreci olarak örgütlenmeye çalışılacaktır. Bu süreç içerisinde de mücadelenin ihtiyaçlarını

karşılacak bir mücadele programı ile birlikte onun arkasında duracak bir örgütlü sınıf inisiyatifi yaratılacaktır.

5. Bununla birlikte ise genel kurulun her aşamasında, sendikal bürokrasinin ve genel kurulları seçim aritmetiğine indirgeyen ve bunun için türlü ayak oyunlarına başvuranlara karşı durulacak, etkili bir teşhir ve mücadele kararlılığıyla bu pratiğin sahipleriyle mücadele edilecektir.

MYK bu genel çerçevede ifade edilen tutumu ayrıntılandırmak ve somut bir çalışma planında somutlamak üzere gereken adımları en kısa zamanda atacaktır.

- Seçimler üzerine değerlendirme ve planlama:

Gündemdeki genel seçimleri değerlendiren MYK, sermayenin emek üzerindeki egemenliğine dayanan kapitalist düzende, burjuva parlamentosunun ve bu parlamento için yapılacak seçimlerin gerçek sınıf ilişkilerini ve iktidar sistemini perdelemeye hizmet ettiği düşüncesini paylaşmaktadır. İşçi sınıfı için kurtuluşu seçimlerde ve parlamentoda değil, bu temsil sisteminin de içerisinde olduğu burjuva sınıf iktidarını devrim yoluyla yıkmaktan geçer. Eşitliğe ve özgürlüğe dayalı bir toplumsal düzen olan sosyalizm de ancak böylelikle kurulabilir. MYK bu düşüncelerden hareketle işçi sınıfının ve emekçilerin dikkatlerini sınıf mücadelesinden ve görevlerinden uzaklaştıran bu aldatmacaya karşı, tüm işçi ve emekçileri seçim sandığına gerçek çözümün devrimde ve sosyalizmde olduğunu belirten pusulalar atmaya, ileri ve öncü sınıf güçlerini de etkin bir mücadele yürütmeye çağırılmaktadır.

MYK bu anlayışla seçim sürecinde bu düşünceleri fabrika fabrika taşımak üzere etkin bir çalışma yürütmek üzere gerekli pratik planlamaları yapacaktır.

(...)

*Metal İşçileri Birliği
12 Mayıs 2011*

Bekaert'te anlaşma sağlandı

Kocaeli Alikahya'da kurulu Bekaert fabrikasında 9 işçinin atılmasının ardından başlayan direniş 15. gününde sona erdi.

Birleşik Metal-İş'e bağlı fabrikada, 16 Mayıs akşamı 22.00'de üretimin durmasının ardından patron yeni bir teklif sundu.

Sendikanın genel merkez yöneticileri ve 8 işçi ile birlikte patronun yaptığı toplantıdan sonuç çıktı. Görüşmenin ardından patron son olarak 4 işçinin kıdem tazminatları dışında 45 bin lira atılma tazminatı, fabrikada bir yılını dolduran bir işçiye ise

kıdem tazminatı ve 20 bin lira verilerek işten çıkartılması, geriye kalan 3 işçinin (Kamuran Emre Çiçek, Erhan Metiner, Deniz Erza) ise işe alınması teklifini verdi. Bir işçi ise kendi isteği ile daha önce ayrılmıştı.

Sendika yöneticileri fabrikadaki işçilere, verilen teklifi sundu. İşçiler 8 arkadaşlarının teklifi kabul etmesi halinde kendilerinin de kabul edeceğini belirtti. Yapılan toplantıda patronun teklifi kabul edilerek direnişe son verildi.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

MAS-DAF yürüyüş sona erdi, direniş sürüyor...

Birleşik Metal-İş üyesi MAS-DAF işçilerinin işten atma ve sendikasızlaştırma saldırısına dikkat çekmek için 10 Mayıs günü Düzce'den başlattıkları yürüyüş 18 Mayıs günü MAS-DAF'ın İstanbul Ataşehir'deki merkez ofisi önünde sona erdi.

Adapazarı'nda karşılama

Yürüyüşün 3. gününde (12 Mayıs) Adapazarı girişinde çeşitli sendikalar, kitle örgütleri ve sol güçler tarafından karşılanan işçiler geceyi Lastik-İş Sendikası Adapazarı Şubesi'nde geçirmelerinin ardından 13 Mayıs sabahı destekçi güçler tarafından uğurlandılar.

Bekaert'te dayanışma buluştu

MAS-DAF işçileri, yürüyüşlerinin 5. gününde, Bekaert fabrikasına ziyaret gerçekleştirdi. Eylemlerini sürdüren 400 işçiyle tel örgüler arasında buluştu. DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, Birleşik Metal-İş yöneticileri, DİSK'e bağlı Lastik-İş, Genel-İş, Nakliyat-İş, Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikalarının Kocaeli Şube yöneticileri ile BDSP de fabrika önündeydi. MAS-DAF yürüyüşçülerinin Bekaert önüne gelişinden önce "Ontex, PTT, Bekaert, MAS-DAF... Zafer direnen işçilerin olacak/BDSP" pankartını açan BDSP'liler sloganlarla fabrika girişine yürüdüler.

MAS-DAF yürüyüşçüleri, İzmit şehir merkezine yaklaşık 2 saat süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. BDSP'lilerin de flamalarla katıldığı yürüyüş merkeze girildiğinde coşkulu sloganlarla devam etti.

Gebze'de coşkulu karşılama

MAS-DAF yürüyüşçüleri 16 Mayıs günü Gebze'de konakladılar. Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube'ye bağlı Yücel Boru ve Areva fabrikalarında çalışan işçiler tarafından karşılandılar.

Gebze'den Kartal'a yürüyüş

MAS-DAF işçilerinin yürüyüşünün 8. gününde E-5 üzerinden Çayırova yönünde ilerleyerek 28 km yol katettiler. İşçilerin yürüyüşleri ise Kartal'da noktalandı. BDSP'liler MAS-DAF işçilerine Fen-İş köprüsüne kadar eşlik etti. ÖDP de yürüyüşe destek verdi.

Ayrıca **Bericap** işçileri de direniş alanlarından E-5 üzerine çıkarak alkışlarla MAS-DAF işçilerini selamladılar. Birleşik Metal'in örgütlü olduğu **Akkardan** fabrikasından işyeri temsilcileri de MAS-DAF işçilerini selamladı.

Yürüyüşün Tuzla kısmında işçiler Tuzla BDSP çalışanları ve Kubatoğlu direnişçisi tarafından karşılandılar.

Yürüyüşte son gün

Geceyi, Birleşik Metal-İş'in Kartal Şube binasında geçiren işçiler E-5 güzergahı üzerinden Bostancı'daki sendika binasına yürüdüler.

BDSP'lilerin destek verdiği yürüyüş boyunca, E-5 üzerinden geçen araçlardan büyük destek aldılar. Direnişlerinin selamlanmasından büyük coşku ve mutluluk duyan işçiler Bostancı'daki genel merkez binası önünde ise toplanan kitle tarafından karşılandılar.

Kızıl Bayrak / Kocaeli-Gebze-Kartal-İstanbul

Ontex/Canbebe ve PTT işçileri direniş süreçlerini an

"Sınıfın gücünü"

Ontex'in İstanbul Yenibosna'daki fabrikasında işten atılan Selüloz-İş üyesi işçiler ve Topkapı AVPİM'de işten atılan PTT taşeron işçileriyle, omuz omuza yürüttükleri direniş süreci üzerine konuştuk. Son haftalarda yaşanan yeni gelişmelerle beraber direniş süreçlerini değerlendiren işçiler, sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı mücadele kararlılıklarını dile getiriyorlar...

"Bizi işten attıran sendika-patron ortaklığıdır"

- 3 ayı geride bırakan direniş sürecinizin son aşamasında önemli hamleler yaptınız. Dayanışma gecesi, Türk-İş işgali ile 1 Mayıs son süreçteki gelişmeler oldu. Bu süreci anlatır mısın?

- Gamze Kayhan (Ontex/Canbebe direnişçisi):

Direnişimize 92 gündür fabrika önünde devam ediyoruz. 1 Mayıs'ın hemen öncesinde Türk-İş ziyareti gerçekleştirdik. PTT işçileri ve Ontex işçileri olarak ortak gerçekleştirdiğimiz ziyarette birtakım taleplerimiz oldu. Talebimiz işe geri dönmek ve sendikaların direnişlerimizi sahiplenmesiydi. Haber-İş, Selüloz-İş sendikalarının bizleri sahiplenmesi gerektiğini belirterek Türk-İş yönetimi üzerinde baskı kurmaya çalıştık. Sendikaların, taşeronlaştırmaya karşı çalışma yürütmesini istedik. Kendi temsilcilerimizin değişmesini ve bizi bu zamana kadar sahiplenmeyen şube başkanımızın görevden alınmasını istedik. Bu taleplerle Türk-İş'e gittik ve direnişimizin 72. günü olan 29 Nisan'da Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak'la görüştük. Büyükkucak, "Çalışmalar yaparız" diyerek bizi geçiştirmeye çalıştı. Bizim kararlı olduğumuzu görünce Ankara'yla, Türk-İş Genel Merkezi'yle görüşmeye başladı.

Bu zamana kadar adımızı dahi ağızlarına almayanlar, bize herhangi bir görüşme sağlamayanlar o gün bizi arayıp, "Arkadaşlar yapmayın, etmeyin. Burası sizin kendi evinizdir. Böyle bir şey olmasın. Bugün gidin pazartesi günü gelin" diyerek geçiştirmeye çalıştılar. Biz de, "Evet burası bizim evimizdir. Biz zaten evimizi ziyarete geldik" dedik. 72 gündür gelip gidiyorduk ama herhangi bir sonuç alamıyorduk. "Artık bizi sahiplenmenizi istiyoruz.

Bizi sahiplenmeden buradan çıkmıyoruz" dedik.

Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemail Bakındı geldi. Bakındı, direnişimizi sahipleneceklerini ve yardımda bulunacaklarını, taleplerimizin bir kısmını kabul edeceklerini söyledi. Bu taleplerimiz içerisinden; uluslararası destek örgütlemek, maddi destek vermek, Türk-İş başta olmak üzere Selüloz-İş ve Haber-İş'in direnişlerimizi sahiplenmesi için gerekenleri yapacakları yönünde sözler verdiler. Bu sözleri basın önünde yapacakları açıklamayla duyurmalarını istedik. 30 Nisan günü de basın önünde bunları açıkladık ve eylemimizi -ziyareti-sonlandırdık.

Ardından 1 Mayıs kürsüsünde de sesimizi binlerce işçi ve emekçiye duyurduk. Konak, PTT ve Ontex işçilerinin direndiğini, direneceğini de 1 Mayıs kürsüsünden duyurduk. Türk-İş'in bize vermiş olduğu bir söz vardı. 1 Mayıs'tan sonra direnişçi işçileri ziyaret edeceklerini söylemişlerdi. 4 Mayıs günü konfederasyona bağlı birçok sendikanın şube yöneticileriyle birlikte Ontex fabrikası önüne gelip bizi ziyaret ettiler. Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemail Bakındı, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi ve Selüloz-İş İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç'ın da yer aldığı bu ziyaretin ardından Ontex patronuyla bir görüşme gerçekleştirildi.

Görüşme sonrasında ortaya iki çelişki çıktı. Musa Servi ve Faruk Büyükkucak, "Bir ılımlılık var. İlerleme olabilir" demişlerdi. Sonrasında şube başkanımız Aydın Parlakkılıç bunun tam tersini söyledi. İşverenin oğlu da olsa, çocuğu da olsa bizi kesinlikle işe geri almayacağını söylediğini aktardı. Sadece tazminatlarımızı ve işsizlik parasını verip davayı çekmemiz koşuluyla bizle pazarlığa oturmak istediler. Ziyaretten sonra her konuşmamızda bu pazarlık gündeme geldi. Biz de, bu pazarlığın sadece bizim üzerimizden yapılamayacağını, işten atılan 16 kişiyle konuşup tazminatını almayı kabul edenlerin gidip alabileceğini söyledik.

Dün (17 Mayıs) Aydın Parlakkılıç yanımıza geldi. Pazarlıkla ilgili düşüncelerimizi sordu. Bizim amacımızın işe geri dönmek olduğunu, işe geri dönene kadar da eylemimizi sürdüreceğimizi, amacımızın sadece tazminatlarımızı almak olmadığını söyledik. Bizler işimize geri dönmek için geçtiğimiz günlerde Boğaz Köprüsü'nde eylem yaptık. Parlakkılıç bize, "Arkadaşlar zorluyoruz olmuyor. Adamlar yanaşmıyor" dedi. Bu zamana kadar ne zorladın ki olmuyor diyorsun. Biz sıkıştırmasaydık bu pazarlık bile gündeme gelemeyecekti. Türk-İş ve köprü eylemlerinin yanısıra boykot eylemlerini yapmasaydık bugün bu pazarlıklar olmazdı. Daha düne kadar "ben onlarla kesinlikle görüşmem" diyen patron "Tazminatını, işsizliğini ve 90 günlük zamanın da tutarını vereyim" diyebiliyor. İşverenin karşısına gittiğinde "Bu insanlar haksız yere işten atılmıştır. Bu insanlar emeği, onuru için direndiler ve direniyorlar. Biz bu işçilerin yanında" diyor. Aynı zamanda

gösteremediler. Her zaman dile getirdiğimiz gibi, Aydın Parlakkılıç'ın böyle bir tutumu yoktu. Türk-İş'i zorlamamız ve oradaki başkanların da Parlakkılıç'ı zorlamasından kaynaklı böyle bir tutum almak zorunda kaldı. Yine de, kim olduğunu ve neye hizmet ettiğini bir kez daha bize göstermiş oldu.

Bundan sonra kesinlikle pazarlığa oturmayacağımızı söyledik. Bizim, patron temsilcileriyle görüşme talebimiz vardı. Aramızdan bir veya iki sözcü arkadaşımızın da yer aldığı toplantıda işverenle pazarlık masasına biz oturacağız dedik. 90 gündür ne yaptığımızı en iyi anlatacak olan bizleriz dedik. Bunu kabul etmediler. İşveren istemiyor dediler. Aydın Parlakkılıç gelmeden (17 Mayıs) önce genel müdürle konuşarak görüşme talebimizi ilettik. Bu talebimiz karşısında "Sendika başkanınız gelecek. O gelince konuşuruz" yanıtını aldık. Aydın Parlakkılıç ise, "babam dahi olsa işe almam diyen birisi sizinle nasıl görüşür" tarzında yaklaştı. Biz de, iplerin artık koptuğunu, işe geri dönmek için artık her şeyi yapacağımızı söyledik. Bunun sorumlusunun kendisi olacağını ve artık onun kim olduğunu herkesin daha iyi anladığını yüzüne karşı söyledik. Artık kim için çalıştığını saklayamayacak duruma geldi. Bizi işten attıran, sendika ve işveren ortaklığıdır. Bundan sonra da her türlü meşru eyleme başvuracağız. "Bizim canımız acıdıysa ve 90 gündür zor koşullarda mücadele veriyorsak biz de bunun için mücadelemizi devam ettiriyoruz" dedik.

"Sendikaya dokunmak patrona dokunmak demek"

- Selüloz-İş'in tutumunu nasıl değerlendiriyorsun?

İbrahim Ok (Ontex/Canbebe direnişçisi): Bizi işten attıranın sendika olduğu çok açık biçimde ortaya çıkmış durumda. Biz daha önce patron temsilcileriyle yaptığımız görüşmelerde, bizim asıl derdimizin sendikayla olduğunu söylemiştik. Öyle bir tablo ki, sendikaya dokunduğun zaman patrona da dokunmuş oluyorsun. Bunların arasında o kadar sıkı bir ilişki var ki -23 yıllık bir ilişki- işçiyi ne kadar çok çalıştıracağına birlikte karar veriyorlar. İşçilerin atılması veya alınması konusunda birbirlerine sadıklar.

latıyor...

göstereceğiz!”

Bu yüzden sendika temsilcilerinin değişmesini ve seçim yoluyla göreve gelmesini istemiştik. Bu nedenle de işten atıldık. Aldığımız duyumlara göre, kapıda bildiri dağıtılmasaydı bile 5-6 kişi işten atılacaktı. Daha sonra buraya gelen Türk-İş yöneticileri, bizim sendika tarafından işten atıldığımızı gördü. Belki bir şeyler değişir diye 2 hafta bekledik ama hiçbir şey değişmedi.

Aydın Parlakkılıç dün (17 Mayıs) direniş çadırına geldi ve yüzüzce “Ben sizi işe aldirmek için gelmem. Pazarlık için gelirim” dedi. “Gücüm yok” diyerek bahaneler uydurdu. Örgütlü olduğu fabrikada gücüm yok diye bahaneler sunuyor. Daha önce “fabrikayı dökerim sizi işe aldırım” diyen birisi şimdi bunu söylüyor. Bizden korkuyor çünkü biz içeri girdiğimizde onun saltanatını, egemenliğini yıkacağız. Evet biz öyle yapacağız. Bundan sonra boş durmayacağız. Eylem takvimini hayata geçireceğiz. TEKEL direnişi sürecinde de görüldüğü gibi bunlar satılmış sendikacılar. Ortada kalmış bir direniş var ve bu direniş sendika tarafından sahiplenilmiyor. Onların gözünde biz neyiz, kimiz? Buraya bizimle pazarlık için gelen bir sendika başkanı olabilir mi?

“Ziyaret moral kazandırdı”

- Sendikaların ziyaretini ve maddi yardımını yeterli buluyor musunuz? Beklentileriniz neler?

- İbrahim Ok: Her cumartesi eylemimiz oluyor. Boykot kampanyamıza ciddi biçimde destek verilmesini bekliyoruz. Bu kampanyanın bütün fabrikalara, her yere girmesi gerekiyor. Deri-İş Başkanı Musa Servi gibi birtakım ilerici sendikacılar var ama bu kişilerden bir şeyler görmek istiyoruz. Çünkü bizim sendikamız Türk-İş’e bağlı. Onların destek vermesi, içeride bir basıncın oluşması demektir. Bu ziyaret, moral açısından iyi oldu. İnsanların, doğru yolda ilerlediğimizi görmeleri açısından önemli bir etkisi oldu. İçerideki arkadaşlarımız iyi bir tepki gösterdi. İçerideki arkadaşlarımızın birçok konuda bilgisi yok. Arkadaşlarımız, buraya Türk-İş’in geldiğini, bir arkadaşımızın düşününe gittiğimizde öğrendiler. Aydın Parlakkılıç’ın gerçek kimliğini tam anlamıyla görmüş değiller. Bu nedenle insanlar çekimser davranıyor. Arkamızda böyle bir gücün olduğunu kavrasalar yapacakları çok şey var ama korktukları için hiçbir şey yapamıyorlar.

“Sınıfın gücünü herkese göstereceğiz”

- PTT işçileri olarak mücadelenizi uzun bir süreden beri Ontex işçileriyle omuz omuza yürütüyorsunuz? Bu dayanışma ve beraberlik nasıl ilerliyor, süreci nasıl görüyorsunuz?

- Rıza Soylu (PTT taşeron direnişçisi): PTT’de çalışırken taşeronlaştırmaya karşı mücadele hattı oluşturmuştuk ve taşeronluk sistemine karşı mücadele bayrağı açmıştık. Bu mücadeleyi direniş çadırımızda

sürdürüyoruz. Taşeronluk sistemini teşhir ediyoruz. Bir dizi eylem ve etkinlik gerçekleştirdik. Bu süreçte Ontex işçileri de ciddi bir mücadele hattı oluşturmuşlardı. Sendikalarındaki ihanetçi ve bürokratik çizgiye, son toplu sözleşme sürecinde komitelerini oluşturup müdahale edince sendika ve patron işbirliği ile işten atıldılar. Direnişimizin başlamasının ardından Ontex işçileri bizi ziyaret etmişlerdi. O dönem sözleşme süreçleriydi ve toplu olarak sendikaya gidip geliyorlardı. Bu süreçte işten atılınca direnişe geçtiler. Başka da çareleri yoktu çünkü sermaye sana karşı bir silah kullanıyorsa sen de ona karşı kendi silahlarını kullanmak, meşru eylemlilik hattını oluşturmak zorundasın.

Ontex’teki direnişin başlamasının ardından yapılan eylemlere biz de dahil olmaya başladık. Direnişleri birleştirdik ve her cumartesi Taksim eylemleri yapıyoruz. Bu eylemlerde ortak pankart arkasında yürütüyoruz. Bu mücadeleler birleşmediği sürece başarıya ulaşamıyoruz. Direnişler birleştiğinde ise

yönetimi bizim eylemimizin başlamasının ardından hareketlendi. TEKEL sürecindeki işgal eyleminin dersleriyle, Türk-İş yönetimi biraz daha dikkatli adım attı. Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak telefonuna sarılarak Türk-İş yöneticileriyle görüştü. Oradan gelen talimatlar doğrultusunda Cemal Bakındı gece yarısı Türk-İş binasına geldi. Burada yaptığımız görüşmede taleplerimizi ilettik. Türk-İş yönetiminin, direnişe destek vereceği ve uluslararası düzeyde görüşeceklerini ve maddi destek sunacağı söylendi. Türk-İş yöneticileri bu görüşmelerin ardından bir adım attılar. Ontex’teki direniş alanına gelerek ziyarette bulundular. Verdikleri sözleri tutacaklarını ifade ettiler. Ontex’te patron ile görüşen sendikacıların yüzlerinin değiştiğini gördük. İlerici olarak gördüğümüz Deri-İş Başkanı Musa Servi de yapılan görüşmelerin ardından gerçekleri gördü. Selülöz-İş’in ihanetçi kimliğini patronun ağzından duydular. Bundan sonraki süreçte Ontex işçileri bunu değerlendirecektir. PTT işçileri olarak Ontex işçileriyle beraber sürdürdüğümüz bu mücadeleyi büyüteceğiz. Bir dizi eylemler yapıyoruz. Türkiye’de burjuva medyanın ve kalemlerinin bu tarz direnişlere nasıl baktıkları ortadadır. Patronlar ne kadar izin verirse o kadar görüyorlar. Son olarak Boğaz Köprüsü’nde eylem yaptık. Bu eylem sırasında polis terörüyle karşılaştık. Devletin kolluk güçleri biber gazları, tekmeler ve darplarla bize müdahale ettiler. Onlar kendi sınıfına hizmet ediyorlar ve yapmaları gerekenleri yapıyorlar. Biz de eylemlerimize devam edeceğiz. Sınıfın gücünü herkese göstereceğiz. Herkes, direnenlerin yenilmezliğini görecektir. Bunu herkese kanıtlayacağız.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hakları ve gelecekleri için direnen Ontex işçilerinin yanındayız!

İstanbul-Yenibosna’da kurulu, hijyenik ped, çocuk ve hasta bezi üreten ve uluslararası dev bir şirket olan Ontex’te çalışan 16 işçi işyerlerindeki yoğun sömürüye, uzun çalışma saatlerine, düşük ücret politikalarına karşı çıktıkları, işyerinde imzalanan toplu sözleşmeyi kabul etmedikleri için, 16 Şubat 2011 tarihinde işyeri patronu sendikacıların işbirliği ile işten atıldı. İşten atılan işçiler bu saldırıya anında direnişle karşılık verdiler. 17 Şubat’tan beri kendi işyerlerinin önünde kurdukları çadırda direniyorlar.

İşlerine son verilen işçilerin ilk talepleri, işlerine geri dönmektir. Bunun yanı sıra, işyerindeki kölelik koşullarının değişmesini ve kendi gelecekleri hakkında kendileri karar vermek istiyorlar. İleri sürdükleri bu taleplerin tümü de, haklı ve meşru taleplerdir. Onların direnişi de haklı ve meşru bir direniştir. Bu nedenledir ki, başta fabrikada birlikte

çalıştıkları işçiler olmak üzere, diğer tüm fabrika ve işyerlerinde çalışan işçiler, emekçiler ve ilerici kişi, kurum ve kuruluşlarca destekleniyorlar.

İşten atılan Ontex işçileri sadece kendileri için değil, tüm işçi ve emekçilerin hakları ve geleceği için direniyor. Tüm bu nedenlerle, işten atılan Ontex işçilerinin direnişi her türlü desteği hak etmektedir.

Biz aşağıda imzası bulunan kurumlar, Ontex işçilerinin taleplerini son derece haklı ve meşru talepler olarak görüyor ve bu talepler için direnişlerini destekliyoruz.

Yaşasın enternasyonal sınıf dayanışması!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu (AGİF)

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİK)

Almanya Demokratik Haklar Federasyonu

(ADHF)

Ontex ve PTT işçilerinden Boğaz Köprüsü eylemi

“Direnen işçilere polis terörü!”

Direnışteki **Ontex/Canbebe** ve **PTT taşeron işçileri**, mücadele karalılıklarını Boğaz Köprüsü’nden haykırdılar. 13 Mayıs günü Boğaz Köprüsü’ne çıkarak yolu trafiğe kapatan direnişçi işçiler, kazanana kadar direnmeye devam edeceklerini ve sermayenin saldırılarına karşı mücadelelerini büyüteceklerini bir kez daha yinelediler.

Köprü trafiği kilitlendi

Saat 13.30’da Boğaz Köprüsü’nün ortasında araçtan inerek eylemlerini başlatan işçiler, “İşimizi geri istiyoruz! / Ontex-Canbebe-Helen Harper ve PTT Taşeron İşçileri” pankartını açarak yolu trafiğe kapadılar.

Direnışçi işçilerin eylemi nedeniyle köprü trafiği kilitlenirken, yolun Beşiktaş istikameti tarafında uzun araç kuyrukları oluştu. İstanbul’un Anadolu Yakası’ndan Avrupa Yakası’na geçmek için diğer yönü kullanan araçların sürücülerini de işçilerin eylemini takip etmek için yavaşladılar.

Kararlılıkla sloganlarını haykıran direnişçi işçiler, k ajitasyon konuşmaları da gerçekleştirdiler. İşten atılma süreçlerine ve bunun karşısında ördükleri direnişlere ilişkin bilgilendirmede bulunan işçiler, saldırılara karşı birleşik mücadeleyi büyüme çağrısında bulundular.

Direnışçi işçilere polis terörü

Kendilerini, köprüdeki yolun orta kısmında bulunan korkuluklara zincirleyen direnişçi işçiler birbirlerine kenetlenerek sloganlarına burada da ara vermediler.

Kısa süre sonra direnişçi işçilerin yanına ulaşan yunus timleri, resmi köprü polisleri ve sivil polisler gözaltı terörünü devreye soktular. Direnişçi işçilerin zincirlerini makaslarla kesen polisler, işçilere azgınca saldırdılar. Üzerlerine biber gazı sıkılan ve yerlerde sürüklenen 2’si PTT işçisi olmak üzere 8 direnişçi işçi ve eyleme destek veren 2 BDSP çalışanı darp edilerek gözaltına alındı. İşçiler polisin gözaltı saldırısına da “Direne direne kazanacağız!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganlarıyla karşılık verdiler. Saldırı sonucu direnişçi işçilerden Gamze Kayhan baygınlık geçirirken, bazı işçiler de vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandılar.

Yaka paça gözaltına alınan direnişçi işçiler Boğaz Köprüsü Karakolu’na götürüldüler. Bir süre gözaltında tutulan işçiler hakkında Kabahatlar Kanunu’na dayanılarak ‘trafiği engellemek’ gerekçesiyle para cezası kesildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gözaltı terörü protesto edildi

Ontex/Canbebe işçileri ve PTT taşeron işçileri, geleneksel hale getirdikleri Cumartesi eylemlerinin 10. haftasında yine Beyoğlu İstiklal Caddesi’ndeydiler.

14 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan işçiler, Burger King’e yürüdüler. Köprü eylemi sırasında maruz kaldıkları gözaltı terörünü protesto ettiler.

DİK, Tekstil Sen, Ekim Gençliği ve BDSP’nin de destek verdiği yürüyüş boyunca, direnen işçilere yönelik polis terörü sloganlarla protesto edildi. Ontex, PTT, Casper, Konak, Kampana, MAS-DAF, Desa gibi direnişler sayılarak “direniyor” denilen yürüyüşte direnen işçilerle dayanışmayı yükseltme çağrısı yapıldı.

İstiklal Caddesi üzerindeki Rumeli Han önüne gelindiğinde ise direnişçi işçileri Grup Emeğe Ezgi karşıladı. Devrimci şarkı ve marşlarını direnen işçilerle paylaşan grubun dinletisi çevrede toplanan kalabalık tarafından ilgiyle takip edildi.

Yürüyüşün ardından Taksim Meydanı’ndaki Burger King önünde basın açıklamasına geçildi. Direnişçi işçiler adına konuşan Ontex işçisi Mustafa

Bozkurt, konuşmasına, köprü eylemi sırasında maruz kaldıkları polis saldırısını protesto ederek başladı. Birçok işçinin, polis saldırısı sırasında vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandığı belirtildi.

Direnış kararlılığı

“Bu mudur bu ülkede yaratanlara, nasırlı ellere reva görülen?” diyerek karşı karşıya kaldıkları hukuksuzluğa tepki gösteren Bozkurt, hakkını arayan ve direnen işçilerin baskıyla karşılaştığını dile getirdi. Boykot çağrısına destek taleplerini yineledi. Direnişlerle dayanışma çağrısında bulunan Bozkurt’un ardından Tekstil Sen ve DİK adına konuşmalar yapıldı.

Eylemde, İstanbul Üniversitesi’nde soruşturma ve ceza terörüne karşı direnişini sürdüren Ekim Gençliği okuru Caner Burç Başkaya da söz aldı. İşçiler gibi öğrencilerin de özgürlükleri ve geleceklerine sahip çıktıklarında baskılarla karşılaştığını söyleyen Başkaya, soruşturma ve cezalara dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İşçiler mücadeleyi birleştiriyor

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ile direnişteki Ontex ve PTT işçileri, 14 Mayıs günü Kubatoğlu Alüminyum direnişçisiyle MAS-DAF işçilerine destek ziyaretleri gerçekleştirdi.

Kubatoğlu işçisi yalnız değil

Kubatoğlu işçisi Cafer Timtik’in direnişinin 3. gününde gerçekleşen ziyaret coşkulu bir atmosferde geçti. Direniş alanına yakın bir noktada toplanan işçiler yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe geçtiler. Fabrika önüne gelindiğinde ilk sözü alan Kubatoğlu direnişçisi **Cafer Timtik**, fabrikadaki çalışma koşullarını anlattı ve “İşe geri alınana kadar” direnişe devam edeceğini belirtti. Ardından direnişteki Ontex ve PTT işçileri adına konuşan **Gamze Kayhan**, direnişçi işçilerle dayanışma içerisinde olduklarını, kendilerinin de direnişlerini sonuna kadar sürdüreceklerini söyledi. Boğaziçi Köprüsü’nde gerçekleştirdikleri eylemde polis tarafından biber gazlı saldırıya uğradıklarını hatırlatan Kayhan, saldırı ve gözaltılara rağmen direniş kararlılığını yineledi.

Ücret hakları gaspedildiği için direnişe geçen **Türkmen Temizlik işçileri adına** bir kadın işçi ise, ücret haklarını kazanana kadar direnişe devam edeceklerini belirtti. Ziyarette **BDSP** adına yapılan konuşmada, birçok alanda sermayenin kölelik dayatmalarına karşı direniş bayrağının yükseldiğini, Kubatoğlu’nda başlayan direnişin nicelik olarak yaygın görünse dahi kölece yaşam ve çalışma koşullarına meydan okuması açısından önemli bir yerde durduğu belirtildi. Her direnişin olduğu gibi Kubatoğlu Fıratpen işçisinin de yanında olunacağı belirtildi.

Direnış çadırında yapılan sohbetler sırasında çekim yapan sivil polisler müdahale edilerek çekim yapmaları engellendi. Sohbetten sonra şarkı ve türküler eşliğinde halaylar çekildi. Ancak bu esnada çekim yapmak isteyen polislerle yeniden gerilim yaşandı. Polisin üzerine sloganlarla yürüyen kitle görüntü alınmasını engelledi.

MAS-DAF işçilerine ziyaret

Kubatoğlu’ndaki ziyaretin ardından Ataşehir’de MAS-DAF merkez ofisi önünde işlerine geri dönme ve sendika hakkı için direnen Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ziyaret edildi.

Ataşehir Migros önünde pankartlar açarak direniş alanına doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. BDSP’liler ile Ontex ve PTT işçileri direnişteki MAS-DAF işçileri tarafından alkışlarla karşılandı. BDSP adına yapılan konuşmada, direnişlerin birleşmesi gerektiği belirtildi. MAS-DAF işçileri kendi süreçlerini ayrıntılı bir şekilde anlatırken, Ontex ve PTT işçileri kendi deneyimlerini aktardı.

Kubatoğlu'nda direniş ateşi

İstanbul Tuzla'daki Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Fıratpen tedarikçisi Kubatoğlu Alüminyum Cam şirketinde işten atılmasının ardından fabrika önüne direniş çadırı kuran Cafer Timtik'in direnişi sürüyor. Polisin engelleme girişimine rağmen direniş çadırını kuran Timtik, işçilerin yoğun ilgisiyle karşılandı.

Fabrikada çalışan işçilerin direniş çadırına uğradıktan sonra işbaşı yapması ise patronun tepkisine neden oldu. Timtik'le konuşan işçileri işten atmakla tehdit eden patron, fabrikadaki baskı koşullarını arttırdı.

Timtik, fabrikadaki baskı ve sömürü koşullarının yanısıra direnişe çıkış sürecini anlattı.

Kubatoğlu'nda direniş kazanacak!

İstanbul Tuzla'daki Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde yer alan Fıratpen tedarikçisi Kubatoğlu Alüminyum Cam şirketinde geçtiğimiz hafta 15 işçinin kriz gerekçesiyle çıkarılacağı ilan edilmişti. Fakat yoğun siparişler nedeniyle fazla mesailerin ve sabahlamaların çokça olduğu fabrikada kriz söyleminin gerçekliği bulunmamaktadır. İşçiler içerisinde bunun üzerine yapılan tartışmalarda Kubatoğlu'nda sömürünün bir parçası olarak keyfi işten çıkarmaların belirli periyodlarla hayata geçen bir uygulama olması vurgulanmıştır.

Yeri geldiğinde siparişleri yetiştirmek için raporlu işçiyi bile işe çağıran, sigortasız çalışmayı, düşük ücretleri "Burası Kubatoğlu" diyerek savunan bir düzen oturtulmuştur. Hatta patronun kar hırsı artık öyle bir noktaya gelmiştir ki fazla mesailere ödenen ücret normal mesai ücretlerinin dahi altındadır.

Kubatoğlu patronu işten çıkarmalarda öncelikle karşı

çıkmadan razı olacakları ve hakkını arayan işçileri listeye almıştır. 15 işçi arasında isimleri ilk açıklanan 4 işçiden 3'ü içerisinde engelli işçinin bulunması bundan dolayıdır. Kar hırsıyla engelli işçilerin zar zor buldukları bu iş kırıntısı bile patrona çok gelmiştir. Atılan dört işçiden biri olan ben ise fabrikada haksızlıklara karşı hakkımı savunarak "işten atmaların keyfiyetine, fabrikadaki haksızlıklara karşı artık yeter" diyerek direniş bayrağını açtım.

Pazartesi günü ihbar süresinin başladığını ifade eden müdür, Salı günü direniş kararlılığını diğer işçilere ilan eden bildiri dağıtımını sonrası çıkışı hemen yapmıştır. Çarşamba günü iş çıkışında yapılan basın açıklamasıyla direniş başlatılmıştır. "Düşük ücretlere, fazla mesailere, işten atmalara karşı direne direne kazanacağız" diyen ozalitin açılması sonrasında Kubatoğlu işçilerine bir konuşmayla seslendim. Kapıda tek başına işe dönmek için değil Kubatoğlu'ndaki sömürü koşulları karşısında haklı taleplerin mücadelesini yükseltmek için direnişe başladım. Yapılan basın açıklamasına Ontex, PTT, Kampana direnişlerinden işçilerin de katılmasının ayrı bir anlamı oldu. Böylece birlikte direnenek kazanılacağı da gösterildi.

Perşembe sabahı direniş çadırını kurmak için evden çıktığımdaysa patronların bekçisi sivil polisler yolumu kestiler. Cevabını bildikleri "Nereye gidiyorsun? Ellerindekiler ne?" vb. soruları sorarak baskı kurmaya çalıştılar. İşe gitmek üzere olan çevredeki işçi ve emekçilere seslenen konuşma sonrası geri adım atarak çekilen polisler bir kez daha kime hizmet ettiklerini kanıtladılar.

Çadırın kurulmasından sonra birçok işçi direniş alanına uğrayarak işbaşı yaptı. İlk gün, işçilerin sahiplenilen tutumları ve sohbetleriyle başladı. Öğle yemeğine çıkıldığında Kubatoğlu işçilerinin direniş çadırına gelmelerini hazmedemeyen patron kapıları kilitleterek işçileri yalıtıma çalıştı. Çevre fabrikalardan işçiler de direniş alanını ziyaret ettiler. Partizan'dan iki arkadaş da ilk günün ziyaretçileri arasında yer aldı. İş çıkış saatinde servislerin kalkması üzerine çadır toplandı.

İkinci gün de aynı şekilde başladı. Hem fabrikadan hem de çevreden birçok işçi direniş çadırına uğrayıp iş başı yaptı. Kampana direnişçileri de bunlar arasındaydı. Kampana'dan 4 işçi çadıra gelip sohbet ettiler. Öğle yemeği için kumanya bıraktılar. Cumaya giden işçilerin çadıra uğraması tüm baskılara rağmen işçilerin direniş çadırıyla ilişkisinin kesilmemesi patronu daha da kızdırmış görünüyor.

Kubatoğlu direnişi ikinci gününü de geride bırakırken haklarımız ve geleceğimiz için direnmekten başka yol yok diyerek yolunda yürümeye devam edecek.

*İşten atılan Kubatoğlu işçisi
Cafer Timtik*

Türkmen Temizlik'te direniş kazandı!

Türkmen temizlik işçileri ücret alacakları için yürüttükleri mücadeleyi 18 Mayıs günü kazanımla sonuçlandırdılar.

Türkmen Temizlik taşeronundan haklarını alamayan işçilerin asıl patronlardan birisi olan Varyap'ın önündeki eylemli bekleyişleri 18 Mayıs günü sonuca ulaştı. Varyap yönetimi ve Hikmet Türkmen işçilerin bütün alacaklarını ödemek zorunda kaldı. Başlangıçta işçileri duymayan, haklarını kırmak için uğraşan Hikmet Türkmen ve Varyap bu mücadele karşısında diz çöktü. Daha öncesinde bin türlü ayak oyunuyla işçileri oyalamaya ve ücretlerini eksik ödemeye çalışanlar işçilerin kararlı tutumu sayesinde geri adım attılar. Ücretler işçilerin belirttiği miktarda ve direnişe katılmayanlar dahil tamamının ödenmesiyle sonuçlandı.

Akşam ücretler alındıktan sonra Varyap önünde yapılan konuşmalar ve atılan sloganlarla direniş sonlandırıldı. İlk olarak işçiler yaptıkları konuşmayla mücadele sonucunda haklarını kazandıklarını ifade ederken bu süreçte yanlarında olan ilerici ve devrimcilere teşekkür ettiler. Sonrasında ise aralarında BDSP'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumlar konuşmalar yaptılar. BDSP temsilcisi işçilerin mücadelesini selamlayarak kazanımın bu sayede elde edildiğini ifade etti. Benzer sorunların bundan sonra çalışacakları yerlerde de karşılarına çıkacağını söyleyerek mücadelenin sürekliliğine vurgu yaptı. Son olarak bütün işçileri direnişin deneyimleriyle mücadele etmeye çağırdı.

Bu konuşmalar sırasında "Birleşen işçiler yenilmezler!", "Direne direne kazandık!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları atıldı.

Sonrasında ise Ataşehir'de bekleyen MAS-DAF işçilerine bir ziyaret gerçekleştirildi. "Mas-Daf işçileri yalnız değildir! / Türkmen Temizlik işçileri" ozalitin taşıyan işçiler sloganlarla yürüyerek MAS-DAF işçilerinin yanına geldiler. Yürüyüş sırasında "MAS-DAF işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Konak işçileri ölüm orucunda

CHP'li Konak Belediyesi'nde çalışırken işten atılan taşeron işçilerinin direnişi sürüyor. Konak Belediyesi taşeron işçilerinin işe geri alınma, iş güvencesi ve sendikal örgütlülük talepleriyle 3 aya yakındır yürüttükleri mücadele değişik eylem biçimleri ile devam ediyor. Taleplerinin karşılanmaması üzerine 13 Mayıs'ta açlık grevine başlayan Konak Belediyesi taşeron işçileri bu eylemi ölüm orucuna dönüştürdüler.

Taleplerin kabul edileceğine dair söz veren yetkililerin işçileri oyalaması üzerine Konak

Belediyesi direnişçi taşeron işçileri tepkilerini açlık grevini ölüm orucuna dönüştürerek gösterdiler.

Ölüm orucuna başlayan işçilerin isimleri şunlar: Yüksel Eren, Vedat Korkmaz, Ahmet Yıldırım, Selçuk Kamiloğlu, Coşkun Özkurt, Yaşar İren.

"Ekmeğimiz ve onurumuz için bedenlerimizi ölüme yatırıyoruz" diyen direnişçi işçiler, tüm emekten yana güçlerden daha fazla duyarlılık beklediklerini belirterek sınıf dayanışmasının yükseltilmesini istiyorlar.

Kızıl Bayrak / İzmir

6 Nisan 2008 / Kadıköy

İşçi sınıfının düşmanlarına oy yok!

Seçimler yaklaşırken vaat yarışları, çılgın projeler, kasetler, hakaretler, suçlamalar birbirini izliyor. Burjuva siyasetinin yüksek tansiyonu içinde düzey gittikçe düşmeye devam ediyor. Seçim sonuçlarının oluşturacağı tablonun ötesinde, bu parlamenter tiyatrodan oynanan oyun gereğı eskiyen ya da yıpranan sistem politik olarak güç tazelemek, kendi meşruiyetini yeniden üretmek zorunda.

Seçimlere doğru giderken meydanlarda atılan nutuklarıyla, yalanları ve düzeysiz kavgalarıyla karşımıza çıkanlar on yıllardır bu ülkeyi yöneten ve yaşadığımız sefaleti yaratanlardan başkası değildir. Yüzler değişse bile burjuva siyaseti bir bütündür. Yaratılan suni taraflaşma ile toplumun tüm beklentileri seçimlere endekslenirken sandık ve parlamento bir umut kapısı olarak gösterilmektedir.

Oysa ki seçimler, aşınan sistemin yenilenmesi demektir. Ortaya konulan her sandık “millet iradesi” safsatısına alet edilerek kitlelerin “demokratik” bir şekilde yönetime katıldığını salık verir. Ancak sandık dışında söz hakkı tanınmayan, örgütlenme hakkı elinden alınan, bırakın fikir açıklamayı düşünmesi bile suç sayılan yığınlar sandıkta bir mühür, bir oy pusulası ile avutulmaktadır. Kaldı ki toplumun muhalif kesimlerine bu bile fazla görülmektedir. Bağımsız adaylardan haraç keser gibi alınan fahiş ücret ve Kürt siyasetçilerine koyulan ambargo bunun en açık kanıtıdır. Tersinden Kürt hareketinin bu ambargoyu tam da sokakta yırtıp atması çözümün sandıkta değil mücadelede, sokakta olduğunu tartışmasız bir şekilde ortaya koymuştur.

Açıktır ki AKP bugün cumhuriyet tarihinin en pervasız hükümeti olarak yarattığı seraplarla emekçileri kandırırken, tetikçiliğini yaptığı sermaye sınıfı da en kapsamlı saldırı programının uygulamaya koyulması için beklemektedir. Torba yasa ile temelleri atılan esnek ve güvencesiz çalışma uygulamaları ile iş güvencesinin tamamen ortadan kaldırıldığı, taşeron sisteminin ve özel istihdam bürolarının yaygınlaştığı bir dünya, işçi sınıfını beklemektedir. Esnek çalışma hiçbir dönem bu kadar açıktan dillendirilmemişken AKP’nin buna koyduğu isim “güvenceli esneklik” olmaktadır. 4/C, 4/B gibi düzenlemelerin mucidi olarak AKP sermayeye yaptığı hizmetin karşılığını da fazlasıyla almaktadır. Ancak AKP’nin en büyük rakibi CHP’nin konuyla ilgili tutumu hiç de farklı değildir. Bizzat seçim bildirgesinde bu ifade edilmektedir. Seçimin ve büyük ihtimalle önümüzdeki dönemde meclisin ilk iki partisinin ayrıştığı konular ne kadar fuzuliye aynılaştığı konular işçi sınıfı için o kadar hayatidir. Üzerine pazarlık edilen bizim geleceğimizdir.

AKP iktidarı seçime doğru bir dizi “çılgın proje” ile kafa bulandırmaya çalışıyor. Kentlerin yağmalanması konusunda özellikle İstanbul’a biçilen kefen tüm kamuoyuna utanmadan “hayırlı bir işmiş” gibi sunularak türlü demagojilerle sermayeye yeni rant alanları açılıyor. Nükleer santraller ve HES’lerle somutlaşan doğa katliamı da görülmemiş bir pervasızlıkla yapılmaya devam ediyor. Tüm enerji politikalarını rant göre planlayan AKP iktidarının gelecek kuşakların hayatlarını şimdiden karartmak konusundaki ısrarına hepimiz şahit oluyoruz. CHP ve MHP açısından da durum farklı değildir. Konuyla ilgili net bir ifade kullanmaktan kaçınan bu partiler meseleyi popülist söylemlerle geçiştirmeyi tercih etmektedir. Bu ortaklaşma da göstermektedir ki yapacağımız seçimin yarınlarmız için hiçbir karşılığı olmayacaktır.

Kapitalizmin yaşadığı dönüşümün bize yansıması hızlanırken düzen partilerinin tümünün de bu saldırının parçası olmak için can attığını bilmemiz gerekiyor. Mesleki dönüşüm konusunda mühendis, mimar ve şehir plancılarının geçtiğimiz döneme damgasını vuran tartışması durumundaki “yetkin mühendislik” genel başlığı altında toplanan tüm neo-liberal düzenleme ve çalışmaların patenti bu iktidara aittir. Yabancı mühendis yasası, TMMOB yasası gibi bizi doğrudan ilgilendiren bir dizi başlık kısmen gündeme gelse de seçim sonrasında bu alana dair de kapsamlı bir saldırı olacağı bilinmektedir. CHP’nin “yaşam boyu eğitimi” bildirgesine alması ise yine bu gidişatın da bir sermaye politikası olduğunu ve parlamenter bir koro eşliğinde hayatımıza girmek üzere olduğunu göstermektedir.

Siyasal planda ise süren bir anayasa tartışması ve bunun ekseninde gelişen bir demokratikleşme münazarası sürerken, dış politikada da emperyalizme hizmet konusunda düzen partileri birbirleriyle yarışmakta, deyim yerindeyse kıran kırana bir mücadele sürdürmektedir. Daha birkaç ay önce Libya’nın işgaline elbirliği ile parlamentodan “evet” diyenler, bu tezkereyi bile beklemeden, hem de öncesinde aslan kesilip kabadayı edasıyla meydan okumasına rağmen, Libya’ya asker gönderen hükümet, AB diye yanıp tutuşanlar yine karşımıza geçip bizden oy istiyorlar. Üzerine söz bile söylemeye gerek olmayan bu yüzsüzlük, demokratikleşme masalıyla farklı bir boyuta taşınıyor. Her geçen gün azalan özgürlükler, kolluk gücünün artan yetkisi ve pervasızlığı, hukuk adına en ufak bir kırıntının kalmaması, toplam muhalefete dönük kaba baskı her geçen gün yeni bir boyut kazanırken “demokratikleşiyoruz, özgürlükler genişliyor” yalanının hala söylenebiliyor olması siyaset tarihine geçecek bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

riyakarlık ve yalancılık örneğidir. Kürt halkına ve onun mücadelesine dönük saldırı hemen her cepheden sürerken “Kürt sorunu yoktur” diyebilmek, yine aynı şekilde Alevi ve Romanlara her fırsatta engel çıkarmak ve buna rağmen açılımlar yapmakla övünmek insanı dehşete düşürdüğü gibi bunu güzelleylebilme becerisi de, bilgi deformasyonu ve çarpıtma konusunda yeni bir çığır açan Nazileri bile hayrete düşürecek cinstendir. Kadın sorunu konusunda da durum farklı değildir. Meclise fazla sayıda kadın aday sokmakla övünen partiler her geçen gün artan kadın cinayetlerine sessiz kalmaya devam etmektedir. Siyasete hâkim erkek egemen dil, küfürler hakaretlere ek olarak emekçi kadınlara dönük toplumsal baskı da gerici siyasal iklimden beslenerek artmaktadır. Bizzat bakan eliyle dillendirilmeye başlanan kadının eve hapsolması gerektiği söylencesi, kadının sadece başörtüsü çekişmesiyle hatırlanması ve tartışmaya meze edilmesi kadına dönük politikaların özeti.

Gittikçe muhafazakârlaşan ve sağa yatan bir toplumda çocuk istismarı, taciz, tecavüz, nefret suçları gibi toplumsal çürümenin en net ifadesi olan suçların artışı da kapitalizmin yarattığı kaosu ortaya koymaktadır. Tüm suçlar toplumsaldır ve çok derin kökleri vardır. Söylenenin aksine yaşanan ahlaki bir çöküş değildir yaşanan kapitalizmin yükselişidir. Gerici uygulamalarla veya adli/polisiye tedbirlerle sorun çözülemez. Çözülebileceğini söylemek pislği halının altına süpürmekten başka bir şey değildir. Burjuva siyasetin de yaptığı tam da budur.

Seçim tüm bu gerçeklerin karartılması anlamına gelmektedir. Seçim ile umut pompalanan kitleler bir sonraki seçime kadar gazları alınmış bir şekilde itinayla kapitalizmin döngüsü içine yerleştirilebilir hale getirilirler. Seçim, kitlelerin enerjisini emen onları terbiye ederek edilgen kılan birer araç olarak tariflenmiş bir illüzyondur. İşçi sınıfı cephesinde bu yanılgıyı derinleştirecek her türden eylem de en az seçim aldatmacası kadar tehlikelidir. Sol ve emek adına seçimlere giren ve çözüm için parlamentoyu adres gösterenler işçi sınıfını ve onun önderliğinde hareket eden kitleleri/katmanları düzene yedeklemek gibi uğursuz bir rol oynamaktadır. Şekli ve biçimi değişik olsa bile seçimlere bu perspektifle hazırlanmak ortak paydasında buluşan ve hiç de azımsanmayacak bir yekûn tutan bu sol ekip işçi sınıfının düşlerini karartmakta, hedef şaşırtmaktadır. Benzer bir misyonla seçime girmese bile hedefe sadece AKP iktidarını çakan anlayışlar da aynı rolü başka bir cepheden oynamaktadırlar. Oysa ki sorun dönemsel değildir, yapısaldır. Yapısal bir sorunu da ancak o yapıyı yıkararak çözebilirsiniz.

Özetle mevcut tablo böyleyken 12 Haziran’da seçim sandığı bir kez daha önümüze konacak. Aslında tüm bu tablo kapitalizmin değişmeyen içsel krizlerini örneklemek dışında yeni bir anlam etmiyor. Kapitalizmin eşitsizlik üreten çalışma sisteminin önemli bir parçası olan seçimlerin kitleler üzerindeki dağıtıcı etkisine karşı işçi sınıfının bayrağının altında toplanmak bir tercih değil zorunluluktur. Teknik elemanların da bu saflaşma içinde düzen içinde mevzi tutması savunulamaz. Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları olarak bizler, çözümün ne sandıkta ne parlamentoda olduğunu söylüyor tüm teknik elemanları sandığa oy pusulası değil işçi sınıfının devrimci şiarlarını atmaya çağırıyoruz. Çözüm seçimde değil bu düzeni baştan aşağıya değiştirmekte, sosyalist bir dünya inşa etmektedir.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları (TMMSP)

13.05.11

Binlerce emekçi hakları ve gelecekleri için Ankara'da buluştu

TMMOB'nin gerçekleştirdiği "Haklarımız, geleceğimiz, halkımız, ülkemiz için söyleyecek sözümüz var" mitingi 15 Mayıs günü Ankara'da gerçekleştirildi. Binlerce mimar, mühendis ve şehir plancısı taleplerini dile getirdi. Saat 10.00'da Ankara Garı'nda toplanmaya başlayan kitle 11.00'de Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Oldukça kitlesel ve coşkulu bir yürüyüşün ardından Sıhhiye Meydanı'nda miting gerçekleştirildi.

Kortejlerin en önünde TMMOB'ye bağlı meslek odaları yürüdü. Gıda Mühendisleri Odası, İnşaat Mühendisleri Odası, Makine Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası, Metalurji Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası, Orman Mühendisleri Odası, Çevre Mühendisleri Odası, Maden Mühendisleri Odası, Tekstil Mühendisleri Odası, Ziraat Mühendisleri Odası, Petrol Mühendisleri Odası, Peyzaj Mühendisleri Odası ve Şehir Plancıları bu kolda pankart, flama ve taleplerini içeren dövizlerle yerlerini aldılar.

Odaların ardından KESK, TTB, DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş, Emekli-Sen, Genç-Sen ve Türk-İş'e bağlı sendikalardan Petrol-İş, Tek Gıda-İş ve Tez-Koop-İş sıralandı. KESK temsili bir katılım sağlarken Birleşik Metal 100'ü aşkın kitlesiyle dikkat çekti.

Oda ve sendikalardan sonra siyasi partilerle ilerici ve devrimci kurumlar mitinge katılım sağladılar. EMEP, ÖDP, TKP, SDP, EHP, ESP, Halkevleri, HKP, Devrimci Yolda Özgürlük, DEK, Kaldıraç, Gençlik Muhalefeti, Tüm-İGD, Halk Cephesi, Artı İvme Dergisi, DHF, DDSB mitinge pankartlarıyla katılan kurumlardı.

BDSP'liler de mitinge katılım sağladı. Yaklaşık 3 bin adet BDSP'nin seçim bildirgesinin dağıtımı yapıldı. Ayrıca Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışı gerçekleştirildi. Siyasal parti ve örgütlenmelerin katılımı oldukça zayıf kalırken ÖDP'nin katılımı ise dikkat çekti.

Gençlik kortejlerinin coşkusu alana yansdı

Mitinge damgasını vuran ise Kürt illerinden gelen şubeler ve gençlik kortejleri oldu. Özellikle İMO ve

TMMOB: Mücadelemiz sürecektir

TMMOB, yaptığı yazılı açıklamayla mitingi değerlendirdi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı imzalı açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

"TMMOB'nin örgütlü gücünü bir kez daha gösterdik. Mitingin düzenlenmesinde emeği geçen tüm arkadaşlarıma, oda başkanları ve yönetim kurulu üyelerine, İKK sekreterlerimize, TMMOB ve oda çalışanlarına, mitingimize katılan bütün üyelere, destek veren emek meslek örgütü, siyasi parti ve platform temsilcilerine Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyorum.

TMMOB, bundan sonra da eşitlik, özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve bir arada yaşamdan yana mücadelesini örgütlü gücüyle sürdürecektir"

MMO kortejlerinde Kürtçe ve barış vurgulu pankart ve sloganlar dikkat çekerken gençlik kortejlerinde Şerzan Kurt'u anan pankartlar dikkat çekiciydi. Kürt illerinden gelen katılımcıların oluşturduğu kortejler oldukça canlı ve kalabalıktı.

Gençlik kortejleri alana diplomalı işsizlik, yetkin mühendislik karşıtı talepler ve eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim talepleri ile çıktılar. Gençliğin enerjisi ve görseelliği alana yansırken, özellikle İMO Genç yaklaşık 800 kişilik korteji ile en dikkat çeken gençlik korteji oldu.

Ankara yerel kurultaylarının ertelenmesine tepki

Ankara'da yerel kurultayların ertelenmesi sonucu oluşan tepki alana yansdı. Yerel kurultay çalışması yürüten güçlerin "Ücretli, İşsiz Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları, Kadın Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları" imzası ile yaptıkları çağrı alanda "Üretenlerin Birliği İçin Yürüyoruz" pankartı ile karşılık buldu.

Yaklaşık 60 kişinin yürüdüğü kortejde "Güvencesiz çalışma istemiyoruz!", "Ücretli köle olmayacağız!", "Çift mesai tek maaş istemiyoruz!", "Eşit işe eşit ücret!", "Kadınlar artık susmayacak!", "Milyonlar aç milyonlar işsiz kahrolsun sömürü düzeniniz!" sloganları atıldı.

Ücretli ve işsiz teknik elemanlardan yoğun katılım

Alana hakim gündem güvencesizlik olurken, mitinge katılımın ağırlığını ücretli ve işsiz mühendis, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

mimar ve şehir plancıları oluşturdu.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları alana "Çözüm Ne Seçimde, Ne Mecliste, Çözüm Devrimde Kurtuluş Sosyalizmde! Teknik Elemanların Düzen Partilerine Verecek Oyu Yok!" pankartını astı.

Ayrıca talep ve şiarlarını pul ve kuşlama gibi araçlarla alana taşıdılar.

Sıhhiye Meydanı'na gelindiğinde ilk olarak devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Daha sonra mitinge destek veren kişi ve kurumlara teşekkür edildi. Bu sırada CHP'li Çankaya Belediye Başkanı'nın da miting alanında olduğuna dair yapılan anons dikkat çekti. Daha sonra konuşmalara geçildi. Genel olarak geleceksizlik ve güvencesizlik vurgusu olan konuşmalarda "sandıkta hesap sorma" çağrısı da sık sık tekrarlandı. Konuşmalar seçim gündemine sıkışmasıyla beraber reformizmin rengini verdiği bir miting gerçekleşti. Kürsüden tek yapılan konuşma TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın oldu. Soğancı konuşmasında mevcut siyasal gündemi seçim eksenli yorumlarken, konuşma salt AKP karşıtlığı üzerine kuruluydu.

13 binini TMMOB üyelerinin oluşturduğu yaklaşık 15 bin kişinin katıldığı miting Bandista'nın sahneye çıkmasının ardından son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Dinamit patlaması

Kütahya'nın Tavşanlı ilçesine 20 kilometre uzaklıktaki Dağdemirli Köyü yakınında özel şirkete ait krom madeni ocağında meydana gelen dinamit patlaması sonucu yaralanan Halil İbrahim Karakoyun, İbrahim İnci ve İsmail Yalçın, ambulanslarla Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemli Devlet Hastanesine kaldırıldı.

Karakoyun'un hayati tehlikesinin bulunduğu, diğer 2 işçinin sağlık durumlarının iyi olduğu öğrenildi.

Burdur'da iş cinayeti

Burdur'un Karamanlı ilçesi Kılcan Köyü'ndeki krom madeninde meydana gelen göçükte bir işçi hayatını kaybetti.

Özel bir şirkete ait krom madeninde iş cinayetine kurban giden Hasan Uysal (31) isimli işçinin cesedi göçük altından çıkartıldı.

İşçinin beyin ölümü gerçekleşti

Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde kurulu bulunan Ereğli Demir Çelik Fabrikaları'nda 14 Mayıs akşamı yaşanan "iş kazası"nda ağır yaralanan 44 yaşındaki Muhammet Başarır'ın beyin ölümü gerçekleşti.

"Kaza", 8 sene önce taşeron firmadan kadroya alınan Başarır'ın 1100 derece sıcaklıktaki kazanın içinde bulunan metalleri eritmek amacı ile oksijen borusunun üzerindeki skal olarak adlandırılan metal parçalarını temizlediği anda gerçekleşti. Başarır'ın elindeki manivela kurtularak kafasına çarptı.

Hastaneye götürülmek üzere ambulansla yola çıkarılan Başarır'ın, yapılan ilk tetkiklerinde beyin kanaması geçirdiği anlaşıldı. Başarır'ın yaşam makinesinin fişinin çekilip çekilmemesi kararını ailesi verecek.

Geleceğimize ve üniversitelere göz koyanlar 27-29 Mayıs'ta “Yükseköğretim Kongresi”nde buluşuyor...

Kirli ellerinizi üniversitelerimizden çekin!

Sermaye ve uşakları 27-29 Mayıs günlerinde, üniversitelere dair yeni dönemdeki hedeflerini (kendi deyişleriyle yönelişlerini) tartışmak üzere bir araya gelecekler. “TC Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ün himayesinde”, “Yükseköğretim Kongresi”nde buluşacaklar. Swisotel’in toplantı salonlarında üniversiteleri ve gençliğin geleceğini masaya yatıracaklar.

Bu toplantıda atacakları her adımda üniversitelerin ticarethane haline getirilmesini planlayacaklar. Alacakları her kararla eğitim hayatını yarıda bırakan işçi ve emekçi çocuklarının sayısı artacak. Eğitim sermaye için daha karlı, bizler için daha pahalı olacak.

Atacakları her adım, düşüncelerini ifade eden, hakkını arayan öğrencilerin ellerine tutuşturdukları soruşturma kağıtlarının, uzaklaştırma cezalarının sayısını arttıracak. Baskı ve yasakları, polisi ve ÖGB’siyle sermayenin üniversitelerdeki ablukasını güçlendirecek.

Atacakları her adımla sermayenin üniversite yönetiminin doğrudan parçası olacağı bir işleyişi oluşturacaklar. Mütevelli heyeti vb. formlar içinde, sermaye gruplarının ve sözcülerinin üniversite yönetiminde olmalarını sağlayacaklar.

Atacakları her adımla eğitim müfredatını bilimsel ihtiyaçlardan uzak, meslek edindirme temelinde teknik bir programa dönüştürecekler. Çünkü, üniversitelerde eğitim müfredatı sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda şekillendiriliyor.

Müfredatta bilimsel yöntem adına geride hiçbir şey bırakılmıyor. Bunun yerine ise eğitim süreci içerisinde “alamadıklarını” tamamlaması için kişinin önüne yaşam boyu eğitim programları konuluyor.

İşte bunun için Swisotel’de konuşacakları her cümle, üniversitelere, geleceğimize, eğitim hakkına pervasızca bir saldırı ilanı olacaktır.

İşte bunun için geleceğimizin düşmanlarının bu buluşması sırasında, üniversitelerden, sokaklardan gençliğin sesi yükselmelidir. Geleceğimizi ipotek altına almaya çalışan sermayeye teslim olmamalı, üniversiteleri teslim etmemeliyiz.

Bizler üniversitelerin sermayenin değil toplumun hizmetinde olması, baskıcı-yasakçı uygulamaların son bulması, soruşturma-ceza terörünün püskürtülmesi, eşit-parasız-bilimsel-anadilde eğitim hakkı için birleşik ve militan mücadeleyi yükselteceğiz.

Üniversitelere ve geleceğimize dair kararlar almak, haklarımızı gaspetmek için bir araya gelenlere İstanbul’u dar edeceğiz. Üniversitelerin gerçek sahipleri olarak nasıl bir üniversite, nasıl bir eğitim istediğimizi üniversitelerde, sokaklarda kuracağımız kürsülerden, eylem alanlarından haykıracağız.

Başta üniversite gençliği olmak üzere, tüm işçi ve emekçileri bu mücadeleye ortak olmaya çağırıyoruz.

Ekim Gençliği

17.05.2011

Ege Üniversitesi’nde gerginlik!

Ege Üniversitesin’de İzmir Gençlik Derneği Girişimi ve Yurtsever Gençlik arasında sürmekte olan gerginlik 13 Mayıs akşamı çatışmaya dönüştü.

İzmir Gençlik Derneği Girişimi tarafından düzenlenen Canan Kulaksız Şenlikleri ve Yurtsever öğrenciler tarafından düzenlenen Şerzan Kurt şenlikleri hafta içi iki grup arasında gerginliğe sebep olmuştu. Şenliğin tarihi ve yapılacağı alan üzerinden yaşanan anlaşmazlık Salı günü yurtsever öğrencilerin Gençlik Derneği’ni alandan çıkarmaları ile sürmüş, durumu teşhir edenler de Yurtseverler’in saldırısına hedef olmuştu. Yaşanan saldırı sırasında araya giren ilerici ve devrimci gruplar da hedef olmuştu. Canan Kulaksız şenlikleri ise farklı bir alana taşınmıştı.

Akşam ise Grup Yorum konseri sırasında İzmir Gençlik Derneği Girişimi temsilcisinin yaşanan saldırıyı teşhir eden bir konuşma yapması ve “Kürt milliyetçisi” bir grubun saldırısından bahsetmesi gerginliğin tırmanmasına sebep oldu. Sözlerin ardından alanda bulunan pek çok yurtsever öğrenci Kürtçe sloganlar atarak alanı terkettiler ve konser alanının dışında toplandılar. Bu sırada konser alanında PKK karşıtı sloganların da atılması çatışma ortamı yarattı.

Devrimci öğrencilerin çabalarına rağmen

yurtsever öğrenciler sayıca kalabalıklaşarak konserde özür dilenmesini talep ettiler. Konser alanından atılan “Yaşasın halkların kardeşliği” ve “Bijî biretiye gelan!” sloganları da ortamın gerginliğini azaltmaya yetmedi. Dışarıda yaklaşık iki saat boyunca Kürtçe marşlar söyleyen ve sloganlar atan kitle ile Gençlik Derneği temsilcileri arasında yaşanan tartışmalar da çözümsüz kalınca yurtsever öğrenciler konser alanına doğru yürüyüşe geçtiler.

Devrimci grupların araya girme çabaları da sonuçsuz kaldı ve yurtsever öğrenciler araya girenleri de tartaklayarak sahneyi işgal ettiler. Yaşanan kargaşa sırasında grup Grup Yorum üyeleri kürsüden uzaklaştırıldı, kısa süreli çatışmalar yaşandı. Sahne malzemeleri parçalandı. Mikrofonu alan yurtseverler kısa bir konuşma yaptılar.

Uzun süren sahne işgali boyunca yer yer çatışmalar yaşandı. Konser kitlesinin attığı “Faşizme karşı omuz omuza” sloganı da gerginliği arttırdı. Yurtsever kitle bir süre sonra sahneyi terketti ve ardından alandan ayrıldı.

Grup Yorum konseri ses sistemi olmadan söylenen birkaç parçanın ardından sona erdi.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Faşist saldırıya yanıt

Eskişehir’de 11 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi İİBF’de devrimci öğrencilere saldıran eli bıçaklı faşistler; ilerici, devrimci ve yurtsever öğrenciler tarafından okuldan kovulmuşlardı. Gündüz yaşanan bu gelişmelerden sonra, gece saat 23.00’te bir grup faşist tekbir getirerek Halk Cephesi üyelerinin kaldığı eve saldırdı. Üniversitede faaliyet yürüten gençlik örgütleri faşist saldırıya, 12 Mayıs günü gerçekleştirdikleri kitlesel eylemle yanıt verdi.

Faşist saldırıya kitlesel yanıt

Kurusıki silahlarla havaya ateş ederek bir taraftan da evin pencerelerini taşıyan gözü dönmüş faşistler, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi binasının arkasında bulunan Bağlar Mahallesi’nde terör estirdiler. Evi taşıdıktan hemen sonra kaçarak uzaklaştılar.

Faşist saldırı 12 Mayıs günü kitlesel eylemle protesto edildi. Sabah saatlerinde okulda biraraya gelen devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler kampüsteki tüm fakülteleri dolaşarak afişlerle ve ajitasyon konuşmalarıyla eylem hazırlıklarına başladılar. Ardından faşist saldırının başladığı İİBF’de toplanarak yürüyüşe geçtiler. “Faşizme karşı omuz omuza” ve “Faşizme geçit yok” pankartlarının taşındığı eylemde, faşistlerin saldırdıkları evin fotoğrafları taşındı.

Rektörlük önüne gelindiğinde okunan basın metninde yaşananlar anlatıldı. Sistemli bir şekilde polis, ÖGB, sivil faşist işbirliği içinde gerçekleştirilen saldırıların gençliğin mücadelesine engel olamayacağı belirtildi. Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü’nün tüm bu yaşananlar karşısında sessiz kalmasına dikkat çekilerek bu durumda rektörlüğün açıkça saldırıların tarafında olduğu söylendi.

Ekim Gençliği, DGH, Devrimci Proletarya, Alinteri, EHP, ESP, Eskişehir Gençlik Derneği, Genç-Sen, Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Kolektifi ve TKP tarafından örgütlenen eyleme DÖB ve DYG destek verdi.

Şehir merkezinde eylem

Faşist saldırılar 16 Mayıs akşam saatlerinde de protesto edildi. İl Sağlık Müdürlüğü’nden başlayan yürüyüş sırasında devlet-polis-faşist işbirliği teşhir edildi.

Basın açıklaması Adalar Migros önüne gelindiğinde yapıldı. Açıklamada artan faşist saldırıların devlet korumasında yapıldığı, ilk saldırının üzerinden 5 gün geçmesine ve saldırıda kullanılan aracın plakasının bilinmesine rağmen hiç kimsenin yakalanmadığı hatırlatıldı.

BDSP, DPG, DHF, Halk Cephesi, YDG tarafından örgütlenen eyleme EHP, TKP, ESP, Öğrenci Kolektifleri, Halkevleri destek verdi.

Suç duyurusu

Faşistler hakkında öğlen saatlerinde de suç duyurusunda bulunuldu. Adliye önünde buluşan öğrenciler suç duyurusunda bulunmadan önce bir eylem gerçekleştirdi. “Faşizme karşı omuz omuza” pankartı açılıp sloganlar atıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Ekim Gençliği seçimleri tartıştı...

Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!

İstanbul Ekim Gençliği yaklaşan seçimler üzerine “Ne seçimde ne mecliste çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdi.

Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde yapılan söyleşinin ilk bölümünde parlamentarizm ile parlamentoyu devrimci amaçlarla kullanmak arasındaki farka vurgu yapan bir tartışma yürütüldü. Sunum ve tartışmalarda, burjuva diktatörlüğünde parlamentonun işlevi ve bunun karşısında sol içerisinde düzenin sınırlarını aşmayan bir çözüm programı sunanların parlamentarist hayallere kapılmaktan öteye gidemediği belirtildi. Seçimler sürecinde çözüm arayışı noktasında ilgisi artan işçilere, emekçilere ve gençliğe devrimci bir örgütün devrimci bir çözüm programı ile gitmesi gerektiği, bu sorumlulukla bir seçim politikası üretmesi gerektiği söylendi.

İkinci bölümde güncel koşullarda Türkiye’deki sınıf hareketi ve toplumsal mücadelenin durumu üzerine konuşuldu. Bağımsız adaylık başvurusu için verilmesi gereken fahiş miktardaki haraca dikkat çekilerek, komünistlerin bu haracı vermeyi reddediği ve bu imkanı devrimci seçim çalışmasına aktarmayı tercih ettiği dile getirildi. Bu kapsamda işçilere, emekçilere, gençliğe ve ezilen halklara sınıfın devrimci programını sahiplenerek oy pusulalarına “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde” yazma

çağrısı yapılacağı ifade edildi.

Söyleşinin uzun tartışmalarından birisi ise komünistlerin bugün ortaya koyduğu taktiksel yaklaşım ile boykot arasındaki fark üzerine oldu.

Seçim çalışmalarından

İstanbul Ekim Gençliği 14 Mayıs Cumartesi günü **İstiklal Caddesi’nde**, 17 Mayıs Salı günü ise **Kadıköy Eminönü İskelesi** önünde BDSP’nin seçim bildirgesinin dağıtımını gerçekleştirdi. Düzen partilerinin ve düzenin teşhirinin yapıldığı ajitasyon konuşmaları eşliğinde militan dağıtım yapan Ekim Gençliği okurları, insanlarla yapılan ikili sohbetlerde seçimlerde oy pusulalarına “Çözüm devrimde kuruluş sosyalizmde” yazılmasını istedi.

İTÜ Maçka Fakültesi’nde 17 Mayıs Salı günü seçim çalışmalarına başlandı. BDSP’nin seçim bildirgelerinin dağıtımının gerçekleştirildiği Maçka Kampüsü’nde öğrencilerle yapılan sohbetlerde seçimlere katılan tüm düzen partilerinin gençliğin gelecek ve özgürlük talebini karşılayamayacağı belirtilerek örgütlü militan mücadelenin gerekliliğine vurgu yapıldı. Ayrıca düzen partilerinin hepsinin aynı programa sahip olduğu bu programın Amerikancı ve IMF’ci olduğu vurgulandı.

Ekim Gençliği / İstanbul - İTÜ

İÜ direnişi sona erdi

Ekim Gençliği okuru Caner Burç Başkaya’nın soruşturma ve ceza terörüne karşı İstanbul Üniversitesi önünde sürdürdüğü direniş 18 Mayıs günü gerçekleştirilen etkinlikle son buldu.

Etkinlik, 29 gündür Beyazıt Ana kapı önünde direnişini tek başına sürdüren Başkaya’nın basın açıklamasını okumasıyla başladı.

Açıklamanın temel gündemi soruşturma ve cezalardı. Üniversitede eğitim hakkının engellediğinden ve cezalarla sol içerikli, devrimci siyasal çalışmanın önüne geçilmeye çalışıldığından bahsedildi. Faşist saldırılara, gözaltılara, ilerici ve devrimci kurumlara dönük son dönemki operasyonlara değinildi.

18 Mayıs’ta katledilen devrimci önder İbrahim Kaypakkaya anıldı ve onun mirasını devam ettirenlerin bugün fabrikada, okulda, zindanda, hayatın her alanında direnenler olduğu vurgulandı.

27-29 Mayıs’ta Swissotel’de toplanan “Uluslararası Yükseköğretim Kongresi”nden de söz edildi. Üniversite-sermaye işbirliğine, diplomalı işsizliğe ve geleceğimizin karartılmasına karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından Adalılar müzik grubunun ezgilerine geçildi. Eyleme katılanlar söylenen türkülerle halaylarla eşlik ettiler. Adalıları Grup Emeğe Ezgi izledi. Emeğe Ezgi de marşlarla etkinliğe renk kattı. Etkinliğin son bölümünde ise kenardaki çimlik alana geçilerek “Üniversitede Özgürlük” başlığında bir sohbet gerçekleştirildi.

Genç-Sen, Üniversite Öğrencileri (Çayhane) ve Ekim Gençliği’nin örgütlediği eyleme; Demokratik Yurtsever Gençlik, Sosyalizm Gençliği, Emek Gençliği, Öğrenci Kolektifleri, Beyazıt Gastesi destek verdi. Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Şerzan vurulduğu yerde anıldı

12 Mayıs 2010 tarihinde Muğla’da polis kurşunuyla katledilen Şerzan Kurt, vurulduğu yerde anıldı. Kitlesele bir yürüyüşün yapıldığı eylemde Şerzan’ın katillerinin aklanmasına izin verilmeyeceği belirtildi.

Eyleme Şerzan Kurt Özgür Gençlik Derneği’yle Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu’ndaki bileşenleri katıldı. Yapılan açıklamada Şerzan’ın polis Gültekin Şahin tarafından hedef gözetilerek vurulduğuna dikkat çekildi. Bununla beraber Şerzan cinayetinin aklanmaya çalışıldığını belirtilerek yurtsever Kürt halkının ve gençliğinin Eskişehir’de görülen duruşmalara katılacağı, baskı ve zora rağmen davanın takipçisi olunacağı söylendi. İktidardan ve iktidar güdümündeki kurumlardan güç alarak Kürt gençlerini katleden faşist zihniyete karşı direnileceği belirtildi.

Açıklamanın ardından Kürtçe bir metin okundu.

Eylem Şerzan’ın vurulduğu yere yapılan kitlesele yürüyüşle devam etti. “Hepimiz Kürdüz! Hepimiz Şerzan’ız!” Pankartı ve Şerzan Kurt’un posterleri arkasında Şerzan’ın vurulduğu yere kadar meşalelerle yüründü. Yürüyüşün ardından Şerzan’ın vurulduğu yere karanfil bırakıldı ve saygı duruşu yapıldı.

ODTÜ’de geleneksel Devrim Yürüyüşü

ODTÜ’de 12 Mayıs Perşembe günü bir kez daha kitlesele bir şekilde devrim yazısı yazıldı.

Fizik kantini önünde biraraya gelen öğrenciler buradan devrim stadyumuna yürüyüş gerçekleştirdi. İlk olarak devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen devrimciler şahsında 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından yürüyüş başlatıldı. En önde ODTÜ öğrencileri “Başkaldırıyoruz” pankartı ile yer alırken, eyleme katılan bileşenler alfabetik sırayla bu pankartın arkasında sıralandı. Yürüyüş boyunca tüm kortejlerde canlı bir atmosferin olması dikkat çekiciydi.

Genç komünistler “Bu çürümüş düzenin tek alternatifi sosyalizmdir! Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!” pankartı ile yürüyüş kolunda yerini aldı. Yol boyunca devrim ve sosyalizm mücadelesine çağrı yapan sloganlar atıldı. Ontex ve PTT direnişlerinin sesi gençliğe taşındı. Ekim Gençliği imzalı yazılamalar yapıldı. Statta ise gençliğe BDSP’nin seçim bildirgeleri ulaştırıldı.

Yürüyüşün ardından kitlesele bir biçimde “devrim” yazısı yazıldı. Grup Yorum’un sahneye çıkması ile stadın büyük çoğunluğu “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganını haykırdı. Grup Yorum üyelerine yapılan gözaltı terörü teşhir edilirken “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganı atıldı. Yorum’un türkülerine hep birlikte eşlik eden gençlik çekilen halaylarla da alana coşkusunu yansıttı. Etkinlik saat 22.30’da sona erdi.

ODTÜ’den Ekim Gençliği okurları

Yemen’de isyan sürüyor

Diktatör Abdullah Salih ve onun rejimine karşı Yemen’de patlak veren halk isyanı, dördüncü ayına girdi. Zorba rejimin taciz, saldırı, katliam ve oyalama taktiklerine rağmen isyan hem kitlesellik hem militanlık bakımından gücünü koruyor. İsyana, “Değişim Devrimi Gençliği” ve emekçilerden oluşan milyonlarca Yemenli katılmaktadır.

Milyonlarca insan aylardır ayakta olmasına rağmen, medya tekelleri Yemen’deki olayları “sıradan vaka” şeklinde sunuyorlar. Bir süre öncesine kadar olaylara geniş yer veren El Cezire kanalı da, son günlerde Yemen’deki ayaklanmayı önemsiz sayan bir yayın çizgisi izlemeye başladı. Yetişkin nüfusun yarından fazlasının ayaklanmaya katılmasına rağmen medya tekellerinin böyle bir tutum sergilemesi, emperyalistlerle bölgedeki gerici güçlerin isyan eden halkın zafere ulaşmasından duydukları korkudan kaynaklanıyor.

Hiçbir güç Yemen diktatörünü kurtaramaz

Diktatör Salih ve suç ortakları, yönetimden çekilmemek için tüm kirli yöntemleri denediler. Yüzlerce cinayet işlediler, isyancı güçleri sayısız kez silahlı çeteleri kullanarak taciz ettiler, iç savaş ve kaos tehdidi savurdular, “anlaşırsak yönetimden çekiliriz” dediler vb. Bu manevraların hiçbiri isyanın önüne geçemedi.

Yemen gençliği ile emekçiler, rejimin estirdiği devlet terörüne, katliamlara, provokasyonlara, oyalama taktiklerine, zaman kazanma girişimlerine rağmen, başkent Sana’daki “Değişim Meydanı”nı terk etmediler. Aden, Taiz gibi güney kentlerinde de meydanları işgal edip direnişi daha da yükselttiler. Cuma günleri ise, Yemen’in belli başlı tüm kentlerinde eylemler yapılmaktadır.

Abdullah Salih ve rejiminin tetikçiliğini yapan çeteler, isyanı silahlı çatışma zeminine çekmeye çalışıyorlar. İşlenen sayısız cinayet ve provokasyon, genç kuşaklarla emekçileri silahlı çatışma zeminine çekmeyi amaçlıyordu; fakat bu kirli yöntemler de tutmadı.

Zira planlanan kirli oyunun farkında olan “Değişim Devrimi Gençliği”, silahlı çatışmadan kaçınıyor. Çünkü böyle bir çatışma için ne örgütsel, ne programatik ne askeri açıdan donanımlılar. Dahası isyan silahlı çatışmalara sürüklenebilseydi, olayların seyrinin Libya’ya benzeme riskinin yüksek olacağını da tahmin edebiliyorlar.

Genç kuşaklarla emekçilerin bu tuzağa düşmemesi, rejimin “iç savaş/kabile savaşı” tehdidini etkisizleştirdi. İsyana halen silahsız, militan, kitlesel ve net taleplerle coşkuyla devam ediyor.

Körfez ülkelerinin uğursuz rolü...

Suriye’deki olaylarla ilgili olarak ikide bir açıklama yapan emperyalist rejimlerin şefleri, Yemen’le ilgili kayda değer söz söylemekten özenle kaçınıyorlar. Zira bu Amerikancı rejimin halk isyanı ile yıkılmasını istemiyorlar. Bu da emperyalistlerle işbirlikçilerinin ne kadar ikiyüzlü olduklarını, bu vesileyle de gözler önüne sermektedir.

Yemen’deki isyanla en çok ilgilenenler, başını kokuşmuş Suudi Arabistan rejiminin çektiği Körfez İşbirliği Örgütü (KİÖ) üyesi devlet(çık)lerdir. Bu ilgi hayra alamet değil elbet. Zira Riyad’daki ortaçağ kalıntısı şeriatçı rejim, ne pahasına olursa olsun, diktatör Salih’in yönetimini kurtarabilmek için adeta çırpınıyor.

Bu telaş boşuna değil elbet. Zira Suudi Arabistan’la uzun bir sınırı bulunan Yemen’deki isyanın diktatörü alaşağı etmesi, sıranın Riyad’daki Amerikancı zorbaya da geleceğinin habercisidir. Bundan dolayı ecel terleri döken gerici kalesi Suudi rejimi, haftalardan beri Abdullah Salih’le muhalefet partilerini barıştırmak için uğraşıyor.

Ancak emekçilerin direnme kararlılığı, Suudi merkezli, ABD-İsrail-Türkiye destekli bu gerici girişimin fiyaskoyla sonuçlanmasını sağlıyor. Zira “Değişim Devrimi Gençliği”, diktatörün derhal istifasını içermeyen görüşmelerin baştan reddedildiğini sık sık ifade ediyor.

Genç kuşaklarla emekçilerin Değişim Meydanı’ndan yansıyan iradesine rağmen, diktatör Salih rejimini kurtarma girişimlerini sürdüren Suudi rejimi, rüşvet, tehdit, yağcılık... kısacası her yola başvurarak Yemenli emekçilerin isyanının zaferle sonuçlanmasını önlemek istiyor. Bu istek, ABD-İsrail ikilisinin talepleriyle de tam bir uyum içerisindedir. Belirtelim ki, Türk devleti de bu gerici planı desteklemektedir. Suudi yetkililerle görüşen Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Yemen’in muhalefet partilerine diktatör Salih’le anlaşmaları yönünde çağrıda bulundu.

Son gelen haberlerde, muhalefet partilerinin Abdullah Salih’le anlaşma imzalayacağı iddia edilse de, Değişim Meydanı’ndaki yüzbinler, taleplerin net olduğu, diktatör Salih’in bir an önce istifa etmesini ve hem kendisi hem yakın çevresinin halka karşı işlenen cinayetlerden yargılanmasının vazgeçilmez olduğunu özellikle vurguluyorlar. Milyonların direnme kararlılığı sadece Suudi rejimini değil, emperyalist/siyonist güçleri de endişelendiriyor. Onlar da, Salih diktatörü kadar sadık bir uşak bulmanın mümkün olmayacağını farkındalar.

Genç kuşaklarla emekçiler zafere ulaşmakta kararlı...

Tahtını henüz terk etmemiş olsa da, diktatör Salih’in halk nezdinde zerre kadar saygınlığı kalmadı. Başkent Sana’daki tahkim edilmiş üssüne sıkışan Amerikancı diktatör, uzatmalara oynayarak bir çıkış yolu arıyor. Emperyalist merkezlerdeki şeflerin doğrudan veya dolaylı desteğinden güç alsa da, diktatör Salih’in tahtını koruma şansı bulunmuyor.

4. ayına giren isyanın baskı, oyalama ve aldatmacalarla bastırılması veya yozlaştırılması olası görünmüyor. İç ve dış gerici güçler Yemen halkını aldatma ve oyalama taktikleri uygulasa da, bu girişimler şu ana kadar kayda değer bir sonuç yaratamadı.

Bazı burjuva muhalefet partilerinin uzlaşmadan yana tutum alması ise, isyanı etkileme gücünden yoksun görünüyor. Bu güçlerin esas dertlerinin

iktidardan pay almak olduğu biliniyor. Nitekim bu girişimler, gençlik tarafından açıkça reddediliyor. Meydanlardan gelen basıncın farkında olan muhalif partiler ise bu konuda fazla ileri gidemiyorlar. Zira böylesi bir tercihin kitlelerle karşı karşıya gelmelerine yol açacağını tahmin ediyorlar.

İsyanı kararlılıkla sürdüren genç kuşaklarla emekçiler, haftada iki gün genel greve gidiyor. Her Cumartesi ve Çarşamba günleri gerçekleştirilen genel grev özellikle eski Güney Yemen’in başkenti Aden ve Taiz kentlerinde etkili oluyor. Bununla birlikte başka kentlerde de genel greve katılım gerçekleşiyor. Önümüzdeki günlerde Değişim Meydanı’ndan başkanlık sarayına doğru yürüyüş başlatmaya hazırlanan genç kuşaklarla emekçiler, diğer devlet kurumlarını da kuşatma altına almaya hazırlanıyor. Diktatörü alaşağı etmek için rejimin kurumlarını felç etmeyi hedefleyen genç kuşaklarla emekçiler, Filistin direnişinin “Devrim, zafere kadar devrim!” şiarını yükselterek kararlılıklarını dosta düşmana ilan ediyorlar.

Yemen’de anlaşma

Aylardır işsizlik ve yoksulluğa karşı meydanları dolduran Yemenli emekçilerin ve gençlerin mücadelesi, Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih’e geri adım attırdı. “Muhalefet” ve Salih anlaştı.

Onurlu bir yaşam için yapılan gösterilerde yüzlerce insanın katledildiği Yemen’de, toplumsal muhalefetin gücü gerici iktidarın taviz vermesine sebep olsa da, muhalefetle yapılan anlaşma gereği Salih yaptıklarının hesabını vermeden rahatça yaşamını sürdürmeye devam edcek.

Emperyalistlerin Ortadoğu ve Kuzey Afrika’daki eylemleri ince manevralarla sönmülmendirmeye çalıştığı biliniyor. Yemen’deki anlaşmanın kapsamı bu sınırları aşmıyor.

Muhalefet yetkilisi olarak tanımlanan Yahya Ebu Usbua’nın “ABD’li ve Avrupalı diplomatların katkısıyla gerçekleşen bazı değişiklikler sonucunda anlaşma metni üzerinde uzlaşma sağlandı” ifadeleri de bu gerçekliği doğruluyor.

Yemen’de Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih ve muhalefetin, iktidarın devrini öngören anlaşmayı imzalama konusunda mutabık kaldığı açıklandı. Körfez ülkelerinin arabuluculuğunda varılan anlaşmanın gereği Salih ve çevresine dokunulmazlık tanınacak. Yıllardır emekçilere dayattığı sömürü ve zulüm Salih’in yanına kar kalacak. Bununla beraber Salih’in istifasından sonra iki ay içinde devlet başkanlığı seçimi yapılacak ve referanduma sunulmak üzere yeni bir anayasa hazırlanacak. Böylesi bir anlaşma karşısında emekçiler talepleri için mücadele etmezse iktidardaki isim değişirken, işsizliğin ve yoksulluğun kaynağı sistem baki kalacak.

Bahreyn despotundan Siyonist yöntemler

Arap dünyasındaki halk isyanlarına karşı emperyalist saldırı Libya'dan önce Bahreyn'de başlatılmıştı. Bahreyn 5. Filosu'nu burada konuşlandıran ABD ve sıranın kendisine gelmesinden ölümüne korkan uşağı Suudi kralı için büyük bir önem taşıyor. Siyonist rejimle yakın işbirliği içinde bulunan El Halife despotunun ayakta kalması, elbette İsrail'in de öncelikleri arasında yer alıyor.

Bahreyn kralı El Halife, halen Ortadoğu'nun en gayr-ı meşru despotudur. Zira kanla bastırılan Bahreyn'deki isyana katılım, ülke nüfusuyla kıyaslandığında tarihte eşi-benzeri olmayan bir kitleselliğe ulaşmıştı. Ülke nüfusunun yüzde 70'ten fazlasını oluşturan Şiilerin büyük bir çoğunluğu isyana katılırken, ilerleyen günlerde despot rejime muhalif Sünni emekçilerin de katılımıyla halk hareketi muazzam boyutlara ulaşmıştı. İsyân, mezhepsel kimliğinden bağımsız olarak işçi, memur, gazeteci sendikaları, meslek örgütleri, insan hakları savunucuları, akademisyenler, öğrenci gençlik, siyasi parti ve dernek üyeleri tarafından da desteklendi. Yani El Halife despotu ve onun etrafındaki yiyici uşak takımı azınlık dışında, toplumun ezici çoğunluğu, ortaçağ kalıntısı rejime karşı sokaklara indi.

Devşirme polis ordusunun estirdiği teröre karşı biriken öfke, eylemlerin daha da militanlaşmasını sağladı. Sonunun yaklaştığını fark eden El Halife despotu, Pentagon şefi Robert Gates'in müdahalesiyle yaklaşan sonunu biraz öteleme fırsatı buldu. Devşirme polis ordusunun yanı sıra askeri orduyu da silahsız halkın üzerine salan El Halife, bu güçlerle ayaklanmayı bastırmanın mümkün olmadığını görünce, Suudi ordusunu yardıma çağırdı. Yani yabancı ülkelerden devşirilmiş bir kısmı Arapça bilmeyen polis ordusunun yanına işgalci Suudi ordusunu da katan ABD uşağı/İsrail işbirlikçisi El Halife, ölçsüz bir vahşetle halka saldırarak İnci Meydanı'nı boşalttı. İnci heykelini de yerle bir etti.

Vahşi saldırıyla İnci Meydanı'nın boşaltılmasının hemen ardından, El Cezire başta olmak üzere medya tekelleri Bahreyn halkı üzerinde estirilen terörün üstünü örten bir yayın politikası izleyerek, ABD emperyalizmi destekli gerici saldırıyla suç ortaklığı yaptılar. Medya tekellerinin sağladığı kirli örtünün ardına sığınan El Halife despotu, Pentagon onayı ve Suudi desteği ile süre avına girişti. Ayaklanmada aktif rol alan gençler, parti, örgüt, sendika liderleri, halkın safında yer alan aydın, sanatçı, yazar, akademisyen ve insan hakları savunucuları, saldırı dalgasının ilk hedefi oldular. Binlerce kişi tutuklandı, işkence gördü, onu aşkın kişi ise işkencede katledildi.

Saldırı dalgasının ikinci hamlesinde aktif muhalefet yapan parti veya örgütler yasadışı ilan edildi, uyduruk gerekçelerle liderleri tutuklandı, muhalif gazeteler baskı altına alındı, devlet terörünü teşhir eden insan hakları savunucuları ve internet üzerinden haber yayınlayanlar tutuklandı... Bu süre avının bir parçası olan El Halife despotunun emriyle çalışan savcılar, işi isyan hareketinin bazı liderlerini idama mahkum edecek boyutlara taşındılar.

Bu aşamadan sonra Siyonist İsrail'in alamet-i farikası olan icraatlar gündeme geldi. İsyana katılan büyük şirket veya banka çalışanları, devlet memurları, kamu kurumları bünyesinde çalışan hukukçu ve doktorlar işten atıldı. Binlerce emekçinin işine son veren kokuşmuş El Halife rejimi, ömrünü uzatmak için bu vahşi icraatlar dışında elinde hiçbir araç kalmadığını dünya aleme gösterdi.

Bu kadarı, Suudi destekli despotun kendini

güvende hissetmesine yetmemiş olmalı ki, ırkçı-siyonistlerin bilinen bir diğer icraatına başvuruldu; azgın teröre boyun eğmeyen muhaliflerin ev veya işyerleri yıkılmaya başlandı. Filistin topraklarına giren İsrail ordusu gibi dozerlerle mahalle ve köylere giren işgalci Suudi askerleri ile Bahreyn ordu birlikleri, çok sayıda ev ve işyerini yerle bir ettiler.

Kaba mezhepçi bir temele dayalı olan El Halife despotluğu, halk isyanını "İran destekli Şii kalkışması" olarak damgalamaya çalıştı. Oysa isyanın patlak vermesinde mezhepsel baskıya karşı biriken tepkinin önemli bir payı olsa da, şiarlar ulusal nitelikteydi. İlerleyen günlerde Sünni emekçilerin isyana destek vermesi de, hareketin taleplerinin mezhepsel olmanın ötesinde olduğunu kanıtıyor.

Hal böyleyken, emperyalist güçler veya bölgesel gericilerin hizmetindeki medya, Bahreyn'deki halk isyanını "mezhepçi" diye yaftalamaya devam ediyor. Oysa tam bu günlerde El Halife rejiminin mezhepçi baskıları doruğa çıkmış durumda. Suudi destekli Amerikancı El Halife rejimi, Şiilere ait cami ve türbeleri de yıkmaya başladı. 50'ye yakın cami ve türbeyi yıkan rejim, gözü dönmüş bir kudurganlık sergiliyor.

Şeriatçı Suudi rejiminin başını çektiği Körfez İşbirliği devletleri, bir oldu/bitti kararla Ürdün'ü birliğe dahil ettiler. Buna göre Ürdün vatandaşları vizesiz bir şekilde körfez ülkelerine geçip ikamet edebilecekler. Bundan önce Suudi Arabistan ve diğer ülkelerden Sünni ithal eden El Halife rejimi, Ürdün'den devşirilecek Sünnilerle Bahreyn'in demografik yapısını değiştirmeye hazırlanıyor. Emperyalistlerin desteğiyle gerçekleştirilen bu ırkçı-rezil icraatlar, Bahreyn halkının demokratik hak ve özgürlükler uğruna yükselttiği mücadeleyi ezip, ortaçağ kalıntısı rejimi ayakta tutmak içindir.

Suudi ordusunun aktif katılımıyla sergilenen devlet terörü öyle bir boyuta vardı ki, Obama bile, Bahreyn'deki uşağını uyarmak zorunda kaldı. Zira medya tekellerinin Bahreyn'e uyguladığı karartmaya rağmen toplu tutuklamalar, işkence, yıkım ve katliamlar gizlenemedi. Uluslararası Af Örgütü ile diğer insan hakları örgütleri, El Halife despotunun insanlığa karşı suç işlediğini ilan etmek durumunda kaldılar.

Bu gözü dönmüş saldırganlık, simdilik isyanı

bastırmış gibi görünse de, Amerikancı rejim hiçbir sorunu çözmüş değil; tersine, halkın rejime duyduğu nefret bir kat daha artmıştır. Halk isyanı şeklinde olmasa da, vahşi devlet terörüne rağmen Bahreyn'de eylemler devam ediyor. Zira isyan eden ve ağır bir bedel ödeyen Bahreyn halkı, El Halife despotuyla hesaplaşmaktan vazgeçmiş değil.

Ortaçağ kalıntısı El Halife rejimi şimdilik ABD onayı, Suudi desteği ile ayakta kaldı. Buna rağmen vurgulamak gerekiyor ki, El Halife despotu ve onun suç ortakları, tarihin çöplüğüne atılana kadar -ki bu sürenin uzun olması olası değil- diken üstünde kalmaya mahkûmlar.

Tunus'ta 10 günde 1400 kişi tutuklandı

Tunus yönetiminin uygulamaları, ocak ayında yaşanan gösteriler ile devrilen diktatör Zeynel Abidin Bin Ali'nin dönemini aratmıyor.

Tunuslu emekçiler taleplerini kabul ettirmenin yolunun sokaktan geçtiğini bilerek çeşitli eylemler gerçekleştirirken, burjuvazi ise eylemleri şiddetle bastırma yolunu izliyor. Tunus'ta hükümet karşıtı gösterilere karşı devreye sokulan sokağa çıkma yasağı sürerken son 10 günde 1400 kişi tutuklandı.

Tunus resmi haber ajansı TAP ise tutuklamaları meşrulaştırmak için demagojiye başvuruyor. Tutuklamaların gerekçesini ülkede yaşanan suç oranı artışları olarak yansıtıyor. TAP, sekiz kişinin cinayet, 62 kişinin şiddet ve saldırı, 100 kişinin 'terörist' suçlaması ve geri kalanların da hırsızlık suçlaması ile tutuklandığını aktardı.

Diğer taraftan hükümet karşıtı gösteriler de özellikle bu ayın başında yoğunlaşmaya başladı. Bu protestoların en geniş 8 Mayıs'ta patlak verdi ve polis göstericilere biber gazı ve coplarla müdahale etti.

Tunus'taki taksiciler ise ülkede yaşanan ekonomik ve toplumsal huzursuzluğu protesto etmek amacıyla Pazartesi ve Salı günleri grev yaptı. Taksiciler ana yolları kapatarak çalışma koşullarının iyileştirilmesini istediler.

Nakba sürüyor, direniş de!..

14 Mayıs 1948; bu uğursuz gün, siyonist İsrail'in emperyalistler eliyle kurdurulduğu tarihtir. Bu tarih, Filistin halkının devam eden büyük felaketinin, Nakba'nın başlangıcıdır aynı zamanda. 63 yıldır, İsrail devletinin resmen kuruluşunun ertesi günü olan 15 Mayıs, Nakba'nın yıldönümü olarak anılıyor. İkinci emperyalist paylaşım savaşı sırasında Yahudi halkını ayrımsız bir şekilde katleden kapitalist/emperyalist sistem, katliamdan arta kalan Yahudilerin bir kısmını kullanarak, Filistin halkını katledip yerinden yurdundan sürmüştür.

Siyonistlerin Filistin'de Yahudi devleti kurma fantezisi, başta Büyük Britanya olmak üzere emperyalistlerin onayı, desteği ve yol göstericiliği olmadan gerçekleşemezdi. Balfour deklarasyonunun yayınlandığı 1917'den İsrail devletinin BM kararıyla kurulduğu 1948'e kadar geçen 31 yıl boyunca, siyonistlerin, İsrail devletinin kurulabilmesi için zemin hazırlamalarına destek veren Britanya emperyalizmi, buna karşı 1936'dan 1939'a kadar üç yıl süren Filistin ayaklanmasını baskı, zorbalık ve katliamla bastırmıştır. Emperyalistler, Ortadoğu'nun merkezinde, "ileri karakol" işlevi görecek siyonist bir devletin kurulmasını, sefil çıkarları açısından uygun bulurken, Naziler dahil emperyalist güçlerle işbirliği yaparak Yahudi devletini kurmaya çalışan siyonistler ise, bu uğursuz emellerine ulaşmak için en iğrenç yöntemlere başvurmaktan geri durmadılar.

Birleşmiş Milletler'in rezil kararıyla kuruluşu ilan edilen İsrail devletine, Filistin topraklarının % 50'sinden fazlası bahşedilmişti. Bununla yetinmeyen siyonistler, Filistin devletinin üzerinde kurulacağı toprakların da % 78'ini de yıkım ve katliamlar eşliğinde işgal ederek İsrail devletine kattılar. Batı Şeria, Gazze Şeridi ve Doğu Kudüs dışında kalan Filistin topraklarını gaspeden ırkçı-siyonist güçler, o günden bu yana emperyalistlerin özel himayesi altında bulunuyor; İsrail devleti de, bu özel himaye sayesinde ayakta durabildi. Nükleer silahlar dahil her türden askeri teçhizatla donatılan siyonist devlet, yüz milyarlarca doları bulan karşılıksız yardımlar da almaktadır emperyalistlerden.

Nakba Filistin topraklarını Filistinliler'den arındırma saldırısıdır

Nakba, Arap aydını Konstantin Zureyk tarafından Ağustos 1948'te geliştirilen bir tanım. "Filistin halkının planlı/bilinçli yıkımı ve sürekli bir felakete maruz bırakılması"nı anlatmak için kullanılarak, Filistin halkının devam eden trajedisinin sembolü olmuştur.

İsrail devletini kurmak amacıyla yola çıkan siyonistler, "topraksız halka halksız toprak" safsatasını dayanak yapmaya çalıştılar. Bu söylemin zırvadan ibaret olduğu herkesin malumu idi. Zira Filistin'de binlerce yıldan beri yaşayan Arap halkı mevcuttu. Kentleri, kasabaları, köyleri, gelişmiş tarımsal üretimi, kültürel mirası vb. ile Filistinler, Akdeniz'deki saygın halklardan biriydi.

Bu gerçeklik, siyonistlerin önüne "Filistin topraklarını halksızlaştırma" sorununu çıkardı. Bu vahşi planı uygulamak kolay değildi. Ne Yahudi burjuvazisinin sermayesi, ne siyonistlerin ırkçılık ve zorbalıktaki pervasızlığı bu hedefe ulaşmaya yeterdi. Dolayısıyla emperyalist güçlerin onayı ve desteği şarttı. Emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki vurucu gücü olmaya hevesli olduklarını her fırsatta dile getiren siyonistler, Büyük Britanya'nın desteğini alarak emellerine ulaştılar.

Onlarca yıl süren "Filistin topraklarını ele geçirme" çabaları, kayda değer bir sonuca ulaşmaya yetmedi. Zira Beyrut'ta ikamet eden birkaç soysuz aristokrat dışında, siyonistlere toprak satan olmadı. Emekçiler ise, topraklarını savunmak için ayaklanarak üç yıl direndiler. Ayaklanma, ancak İngiliz emperyalizmi ve siyonist çetelerin saldırıları ile bazı gerici Arap güçlerinin ihanetiyle bastırılabilirdi.

Her şeye rağmen İsrail BM kararıyla kurulduğunda, Yahudilerin elindeki topraklar 5'te 1'e dahi ulaşamamıştı. Oysa BM kararı, toprakların % 50'den fazlasını (üstelik verimli toprakların çoğu da buna dahildi) Yahudilere vererek Filistin halkına ağır bir darbe indirmiştir. Filistin halkını sırtından hançerleyen BM kararı (Türk devleti bu kararı tanıyanlar arasında yer aldı), siyonistler için yeterli değildi. Filistin devletinin üzerinde kurulacağı toprakların % 78'ini de terör estirip katliam yaparak ele geçiren ırkçı-siyonistler, 1967'de Batı Şeria, Gazze Şeridi ve Doğu Kudüs'ü de işgal ettiler.

Emperyalistlerin desteğiyle Filistin halkını topraklarından süren siyonistler, dinsel kimliği Yahudi olanları İsrail'e çekebilmek için kampanyalar yürüttüler. Dünyanın dört bir tarafındaki Yahudiler gasbedilen Filistin topraklarına çağrıldı. İsrail devletinin kurulmasının hemen ardından saldırıya geçen siyonistler 500'ü aşkın Filistin köyünü haritadan silip 700 bin Filistinliyi yerinden yurdundan ederek, "halksız toprak" zırvasına gerçeklik kazandırmaya çalıştılar. Günümüzde 4 milyon 700 bin Filistinlinin mülteci durumuna düşmesine neden olan bu vahşet, 1967'den sonra da devam etti. Bu tarihten sonra Filistin topraklarını gaspetmenin aracı Yahudi yerleşimleri kurmaktır. Toprak gaspı Doğu Kudüs ve Batı Şeria'da halen pervasızca sürdürülüyor.

Direniş ve belleğin zaferi...

"700 bin Filistinli yerlerinden edilmeseydi bir Yahudi devletini kurmak mümkün olmazdı. Dolayısıyla onları sürmek gerekliydi. Tarihte etnik temizlikleri haklı kılan bazı koşullar/anlar vardır..." 2004'te bu açıklamayı yapana Benny Morris adlı siyonist tarihçi, ırkçı-siyonist zihniyeti tüm iğrençliği ile gözler önüne sermektedir. Vurgulamak gerekiyor ki, siyonistlerin kabarık suç

dosyalarında buna benzer sayısız itiraf mevcuttur.

Siyonist devletin kurulması gibi, ayakta kalması da emperyalist güçlerin sağladığı "özel himaye" sayesinde mümkün olmuştur. Her tür yasa, kural ve ahlaki değeri 63 yıldır ayaklar altında çiğneyen emperyalist/siyonist güçler, sürgün edilen kuşağın fiziki ölümüyle Nakba'nın unutulacağını, Filistinli mültecilerin geri dönüş hakkının gündemden düşeceğini sanıyorlardı. Oysa ne baskılar ne asimile etme çabaları ne rüşvetler Filistin halkını belleksizleştirmeye yetti. Tersine, kuşaktan kuşağa aktarılan Nakba'nın anıları halen tazeliğini koruyor. Akıl almaz zorbalıklara maruz kalan Filistin halkı ne direnmekten, ne geriye dönüş hakkından vazgeçti. Emperyalist/siyonist güçlerle yarıdaklarının, "geri dönüş hakkı fiilen uygulanamaz" söylemi ve dayatmasına rağmen, tüm Filistinliler, BM'nin de kabul etmek zorunda kaldığı bu hakkın arkasında duruyorlar.

63 yıldır devam eden direniş, Filistin halkının belleğini güçlendirmekle kalmamış, geri dönüş hakkına halklar nezdinde meşruluk da kazandırmıştır.

"Geri dönüş" süreci başlamıştır...

Nakba'nın 63. yıldönümü, Tunus ve Mısır'da diktatörleri alaşağı eden Arap dünyasındaki halk isyanları dalgasının devam ettiği günlere denk düştü. Mısır'da siyonist rejimin suç ortağı Hüsnü Mübarek yönetiminin devrilmesi, El Fetih-Hamas ikilisinin ise Filistin halkının basıncıyla parçalanmaya son vermesi, Arap dünyasında Nakba'nın yıldönümünde kitlesel gösterilerin yapılması... Tüm bunlar, ırkçı-siyonist rejim etrafındaki cenderenin daralmaya başladığına işaret ederken, tersinden ise Filistin direnişinin moral ve meşruluk yönünden daha da güçlenmesini sağlıyor.

Batı Şeria, Doğu Kudüs ve Gazze'nin yanısıra Kahire, Beyrut, Amman gibi Arap başkentlerinde de, Nakba'nın yıldönümünde yapılan eylemlerde Filistin halkının geri dönüş hakkı savunuldu. Binlerce kişinin kuşatma altındaki Gazze'ye yürüme kararlılığını ifade ettiği eylemlerden yansıyanlar, Filistin davasının Arap halkları tarafından daha güçlü ve somut eylemlerle savunulmaya başlayacağını ilk işaretlerini veriyor. Sembolik de olsa, Filistin topraklarına yürüme eylemlerini, geri dönüşün başlangıcı saymak mümkündür.

Bu davayı zafere ulaştırmak kolay değil elbet. Zira artan bir basınç altında olmasına rağmen ırkçı-siyonist rejimin pervasızlığı devam ediyor. Bu küstah rejim, halen Yahudi yerleşimleri kurarak Filistin halkının topraklarını gasbetmeye devam ediyor. "Kudüs'ü Araplardan arındırma" politikasını da sürdüren İsrail, halen emperyalist güçler tarafından destekleniyor.

Siyonist rejimin güçlü silahlara sahip olması, artık ne vahşi yüzünü örtmeye yetiyor ne gayr-ı meşru duruma düşmesini engelleyebiliyor. İlerici-devrimci hareketler ve Arap halklarının emekçi kesimlerinin desteğini alan Filistin halkının meşru/kararlı, militan/birleşik direnişi, siyonist rejim üzerinde basınç uygulamanın en etkili yoludur. Bu direniş, Siyonist ideoloji ile sersemletilmiş Yahudi emekçilerin içine hapsedildikleri cendereyi parçalamaya başlayabilmeleri açısından da büyük bir önem taşıyor. Zira ırkçı-siyonizmi yenilgiye uğratmak, Yahudi emekçilerin en azından belli bir kesiminin bu cendereyi kırabilmesini de gerektiriyor. Nakba'nın 63. yıldönümü ile bu sürecin başladığını söylemek abartı olmayacaktır.

Nakba gününde öfke sokaklara taşı...**“Siyonist işgale son!”**

Filistinliler'in "Nakba", yani "Felaket günü" adını verdikleri İsrail'in Filistin topraklarının işgalinin 63. yıldönümünde, Ortadoğu'da yaygın gösteriler yaşandı. Siyonist devletin bastırmaya çalıştığı gösterilerde çok sayıda kişi yaralanırken bir genç de hayatını kaybetti. Gösteriler Ürdün ve Mısır'da da devam ederken siyonist işgale yönelik öfke de büyüyor.

13 Mayıs günü başlayan gösteriler 16 Mayıs gününe kadar devam etti. Eylemlerin ilk gününde Kudüs'ün birçok mahalle ve beldesinde yüzlerce Filistinli genç ile İsrail askeri güçleri arasında çatışmalar yaşandı. Özellikle Cuma namazı sonrasında şiddetlenen gösteriler Kudüs'ün Tur, Silvan ve İseviyye mahallerinde yoğunlaştı. Gösteriler sırasında 16 yaşındaki Milad Said Ayyah adındaki genç midesinden vuruldu. Hastaneye götürülen gencin öldüğü açıklandı.

14 Mayıs günü Eski Kudüs çevresinde, Şufat mülteci kampı yakınlarında toplanan Filistinliler ile İsrail polisi arasında çatışmalar yaşandı. Polisin gaz bombası ve plastik kurşun kullandığı çatışmada, Filistinliler de kendilerini taşlarla savundular.

Çatışmalar El Fetih'in kontrolündeki Batı Şeria'ya da yayıldı.

Mısır ve Ürdün'de binlerce kişi sokaklarda

Filistin dışında en büyük gösterilerin gerçekleştiği Ürdün'ün başkenti Amman'da yüzlerce kişi, İsrail'i protesto ederken, egemen bir Filistin devleti ve mültecilere dönüş hakkının verilmesini talep etti. Ürdün'de, İsrail işgali sonrasında Filistin'den ayrılmak zorunda kalan yüzbinlerce mülteci yaşıyor.

Gösterilerin bir diğer adresi ise Mısır. Mübarek'i deviren Mısır halkı sokaklara çıkarak Filistin halkının yanında olduğunu gösterirken İsrail işgalini de lanetledi. Kahire'de binlerce kişi sokaklara çıktı. İlerleyen saatlerde gerilim yükselirken binlerce kişi İsrail'in Kahire Büyükelçiliği'ne yürüdü. Binaya girmek isteyen halkı durdurmak için havaya ateş açılırken, olayda yaralananlar oldu. Gösteride İsrail büyükelçisinin sınır dışı edilmesi talebi öne çıktı.

Mısır'da Nakba günü nedeniyle yapılan gösterilerde 186 kişi gözaltına alındı. Mısır polisi, gözaltına alınanların askeri mahkemelerde yargılanacağını açıkladı. Yapılan açıklamada tutuklananların ülkede huzursuzluk oluşturmak suçuyla sorgulanacağı belirtilirken; tutuklanan kişilerin askeri mahkemede yargılanacağı eklendi.

Suriye'de İsrail terörü

15 Mayıs günü Filistin ve Lübnan'da yapılan eylemlere de azgınca saldıran İsrail devleti, gösterileri zorbalıkla dağıtmaya çalıştı. Gazze'deki Erez Sınır kapısında toplanan binlerce Filistinli İsrail'i protesto ederken, İsrail silahlı güçleri göstericilere göz yaşartıcı gazla saldırdı.

Bununla beraber İsrail ordusu, işgal altında tuttuğu Suriye'nin Golan tepelerinden, Suriye tarafından protesto eylemi yapan Filistinli ve Suriyeli göstericilere ateş açtı. 11 kişinin öldüğü saldırı sonucunda onlarca kişi de yaralandı.

İsrail ordusu "uyarı ateşi" açtığını iddia etti. Saldırıya gerekçe olarak göstericilerin Golan'da İsrail'in diktiği bariyerleri yıkarak, İsrail askerlerinin kontrol ettiği bölgeye girmeye çalıştığı belirtildi.

16-18 Mayıs 2011 | İspanya

İspanya'da militan gösteriler

İspanya'da "kemer sıkma" adı altında gündeme getirilen sosyal yıkım politikalarına yönelik öfke büyüyor. Ülkenin 50 farklı şehrinde 15 Mayıs günü biraraya gelen yüzlerce kişi hükümeti protesto etti. Gösteriler sırasında zaman zaman polisle çatışmalar yaşandı.

Alanda yapılan konuşmalarda şu ifadeler dikkat çekmekteydi: "Birçok diplomamız var, birçok dil konuşuyoruz, ancak aldığımız maaşlar korkunç. Bir daire almaya gücümüz yetmiyor, kira ödemek bile bizim için güç. Biz bir şeyler yapana kadar, hiçbir şey değişmeyecek."

Gösteriler 16-18 Mayıs tarihlerinde de devam etti.

Ağırlığını gençlerin oluşturduğu kitle geceyi çeşitli meydanlarda sabahlayarak geçiriyorlar.

Küresel kapitalist krizin etkilerinin ağır biçimde sürdüğü İspanya'da işsizlik oranı yüzde 21.3'ü buluyor. Yani 4,9 milyon kişi işsiz. İspanya'da gösterilerin büyümesi bekleniyor.

18 Mayıs 2011 | Çin

‘Öfke Günü’nde halk sokakta

13 Mayıs günü Suriye yine kitlesel gösterilere sahne oldu.

‘Öfke Günü’nde Suriye çapında göstericiler sokaklara döküldü. Geçtiğimiz günlerde tankların konuşlandırıldığı Hama'da binlerce kişi Esad karşıtı gösteri düzenledi. Suriyeli insan hakları eylemcileri,

Humus'ta gösterileri ateş açarak dağıtmaya çalışan kolluk güçlerinin bir göstericiyi öldürdüğünü belirttiler. Başkent Şam'daki gösterilere katılan protestocuların bazılarının tutuklandığı da ifade edildi.

Kürtlerin oluşturduğu binlerce kişi, ülkenin doğusunda gösteri düzenledi. Kamışlı ile Türkiye sınırındaki Amuda ve Derabasiye'de de gösterilerin patlak verdiği belirtiliyor.

Suriye'nin Tel Kelak şehrinde 27 kişi öldü

Suriye Tel Kelak'ta tankların desteğiyle üç gündür yapılan saldırılarda ölenlerin sayısı 18 Mayıs günü 27'ye çıktı.

Suriye'de silahlı güçlerinin sınır şehri Tel Kelak'ta tankların desteğiyle üç gündür yaptığı saldırılarda ölenlerin sayısının 27 olduğu bildirildi. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çin'de iş cinayeti

Madenlerde yaşanan ölümlü "iş kazalar"ında dünyada birinci sırada yer alan Çin'de 17 Mayıs akşamı 7 işçi daha iş cinayetine kurban gitti.

Yunnan eyaletinin Veyşin kasabasında bir kömür madeninde meydana gelen patlaması sırasında madende çalışan 20 işçiden 13'ü sağ kurtuldu.

Eğitim Sen’de eylem ve etkinlikler

Eğitim Sen Genel Kurulu sona erdi

KESK’e bağlı sendikalar içerisinde en fazla üyeye sahip Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (Eğitim Sen) 8. Olağan Genel Kurulu 13-14-15 Mayıs tarihlerinde ülkenin birçok ilinden gelen delegelerin katılımı ile Ankara’da Anadolu Gösteri Merkezi’nde gerçekleştirildi. BDP Genel Başkanı Hamit Geylani’nin yanı sıra Halkevleri, ÖDP, TKP, EMEP, İHD temsilcilerinin de katıldığı genel kurulun ilk gününde konuşan Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç genel kurula katılanları Türkçe ve Kürtçe selamlayarak konuşmasına başladı. Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu’nun salonda olmadığına dikkat çeken Kılıç YGS’den kaynaklı gençlerin öldüğünü MEB’in ise bu duruma sessiz kaldığını belirtti.

Türkiye ve dünyada yaşanan gelişmelerle ilgili değerlendirmelerde bulunan Kılıç “Eğitim sistemi artık cila dahi tutmuyor, neresinden tutsak dökülüyor” dedi. Okullara ödenek ayıramayan devletin çılgın projelere nasıl kaynak ayırdığını merak ettiğini söyleyen Kılıç herkes için, kamusal, bilimsel, nitelikli, parasız, laik, demokratik, anadilde eğitim taleplerini her yerde yineleyeceklerini söyleyerek sözlerini sonlandırdı. KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar’ın da söz aldığı genel kurulda konuşan BDP Genel Başkanı Hamit Geylani’nin, konuşmasına Kürtçe başlaması üzerine, salonda bulunan CHP Genel Başkan Yardımcı İzzet Çetin salonu terk etti.

Geylani, anadilde eğitim hakkını savunduğu için yargılanan Eğitim-Sen’i selamladı. Kuzey Afrika’da başlayan halk ayaklanmalarının Suriye’de devam ettiğini söyleyen Geylani kendini halka açmayan yönetimlerin yok olmaya mahkum olduğunu söyledi.

Üç güne yayılan genel kurul son gün yapılan seçimlerle tamamlandı. Yapılan seçimler sonucunda DSD, DEMEP, DKÇ ve Sendikal Birlik gruplarının oluşturduğu liste yönetime seçildi.

Seçim sonucuna göre yeni yönetim kurulunda şu isimler yer aldı: Ünsal Yıldız, Tuğrul Culfa (DSD), Mehmet Bozgeyik, Abdullah Karahan, Sakine Esen Yılmaz (DEMEP), Betül Korkut (DKÇ) ve Mustafa Ecevit (Sendikal Birlik).

Koltuk pazarlıklarının öne çıktığı genel kurulda, Emek Hareketi yönetim dışında kalırken, Sendikal Birlik içerisinde de çatlaklar yaşandı.

Yönetim hesapları dışında genel kurulda bazı önemli tüzük değişiklikleri de yapıldı. Bu değişiklikler içerisinde en önemlisi daha önce kapatma davası için gerekçe yapıldığı için tüzükten çıkarılan anadilde eğitim hakkı talebi idi. Tüzük değişiklikleri içerisinde ayrıca güvencesiz eğitim emekçilerinin örgütlenmesi ile yönetimlerin meclisler biçiminde çalışması da var.

Eğitim Sen ve öğrencilerden tepki

Eğitim Sen İstanbul 7 Nolu Şube Atatürk İlköğretim Okulu’nda ve Halil Akkanat Lisesi önünde eylem gerçekleştirerek üyelerine dönük baskıları ve şiddeti protesto etti.

Atatürk İlköğretim Lisesi önünde yapılan eylemle bir öğretmenin müdür ve müdür yardımcısı tarafından darp edilmesi ve okula yeni atanan müdürün öğretmenlere, velilere ve öğrencilere karşı uyguladığı baskılar protesto edildi.

Eğitim Sen adına okunan açıklamada müdür ve idareci olma yetisine sahip olmayan okul müdürünün baskıların tonunu arttırdığı ve kendi iş arkadaşını darp ettiği söylendi. Esenkent Atatürk İlköğretim Okulu’nda çalışma barışı ve huzurunun yok edilmesinin birinci sorumlusunun Esenyurt İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü olduğu belirtildi.

Atatürk İlköğretim Okulu ve Halil Akkanat Lisesi öğrencileri ve Esenkent’te oturan emekçiler de eyleme yoğun bir katılım sağladı. Açıklamanın ardından sloganlarla yürüyüşe geçilerek **Halil Akkanat Çok Programlı Lisesi** önüne gelindi.

Sürgüne kitlesel protesto

Bu lisede sendika temsilcisi öğretmen Suat Ünal’a yönelik baskılar, soruşturma ve sürgün terörüne tepki büyüktü. Kitle lisenin önüne geldiğinde katılan öğrencilerin sayısı arttı. Eylem, gerçekleştirilen konuşmaların ardından oturma eylemiyle devam etti. Öğrenciler bu esnada bir süreliğine yolu trafiğe kapattı.

Bir BDSP’li yaptığı konuşmayla Suat Ünal’a yönelik saldırıların gerisinde onun ilerici kimliğinin yattığını ifade etti. Halil Akkanat Lisesi’nde sürdürülen mücadeleye dikkat çektiği konuşmasında baskıların sökmeyeceğini vurguladı.

Eğitim Sen’in flamalarıyla katıldığı eyleme BDSP ve Devrimci Liseliler Birliği de (DLB) destek verdi. DLB eylemde “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim”, “F Tipi lise istemiyoruz”, “Parasız eğitim istiyoruz” dövizlerini açtı.

Sivil polislerin eylem alanının etrafında yoğun bir biçimde bulundukları gözlemlenirken yürüyüş ve basın açıklaması boyunca katılım 200 üzerindiydi. Lise öğrencilerinin ağırlığını oluşturduğu eylemde Esenkent Atatürk İlköğretim Okulu ve Halil Akkanat Lisesi’den Eğitim Sen üyesi öğretmenler katıldı. Esenkent Mahallesi’nden emekçiler de eylemde yer aldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Demiryolu emekçileri kazandı

Haksızlığa, ayrımcılığa ve adaletsizliğe karşı 11 Mayıs günü Edirne, Gaziantep, İzmir, Kars, Samsun ve Diyarbakır garları olmak üzere ülkenin 6 noktasından başlatılan demiryolu yürüyüşü sonuç getirdi. BTS ile TCDD yönetimi arasında yapılan görüşmenin ardından BTS’nin taleplerinin büyük ölçüde kabul edildiği duyuruldu.

Çadıra polis engeli

16 Mayıs günü öğle saatlerinde Ankara’ya ulaşan yürüyüş kolları Ankara Garı’nda KESK’e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyeleri ve KESK’e bağlı sendikaların yöneticileri tarafından karşılandı. Burada gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından TCDD Genel Müdürlüğü önüne çadır kurmak isteyen BTS’lilerle polis arasında gerginlik yaşandı.

TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman’la görüşerek taleplerini iletmek isteyen BTS’liler, şehir dışında olan Karaman’la görüşene kadar genel müdürlük önüne çadır kurmak isteyince BTS’lilere polis engel oldu. Kendilerine verilen “emir” doğrultusunda çadır kurulmasına izin vermeyeceklerini belirten kolluk güçleri ile yaşanan tartışmaların ardından demiryolu emekçileri oturma eylemi başlattı.

Talepler kabul edildi

16 Mayıs gecesi geç saatlerde başlayan görüşmede BTS heyeti ile TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman ve tüm daire başkanları yer aldı. Sabaha karşı 03.00’te biten toplantıda yasal düzenleme gerektiren maddeler dışında BTS’nin talepleri kabul edildi. TCDD yönetimi ve BTS 10 gün içerisinde bir toplantı daha gerçekleştirerek gelişmeleri masaya yatıracak.

BTS Genel Başkanı Yavuz Demirkol bunun önemli bir kazanım olduğunu dile getirdi. Demiryolu emekçileri oturma eylemlerini sonlandırdılar.

Demiryolculara uluslararası destek

BTS’nin yürüyüşüne Uluslararası Taşımacılık Çalışanları Federasyonu (ITF) ve Avrupa Taşımacılık Çalışanları Federasyonu’ndan (ETF) destek geldi.

155 ülkede 4.6 milyon üyesi olan ITF ve ETF yürüyüşü desteklerken ve Başbakan Tayyip Erdoğan’a, Ulaştırma Bakanına ve TCDD Genel Müdürlüğüne protesto mektubu gönderdi.

Paşalı'nın katiline ceza vermekle düzeninizi aklayamazsınız!

Ayşe Paşalı bugüne kadar polise suç duyurusunda bulunduğu halde korunmayan ve öldürülen kadınlardan yalnızca biriydi. Geçtiğimiz günlerde cinayet ile ilgili açılan davanın sonuçlanmasıyla gündeme yeniden girdi. Katile kadın cinayetleri vakalarında şimdiye dek pek görülmeyen, müebbet hapis cezası verildi. Bu ağır hapis cezasının verilmiş olması medya tarafından devleti aklamaya vesile yapıldı. “Polis korumadı ama işte mahkeme de cezasını verdi” düşüncesi işlenmeye çalışıldı. Ancak mahkemenin bu kararı ne kadına yönelik şiddeti azalttı, ne de bu karar bundan sonra benzer davalarda benzer sonuçlar çıkacağı anlamına gelmiyor. Öyle ki Türkiye’de kadın cinayetlerinin son 7 yılda yüzde bin 400 arttığı gerçeğini böylelerine anımsatmak dahi ne demek istediğimizi anlatmaya yeter.

Ayşe Paşalı’nın hikayesi bu düzende pek çok kadının yaşamak zorunda olduğu trajediyi özetliyor. Ayşe Paşalı boşanmak istediği için sürekli tehdit edilen ve şiddet gören bir kadındır. Eski eşi İstikbal Yetkin tarafından feci biçimde dövüldükten sonra tecavüze uğrar. Ancak İstikbal Yetkin cinsel saldırıda bulunduğu halde mahkemede “Eşimi çok seviyorum, pişmanım” deyince tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır. Boşanma Haziran 2010’da gerçekleşir. Buna rağmen tehditler ve şiddet bitmez ve Ayşe Paşalı savcılığa suç duyurusunda bulunur. Savcılık ise bunu dikkate almaz. Ayşe Paşalı bu kez de avukatı aracılığıyla mahkemeye başvurarak “koruma” talebinde bulunur. Mahkeme, aralarında evlilik birliği kalmadığı gerekçesiyle bunu reddeder. Bu gelişmeler yaşanırken 7 Aralık’ta İstikbal Yetkin, Ayşe Paşalı’yı 10 yerinden bıçaklayarak öldürür.

Ayşe Paşalı’nın ancak ölümüyle “sesini” duyurmuş olması bu ülkede kadınların maruz kaldığı şiddeti bir kez daha gözler önüne sermektedir. Ayşe Paşalı cinayeti sermaye devletinin kadına bakışını da tüm yönleriyle ortaya koyuyor. Şiddet gören kadını tekrar evine gönderen polisiyle, koruma talebi istediği halde bu talebi reddeden mahkemeleriyle tipik bir devlet gerçeği önümüzde duruyor. Ayşe Paşalı cinayeti kadınların bu düzende karşı karşıya kaldığı şiddetin devlet eliyle katmerleştirildiğini tüm açıklığıyla ortaya koyuyor.

Bu cinayet medyaya taşındığı, kamuoyu oluşturmak için sürekli eylem ve etkinliklerin konusu olduğu için mahkeme de Ayşe Paşalı’nın katiline, benzerlerinden farklı olarak ilk defa ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını olağanüstü bir hızla, 5 ay gibi bir süre içerisinde verdi. Buna benzer pek çok dava yıllarca sürerken bu davanın hızla sonuçlanmasında kuşkusuz kamuoyu baskısı oldukça önemlidir.

Bu kararı burjuva medya tam bir ikiye bölmeyle kadına yönelik şiddetin cezasız kalmadığı yönündeki düşüncüyü işlemek için kullandı. Oysa ki kadına yönelik şiddet konusunda bu düzenin ve devletin sicili hiç temiz değildir ve bu son karar da bunu temize çıkarmaya asla yetmez. Çünkü Ayşe Paşalı örneğinde olduğu gibi kadınları korumayan bir devlet gerçeği olduğu yerde duruyor. Ayrıca bu karar, aynı mahkemelerin haksız tahrik, iyi hal indirimleri ile pek çok katili ve tecavüzcüyü serbest bıraktığı ya da göstermelik cezalar verdiği gerçeğini de unutturmuyor.

Bir katilin cezalandırılması mağdurun yakınlarını ve avukatlarını bir nebze sevindirebilir. Ancak bu hiç bir şekilde bu düzende kadınların yaşadıkları şiddet

konusunda devletin ikiye bölme tutumunu ortadan kaldırmaz. Çünkü devlet, Ayşe Paşalı’nın geliyorum diyen cinayetinin önünü açmıştır. Bundan dolayıdır ki, Ayşe Paşalı’dan sonra da benzeri cinayetler işlenmeye devam etmiştir. Kadın cinayetlerini önlemek için halen ortada hiçbir somut adım yoktur.

Tüm bunlara rağmen devlet, tam bir ikiye bölme ve pişkinlikle Ayşe Paşalı’nın geride kalan çocuklarına “devlet elini” uzatmasıyla övünebilmektedir. Devlet, bu cinayetle doğrudan rolü ortadayken, çocuklara ekonomik ve psikolojik destek vererek “büyüklüğünü” de göstermiştir.

Esasta devletin kadın sorununa nasıl baktığını gösteren bir dava ise geçtiğimiz günlerde sonuçlandı. Bu, 2006 8 Martı’nda İstanbul’da kadın emekçilere yönelik terör uygulayan polislerle ilgili davadır. 54 polisten sadece 6’sı, “kasten yaralamak” ve “aşırı şiddet kullanmak” suçlarından 5 ay ile 1 yıl 9 ay arasında değişen çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken, 48 polis ise yine mahkeme tarafından aklandı. Şiddet uygulayan polisin aklanması düzen mahkemelerinin bir klasiğidir. Burada da aynısı tekrarlanmıştır.

Ayrıca bu düzende, toplumsal yaşamda egemen olan geri ve feodal baskılar kadın üzerindeki şiddeti arttırmaktadır. Son dönemde sermaye hükümeti AKP gericiliği eliyle bunun önünü daha da açılmıştır. Kadına yönelik şiddetin özellikle AKP hükümeti döneminde yüzde 1400 artması bundan dolayı bir tesadüf değildir. AKP hükümeti önümüzdeki dönemde siyasal ve kültürel alanda yapmak istedikleriyle bunun önünü daha da açmak niyetindedir. Kadına yönelik şiddeti derinleştiren, önlem almak adına kadının hak ve özgürlüklerini baskılayan bir düzende yeni kadın cinayetlerinin artacağından şüphe duyulmamalıdır.

Bu nedenle emekçi kadınlar, bu düzenin her türden sömürüne, ayrımcılığına ve şiddetine karşı örgütlü mücadele yolunu seçmelidir. Kadını aşağılayan, hor gören, cinsel metaya indirgeyen bu düzene karşı ancak örgütlü bir güç ile durulabilir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, tüm gerici kurumlarıyla birlikte kurulu düzenin tamamen yıkılıp, yerine sömürden, şiddetten arınmış bir düzeni yani sosyalizmi kurmak gerekmektedir. Çünkü ancak o zaman gerçek anlamda tüm insanlar için eşit ve özgür bir yaşam mümkün olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İş güvenliği Allah’a havale

Genel Maden İşçileri Sendikası ve düzen partileri, geçtiğimiz yıl Zonguldak’ın Kilimli Beldesi’nde bulunan TTK Karadon Müessesesi’nde meydana gelen işçi katliamını ‘dualarla’ andı.

Geçtiğimiz yıl 30 madenci iş cinayetine kurban gitmiş, 2 işçinin cesedi ise aylar sonra göçükten çıkarılabiliyordu. Türkiye ölümlü iş kazalarında Avrupa’da birinci, dünyada ise üçüncü sıradayken maden işçilerinin katılımıyla yapılan anmada GMİS ‘kazasız bir iş hayatı için’ kurban kesti’. Ardından da Kuran okutuldu.

Türkiye’de meydana gelen iş cinayetlerinin %98’i gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alındığı taktirde önlenilebilecekken, ilgili sendika işçilerin bilinçlerini bulandırıyor. Gerekli önlemlerin alınmasını istemek yerine işçilere “ölümlerin kader” olduğunu salık veriyor. Sermaye devletine ve kapitalistlere yönelteceği talepleri Allah’a havale ederek muğlaklaştırıyor.

Eyüp Alabaş ayrıca kazanın sorumluluğunu da dolaylı olarak işçilerin üzerine attı. “Genç arkadaşların işe alındığında kazaların fazlasıyla arttığını görmekteyiz. Bunun başlıca nedeni yeraltı şartlarının kendine özgü ağır koşullarıdır. Dolayısıyla yeraltında çalışmak, bilgi birikimi, tecrübe ve yüksek düzeyde disiplin gerektirmektedir” dedi.

4 Yılda 269 madenci katledildi

Maden Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen 22. Uluslararası Madencilik Kongresi’nde konuşan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün madenlerdeki iş cinayetleriyle ilgili çarpıcı bilgiler verdi. 4 yılda 269 madencinin yaşanan “kazalar”da hayatını kaybettiğini ifade eden Görgün iş cinayetlerinin yıllar geçtikçe arttığına dikkat çekti. Buna göre 2008’de 48 maden işçisi hayatını kaybederken, 2009 yılında bu sayı 92’ye ve 2010 yılında ise 105’e yükseldi. 2011 yılının sadece üç ayında ise iş cinayetlerine kurban verilen maden işçisi sayısı 24.

Görgün madenlerdeki iş cinayetlerinin nedeni olarak özelleştirme ve kar uğruna yapılan kuralızsız verimlilik artışları olduğunu ifade etti.

Geç olmadan dünyayı kapitalislerin elinden kurtaralım!

Kapitalizmin daha yüksek rantlar elde edebilmek adına insan sağlığını umursamazlığının ve çevreye verdiği tahribatın son örneği Kütahya’da görüldü. Eti Gümüş AŞ’ye ait işletmede atık havuzlarından birinin çökmesiyle 15 milyon ton siyanürün çevreye karışması ihtimali üzerinde duran yetkililer, böyle bir durumda siyanürün Porsuk çayından Karadeniz’e kadar ulaşabileceğini belirtiyorlar. Her ne kadar işletme yönetimi ve hükümet cephesinden “korkulacak bir şey yok”, “her şey kontrolümüzün altında” yalanları sıralansa da son bilgiler siyanürün toprağa karıştığını kanıtlamaktadır. İşletmenin 5 kilometre uzağındaki bir çeşmeden alınan suyun analizini yapan uzmanlar suda siyanüre rastlandığını açıklayarak korkulanın gerçekleşmekte olduğunu kanıtladılar.

Çeşme sularında siyanür bulunması, Eti Gümüş yöneticilerinin ve Kütahya Valiliği’nin “işletme çevresinde korkulacak bir şey yok” açıklamalarına cevap olmuştur. Sadece onlara değil. Çevre Bakanı Veysel Eroğlu’nun da daha hiçbir analiz yapılmadan “korkulacak bir şey yok” demagojisine sığınması kapitalistleri nasıl iki yüzlülükle savunduklarının kanıtıdır.

1986 yılında faaliyete geçen Eti Gümüş o günden bu yana bölgede siyanürle maden çıkarmaktadır. 2004 yılında AKP hükümeti tarafından özelleştirilen maden şirketi o dönem için bedava denilebilecek bir fiyata satılmıştı. O günden bu yana işletme maden çıkarma hacmini yükseltirken, işçi sayısını ve iş güvenliğini geri plana iterek daha yüksek kar elde etmek için uğraşıyordu. Gümüş çıkarmada Türkiye’de tekel olarak değerlendirilen işletme, pazar payının dörtte üçüne sahiptir. Asgari ücretlerle çalıştırılan işçiler, yüksek üretim ve gümüşe olan yüksek talep işletmenin üretim kapasitesini artırmasına ve fahiş karlar elde etmesine olanak sağlamaktadır.

Gümüş fiyatlarının son zamanlarda neredeyse dörde katlanması, daha yüksek karlar elde edebilmek uğruna üretime yüklenmeye neden olmuştur. Üretimdeki artış atık çıktısı olarak kullanılan depoları doldurmuş ve setlerde aşırı zorlanma yaşanmıştır. Atık deposundaki setlerden çeşitli zehirli kimyasalların çevreye yayılması ise ilk değildir.

Bugün siyanür sızıntısıyla gündeme gelen şirket aslında yıllardır çevrede yaşayan köylüleri zehirlemektedir. Fabrikanın 500 metre yakınında bulunan Dulkadir Köyü’nde, köy muhtarının verdiği verilere göre bugüne kadar 100 ü aşkın kişi kanserden ölmüştür. Köy nüfusunun büyük çoğunluğu işletmenin varlığından dolayı göç etmek zorunda bırakılmıştır. Kalanlarsa çeşitli kanser türlerine yakalanarak ölmüştür. Tüm bu ölümlerin sorumlusu bizzat işletmenin oradaki varlığıdır. Siyanürün bir damlası bile insan hayatına son vermeye yeterken bu işletme yaklaşık 25 yıldır çevreye siyanür yaymaktadır. Çevreye verilen zarar doğrudan ya da dolaylı şekilde olmaktadır. Siyanürle maden çıkararak sudaki arsenik oranının yükselmesine neden olunmasının insan sağlığını etkilediği uzun zamandır uzmanlar tarafından dile getirilmektedir.

Setlerdeki sızıntı ise sanıldığı gibi yeni gerçekleşmemekte uzun zamandır bölge halkı sızıntıların varlığından şikayet etmektedir. Setlerin tümünden yıkılıp doğaya karışması ise önüne geçilmesi

güç sonuçlar doğuracaktır. Bu tür işletmelerin her türlü faaliyetleri bir an önce durdurulmalıdır.

Kapitalistler doğal yaşamı ve insan hayatını zerre kadar umursamıyorlar. Amerika ve Afrika kıtasında altın, pırlanta, zümrüt gibi doğada zor bulunan madenlerde yüzlerce yıl insanlar kölece çalıştırılmış ve madenlerin ele geçirilmesi adına milyonlarca insan katledilmiştir. Bugün de yöntemsel farklılıklar dışında değişen bir şey olmamıştır. Maden çıkartmak adına (ki bunlar insan hayatını kolaylaştırmaktan çok süslenme aracı olmaktadır) çevrenin tahribatı devam etmektedir. Kütahya’da, İzmir-Bergama’da siyanürle maden arama devam etmektedir. Devlet ise sermayeye her türlü kolaylığı sağlamaktadır.

Eti Gümüş’teki siyanürlü gümüş arama kapitalist dünyanın insan hayatına biçtiği değeri göstermektedir. Son yıllardaki Meksika Körfezi’ndeki petrol sızıntısı, Macaristan’daki kızıl çamur sızıntısı, Japonya’daki radyoaktif sızıntılar kapitalistlerin aşırı kar elde edebilmek adına neden oldukları çevre felaketleridir.

Geç olmadan dünyayı kapitalistlerin elinden kurtaralım!

Hamzaoglu için imza kampanyası

Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı ve Dilovası Belediye Başkanı, Prof. Dr. Onur Hamzaoglu hakkında Kocaeli Cumhuriyet Savcılığı’na şikâyet dilekçesi verdi.

Kocaeli halkını yavaş yavaş zehirleyen, emekçilere ölümü dayatan kapitalistlere karşı el Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

pençe divan duran bu zatlar, emekçileri uyarın Hamzaoglu karşısında ise zorba kesildi. Dilovası halkının Organize Sanayi Bölgesi nedeniyle zehirlendiğini, anne sütünde bile zehir bulunduğunu ortaya çıkaran halk sağlığı uzmanı Onur Hamzaoglu mahkeme süreci başlatılırsa 2 ile 4 yıl arasında hapis istemiyle yargılanacak.

Hamzaoglu hakkında, “Kan ve dışkıları bırakın, doğum yapıp çocuk emziren annelerin sütünde bile çinko, demir, alüminyum, kurşun, kadmiyum tespit ettik, tehlike büyük” dediği, basın yoluyla bu bilgileri açıkladığı ve bu vesileyle “Haberin geniş halk kitlelerine ulaşmasını sağladığı, araştırma sonuçlarını halk arasında panik yaratmak amacıyla kullandığı” iddiasıyla yargılanması için Kocaeli Cumhuriyet Savcılığı’na şikâyet dilekçesi verildi.

Savcılık ise hazırladığı dosyayı, söz konusu fiilin incelenmesi amacıyla Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü’ne gönderdi. Üniversite izin verdiği takdirde Hamzaoglu, TCK’nin 213. maddesi uyarınca 2 ila 4 yıl arasında hapis istemiyle yargılanacak.

Hamzoğlu’nun meslektaşları, bilim insanları Hamzaoglu’na destek için internette bir imza kampanyası başlattı. Kampanyaya katılmak ve daha fazla bilgiye ulaşmak için www.onurumuzusavunuyoruz.org ziyaret edilebilir.

Mücadele Postası

Kahvede sohbet...

“Halil bize iki çay”

Kahvehanede oturalı yarım saat olmuştu ki, Rıfki bir saat önce ısmarlarım dediği çayı söylemişti. Kahvehanedekilerin hemen hepsi kadrolu işsizdi. Okey mesaisi(!) daha başlamadığı için, içerdekilerle selamlaşabildik. Rıfki, her zaman devrimcilere benim üzerimden yüklenmeye çalışırdı. Seçimlere az kaldığı için gündem seçimlerdi.

Ne zaman söze başlayacak diye bekliyordum. Çayından ilk yudumu alıp söze başladı. Sesini kahvehanedekilere duyurmaya çalışıyordu.

“Muammer CHP’ye söylediklerine olur öyle desem bile, şimdi CHP Kılıçdaroğlu ile halkçı oldu. Farkı görmüyor musun?”

Rıfki soruyu bana sordu ama, çevredekilere bakıyordu; onların onayını almak istiyormuş gibiydi. Çevredekiler de kafa sallayarak Rıfki’yi onayladı. Rıfki’da dahil herkes bana bakıyordu şimdi.

“Kılıçdaroğlu yıllardır CHP’de değil miydi?”

“Öyleydi.”

“Daha düne kadar Baykal’ın adamı, demeyeyim ama yanında değil miydi?” Yani Baykal’ın aldığı hemen her kararda onunda imzası var.”

“Ama ne yapsın, o zaman rengini veremiyordu.”

“Baykal’ın porno kaseti ortaya çıktıktan sonra mı rengini verebildi. Sarıgül’e iyi demiyorum ama onun gibi Baykal’la çatışıp da genel başkan olsaydı, bu söylediğine inanılırdı belki. Ama Kılıçdaroğlu’nu aynı CHP başkan yaptı. Halkçı dediğin Kılıçdaroğlu, patronlara Özal’ı örnek alacaklarını söyledi. Rıfki Özal’la akraba olacak kadar ona sövdün. O kadar sövgüden sonra, belimizi büktü derdin.”

“Hala diyorum.”

“Ya Özal da halkçı, ya da Kılıçdaroğlu halkçı değil.”

Ben de çevreye bakındım, ama onaylayan bir bakış göremedim. Bakışlarda belirgin bir soru işareti oluşmuştu.

Bu kez genç biri sordu.

“Muammer abi en iyisi bağımsız adaylara oy verelim. Onlar da emekten özgürlükten bahsediyor.”

“Onlar iyi şeyler söylüyorlar. Çoğu inanarak da söylüyor. Onlara herhangi bir şey demeden önce sorarım size, bu ülke, gerçekten meclisten mi yönetiliyor.”

“Yok Amerika ve patronlar ne diyorsa o oluyor.”

“Açıkcısı bu söylediğini herkes biliyor. O halde bizim sorunlarımızı meclis çözemez. 550 milletvekili sorunlarımızı çözmek istese bile, çözemez. AKP’ye iktidar haline geldi diyorsak, devlet kurumlarında, en önemlisi poliste kendi kadrolaşmasını yaptığı için diyoruz. Birincisi bu. İkincisi ise bu ülke üç darbe yaşadı. Meclis gerçek iktidar organı olsa, darbe olmazdı. Demem o ki gözüm, meclisi çözüm aracı olarak sunmak niyetten bağımsız, yalan söylemektir. Gerçekliği olmayan bir şey söylemektir. Mecliste ancak, sorunları ve çözüm için yapılması gerekenleri

dillendirebilirsin. Sokakta örgütlülüğün, gücün yoksa bunu bile yapamazsın. Sokaktaki gücüne meclis çözüm yeri dersin onları kandırırsın. Dahası gücünü heba edersin.

Sadece anayasal hak deyip sendikalaşmaya çalışan işçiler işsiz kaldı. Ama mücadele ederek sendikalı olan işçilerse kazandı. Yasalar yaşamda ne ise, mecliste o. Meclis haklarımız için mücadele etmenin bir aracı, bir sıçrama tahtası olmuyorsa engeldir. Arkadaşların niyeti çok iyi olsa bile, meclisi çözüm gibi göstererek oy istemek mücadeleyi engellemektir. Öyle ya o arkadaşı meclise gönderdiğimde, sorunumu çözecekse mücadele etmek yerine oy vereyim yeter. Atacak taşım varsa da atmam o zaman, nasılsa mecliste atılıyor. Bugün taş atabilecekken, 4 yıl sonra belki oy atacak gücü bulamam. Yani meclis elimdeki taşı bırakıyorsa, tehlikelidir. Olması gerekense taşı daha uzağa atabilecek sapan olması. O arkadaşlar meclisi, böyle kullansalar ben bile onlara oy veririm. Ama onlar taşı bırakıyor.

“Diyorsun ki, onlara da oy verme.” Bunu söyleyen Rıfki’ydi.

“Taşı elinden bıraktıracak, ya da taşı almanı sağlamayacaksa oy verme, evet oy verme”

“Ne yani seçimi boykot mu edelim.”

“Sandığa gitme demiyorum sandığa iradeni götür diyorum.”

“Nasıl yani”

“Yani, kendi haklarını, kendi çıkarlarını, yani kendi iradeni evde bırakmadan sandığa git. Oy pusulasına insanca yaşamak istiyorum yaz. Daha bir sürü şey yazabilirsin.

“Kim okur ki.”

“Böyle yazan 1-2 kişi olursa okunmaz. Ama bir düşün milyonlarca kişi yazsa okumak zorunda kalırlar.”

“Bu çözüm mü?”

“Hayır, ama onların çözüm diye sunduğu şeyi artık yutmadığımızı görürler. Asıl çözüm örgütlü mücadelede, taşlarda, sokakta.”

“Ah be Muammer yine hayal kuruyorsun.”

Bir ikisi hariç kahvedeki herkes Rıfki’yi onayladı. Okey mesaisi başlıyordu. Herkes “işinin” başına geçip, taş dizmeye başladı. Rıfki da mesaisine başladığı için masada yalnız kaldım. Rıfki’yi onaylamayan tek kişi, Cemal abi yanıma geldi.

“Muammer 10 yıl önce aynı şeyleri dediğinde sana herbir yerimle gülmüştüm, işten atılıp, dımdızlak ortada kalana dek güldüm. Ama şimdi o zaman güldüğüm her yerim acıyor. Senin doğru söylediğini geçen yıl işten atılınca anladım. Bu sefer dediğini yapacağım. Şimdi ben kağıt toplamaya gidiyorum. İlk günler utanıyordum, ama artık utanmıyorum. Kal sağlıcakla.”

Cemal abi sözünü tamamlar tamamlamaz kalktı, gitti.

Diğerleri ise arada bir bana bakıp gülüyordu.

M. Kurşun

Sansür ve baskıya son!

“Sanal”da terör

İlerici ve sol basına yönelik saldırılar internet üzerinden de devam ediyor. Son olarak BirGün, Bianet ve sendika.org “kaynağı belirsiz” sanal saldırılara maruz kaldı.

En az 200 farklı IP üzerinden “zombi atak” adı verilen saldırılara uğrayan birgun.net sayfaları bir süre kullanılamaz hale geldi. Site daha sonra yoğun çabalarla eski yayın düzenine geçebildi.

17 Mayıs günü ise saldırıların hedefi bianet.org oldu. DDoS adı verilen saldırıya uğrayan bianet.org da bir süre yayınlarına ara vermek zorunda kaldı. Akşam saatlerinde ise bu kez saldırının hedefi sendika.org oldu.

Sansüre kitlesel tepki

İnternette sansüre tepki gösteren onbinlerce kişi 15 Mayıs günü sokağa çıktı. Binlerce kişi “Yasaklamak yasaktır” ve “İnternetime dokunma” dedi.

Taksim’de gerçekleştirilen eylem oldukça kitlesel geçti. Gençlerin ağırlığını oluşturduğu eyleme onbinlerce kişi katıldı. Eylemden haberdar olmayan fakat o an Taksim’de olan birçok insan da eyleme katıldı. Dövizler Tünel’deki heykele de asıldı. Eyleme klavyeleriyle katılanla da oldu.

Çoğunluğunu Ekşisözlük ve İncisözlük üyelerinin oluşturduğu iki grup Galatasaray Lisesi ile Tünel arasında bulunan St. Antoine Kilisesi önünde buluştu. Burada internette sansürüne karşı sloganlar atıldı.

Ankara’daki eylemin adresi ise Sakarya Meydanı’ydı. Sakarya Caddesi’nde toplanan çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu yüzlerce kişi attıkları sloganlar ve taşıdıkları dövizler ilgi odağı oldu.

Erişimine yönelik kısıtlamaların özgürlükle bağdaşmayacağı söylendi.

BTk’nın düzenlemesinin hukuka aykırı olduğu dile getirilerek 22 Ağustos’ta uygulamaya konulacak düzenlemenin “sansür ve kontrol mekanizması” olduğu belirtildi.

Eskişehir’de ise Adalar Migros önünde toplanan 500’e yakın kişi internette sansüre karşı yürüdü. Çoğunluğunu lise öğrencilerinin oluşturduğu kitle Adalar Migros önünde toplanıp caddenin sonuna yürüyüp tekrar aynı yere geri geldiler.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / **KOCAELİ**

***Haramilerin
saltanatını
yıkacağız!***

**Sosyalizmi
kuracağız!**

**Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu**

